

ISBN 87 503 1529 3

STATENS TRYKNINGSKONTOR

F4 03 3 16 bet

INDHOLD

	Side
I. Indledning	5
II. Resume og forslag	8
III. Totalisatorspillet i Danmark	15
IV. Hestevæddeløbsbanernes forhold	22
V. Fordeling af indskudssummen ved totalisatorspil i forbindelse med hestevæddeløb	43
VI. Totalisatorspillet i Norge og Sverige	65
VII. Totalisatorspil i forbindelse med kapflyvninger med brevduer	69
VIII. Totalisatorspil i forbindelse med cyklevæddeløb	75
IX. Særlig afgift af gevinster ved totalisatorspil	78
X. Vilkår m.v. for udstedelse af totalisatorbevilling	81
XI. Evt. støtte til hesteavl	84
XII. Beskatning af væddeløbsforeningernes faste ejendomme	86
XIII. Konklusion	88

Oversigt over bilag.

I. Totalisatoromsætning og afgift på hestevæddeløbsbaner siden 1965	99
II. Resultatopgørelse for hestevæddeløbsbaner siden 1968	101
III. Omkostninger ved at holde en væddeløbshest	111
IV. Fordeling af indskudssummen ifølge gældende regler på hestevæddeløbsbaner	115
V. Anslåede virkninger af udkast til nye regler for fordeling af indskudssum	117
VI. Dansk Travsports Centralforbunds skitse til udligningsordning	127
VII. Historisk redegørelse for den amtskommunale andel af totalisatorafgiften	129
VIII. Henvendelser vedrørende støtte til hesteavlen	131
IX. Lovudkast	135

KAPITEL I.

INDLEDNING

1. Udvalget blev nedsat af finansministeren den 1. september 1972 og fik følgende sammensætning:

Formand:

Afdelingschef G. Djørup,
skattedepartementet.

Medlemmer:

Kontorchef Karen N.Dahl,
skattedepartementet.

Kontorchef J. Vestergaard,
direktoratet for statsskovbruget.

Ekspeditionssekretær Johs. Th. Jensen,
statens ligningsdirektorat.

Sekretær Viggo Kr.Ramm,
indenrigsministeriet.

Den 15.maj 1973 blev sekretær Viggo Kr.Ramm efter anmodning fritaget for hvervet som medlem af udvalget. Som nyt medlem, udnævnte finansministeren samtidig sekretær i indenrigsministeriet Werner Willerslev-Olsen.

Som sekretærer for udvalget har fungeret:

Ekspeditionssekretær K. Hertel Rasmussen,
skattedepartementet.

Sekretær Flemming Petersen,
skattedepartementet.

Udvalget fik til opgave at forberede en almindelig revision af loven om totalisatorspil og fik følgende kommissorium:

Udvalget har til opgave ved en gennemgang af bestemmelserne i loven om totalisatorspil og ved at give en redegørelse for de erfaringer, som man har indhøstet i de forløbne år ved lovens anvendelse i praksis at forberede en almindelig revision af loven.

Udvalget anmodes om at overveje, hvad der bør være bestemmende for,

- a) ved hvilke former for væddeløb og lignende, der skal kunne tillades spil ved totalisator,
- b) hvilke krav arrangørerne af væddeløbene skal opfylde for at kunne opnå bevilling til totalisatordrift, samt
- c) på hvilke nærmere vilkår en totalisatorbevilling skal gives.

Det bør herved overvejes, om der bør være adgang til spil ved totalisator i tilknytning til hundevæddeløb.

Udvalget anmodes endvidere om at søge belyst, hvordan provenuet af statsafgiften af totalisatorspil kan tænkes at blive påvirket af forskellige æn-

dringer af afgiften, dels under forudsætning af, at det nuværende afgiftsniveau bevares, dels under forudsætning af, at der sker afgiftsnedsættelser af forskellig størrelse. Det bør i den forbindelse undersøges, hvordan totalisatoromsætningen påvirkes, hvis den andel i totalisatorindskuddene, som staten i tilfælde af afgiftsnedsættelse giver afkald på, enten

- 1) anvendes til at øge bevillingshaverens andel eller
- 2) anvendes til at forøge den procentdel af totalisatorindskuddene, som mindst skal tilfalde deltagerne i spillet som gevinster. Som led i denne undersøgelse bør det klarlægges, om de erfaringer, man har indhøstet om virkningerne af den i 1971 skete lovændring, kan tjene til at belyse forholdet.

Gevinster fra totalisatorspil er almindelig skattepligtig indkomst for vinderen, medens lotterigevinster som hovedregel ikke er indkomstskattepligtige, men i henhold til loven om afgift af gevinster ved lotterispil m. m. beskattes med en afgift på 15%. Udvalget anmodes om at undersøge, om det vil være praktisk gørligt og ud fra bl.a. provenumæssige synspunkter formålstjenligt at erstatte indkomstskattepligten af gevinster fra totalisatorspil med gevinstafgift, der indeholdes i gevinsten ved dens udbetaling fra totalisatoren.

Udvalget anmodes om nærmere at gennemgå hestevæddeløbsbanernes drift med henblik på en klarlæggelse af årsagerne til deres økonomiske vanskeligheder og om at overveje, om det er muligt at finde en varig løsning på disse vanskeligheder.

Endelig anmodes udvalget om at overveje, om hensynet til hestevæddeløbsbanerne eller andre forhold kan begrunde, at staten yder økonomisk støtte til hesteavlens her i landet, og om det i bekræftende fald kan anses for hensigtsmæssigt at yde støtten ved at lade en del af provenuet fra statsafgiften af totalisatorspil indgå i en fond, hvis afkast anvendes til fremme af hesteavlens.

Løvrigt vil udvalget også kunne behandle andre spørgsmål vedrørende totalisatordriften her i landet end de foran nævnte.

Udvalget er bemyndiget til i det omfang det anses for påkrævet at lade repræsentanter for indehavere af totalisatorbevillinger eller andre, hvis interesser berøres af de spørgsmål, udvalget behandler, eller som er specielt sagkyndige på de pågældende områder, deltage i udvalgets møder.

2. Baggrunden for udvalgets nedsættelse var hestevæddeløbsbanernes vanskelige økonomiske forhold de senere år, hvor omsætningen har været stagnerende og omkostningerne stigende.

I 1968 gennemførtes en lempelse i totalisatorafgiften, men allerede kort tid efter gjorde hestesports- og cyklevæddeløbsforeningerne gældende, at deres økonomiske forhold var blevet forringet i en sådan grad, at der var fare for lukning af væddeløbsbanerne indenfor få år, hvis deres forhold ikke forbedredes.

Der gennemførtes på baggrund heraf en lovændring i maj 1971, hvorefter bevillingshaverne yderligere kunne anvende et beløb svarende til 4 pct. af omsætningen til dækning af udgifterne ved driften. Merindtægten fremkom på bekostning af spillernes gevinster ved totalisatorspillet.

I betænkningen fra det folketingsudvalg, der behandlede lovforslaget (betænkningen blev afgivet den 12. maj 1971) udtaltes, "at en dyberegående revision af totalisatorlovgivningen af tidsmæssige grunde er umulig. En sådan ville forsinke vedtagelsen af lovforslaget, som udvalget finder er nødvendig for at give banerne mulighed for at dække de stadig stigende driftsomkostninger. Derimod finder udvalget, at en revision bør ske, når virkningerne af lovforslaget med rimelighed kan bedømmes på grundlag af banernes regnskaber____", folketingstidende 1970-71, tillæg B, sp.1975.

3. Sæsonen 1972 var den første, i hvilken lovændringen fuldt ud gjorde sig gældende. Regnskaberne fra sæsonen 1972 forelå for udvalget i foråret og hen på sommeren 1973.

4. Under arbejdet blev det overfor udvalget af Klampenborg Galopselskab A/S tilkendegivet, at den økonomiske situation på Klampenborg Væddeløbsbane nu var forværret i en sådan grad, at selskabet anså en lukning for uundgåelig, medmindre der straks gennemførtes en afgiftslempelse. Også transporten gjorde samtidig gældende, at situationen var yderst vanskelig.

Ved lov nr. 282 af 23 maj 1973 gennemførtes en midlertidig afgiftslempelse for Klampenborg Væddeløbsbane på 20.000 kr. pr. løbsdag, gældende for sæsonen 1973. Der gennemførtes ikke foranstaltninger for andre væddeløbsbaner.

Ved samme lov blev revisionen af totalisatorloven udskudt fra folketingsåret 1972/73 til 1973/74.

5. Udvalget har afholdt møder med repræsentanter for trav- og galopsporens organisationer, og dele af udvalget med repræsentanter for De danske Brevdueforeninger og Dansk Bicycle Club.

Udvalget har modtaget henvendelser og materiale fra Dansk Travsports Centralforbund, Foreningen til den Ædle Hesteavls Fremme, Det Danske Travsselskab, Klampenborg Galopselskab A/S samt fra De danske Brevdueforeninger. Endvidere er efter anmodning fremkommet materiale fra Landsudvalget for Hesteavl, De samvirkende danske Landboforeninger samt fra De samvirkende danske Husmandsforeninger.

Endelig har udvalget indhentet supplerende materiale fra de enkelte hestevæddeløbsbaner.

Udvalget har aflagt besøg på Charlottenlund Travbane og Klampenborg Væddeløbsbane.

Det modtagne materiale, henvendelser m.v. er indgået i udvalgets overvejelser.

KAPITEL II.

RESUMÉ OG FORSLAG

Hovedprincippet i lovgivningens regulering af spil ved totalisator i forbindelse med væddeløb og anden vædekamp er, at der af den samlede indskudssum i totalisatoren dels skal betales en afgift til statskassen, dels udbetales gevinster til spillerne efter nærmere angivne regler, hvorefter resten af indskudssummen tilfalder bevillingshaverne.

For tiden er der givet bevilling til totalisatorspil i forbindelse med hestevæddeløb, kapflyvninger med brevduer samt til cyklevæddeløb, og det samlede billede af totalisatoromsætningen og dens fordeling så i 1972 således ud:

	Totalisator- omsætning	Afgift	Gevinster	Restandel til bevillings- haverne
	Mill. kr.	Mill. kr.	Mill. kr.	Mill. kr.
Hestevæddeløb	102,3	19,1	61,4	21,8
Brevdueløb	11,5	2,1	6,9	2,5
Cyklevæddeløb	1,0	0	0,6	0,4
Ialt	114,8	21,2	68,9	24,7

Hovedvægten i udvalgets arbejde er i overensstemmelse med kommissoriet lagt på hestevæddeløbsbanerne, og i det følgende skal resumeres udvalgets konklusioner og de heraf følgende forslag på dette område. Dernæst skal under pkt II og III stillingen gøres op for så vidt angår brevdueløb og cyklevæddeløb.

I Hestevæddeløb.

A. Der findes i øjeblikket 10 foreninger eller selskaber, der har bevilling til at afholde hestevæddeløb med totalisatorspil, heraf 1 der udelukkende afholder galopløb.

De 10 foreninger eller selskaber er:

Det Danske Travelskab, Charlottenlund,

Amager Travelskab,

Jydsk Væddeløbsforening, Århus,

Fyens Væddeløbsforening, Odense,

Ålborg Væddeløbsforening, Ålborg,

A/S Sydjysk Væddeløbsbane, Billund,

Lolland-Falsters Væddeløbsbane, Nykøbing F. ,

Nordvestjysk Væddeløbsforening, Skive,

Bornholms Travelskab,

Klampenborg Galopselskab A/S.

I 1972 afholdtes ialt 525 løbsdage med totalisator spil, heraf 158 på de tre baner i hovedstadsområdet, der tegnede sig for ca. 2/3 af den samlede omsætning.

Landets største væddeløbsbane er Charlottenlund Travbane med en samlet omsætning på ca. 37 mill.kr. eller gennemsnitligt ca. 570.000 kr. pr. løbsdag i 1972. Den mindste bane findes på Bornholm, hvor der i 1972 omsattes ca. 30.000 kr. pr. løbsdag. På de øvrige travbaner lå gennemsnitsomsætningen pr. løbsdag fra ca. 45.000 kr. - 325.000 kr. På landets eneste galopbane i Klampenborg omsattes i 1972 for ca. 10 mill.kr., eller gennemsnitligt ca. 280.000 kr. pr. løbsdag.

Charlottenlund Travbane betalte i 1972 ca. 8,3 mill.kr. i totalisatorafgift, Amager-banen ca. 3,8 mill.kr. og Jydsk Væddeløbsbane i Århus ca. 2,7 mill.kr. De øvrige travbaner betalte under 800.000 kr. og Bornholms-banen betalte ikke afgift. Afgiften på galopbanen androg ialt ca. 2 mill.kr.

Alle foreningerne m.v. har i de senere år været i stigende økonomiske vanskeligheder. Værst synes situationen for galopbanen i Klampenborg, der for at undgå en truende lukning fik en midlertidig lempelse i afgiften for sæsonen 1973. Men også de øvrige foreninger m.v. har gjort gældende, at det kun har været muligt at gennemføre driften ved at holde igen på selv de aller-mest nødvendige omkostninger, og at det overhovedet ikke har været muligt at foretage de investeringer i totalisatorudstyr, baneanlæg, stald- og publikumsfaciliteter m.v., som udviklingen har krævet. Et enkelt selskab har oplyst, at det har været nødvendigt at tære på formuen for at klare driften. I det hele har foreningerne m.v. gjort gældende, at de står i fare for lukning, hvis deres økonomiske forhold ikke forbedres.

Foreningerne har endelig anført, at totalisatorafgiften, der senest er blevet lempet i 1968, bærer ansvaret for vanskelighederne, og at driften ikke længere kan fortsættes på de seneste års vilkår.

B. Resultatet af udvalgets arbejde med hensyn til belysning af årsagerne til de økonomiske vanskeligheder kan kort resumeres således:

a. Vanskelighederne synes i ikke uvæsentlig grad at kunne tillægges den i Danmark hidtil fastholdte relativt høje totalisatorafgift, der har hæmmet omsætningsudviklingen og dermed grundlaget for såvel væddeløbsforeningernes som hesteejernes indtægter. Dette forhold i forbindelse med, at driftsomkostningerne samtidig er steget, har navnlig i de senere år virket mere og mere tyngende på økonomien. Væddeløbsforeningernes indtægter er således blevet klemmt mellem stagnerende omsætning og stigende omkostninger, og den i 1971 gennemførte lovændring kan kun ud fra en meget kortsigtet synsvinkel siges at have bidraget til at lette de økonomiske vanskeligheder.

b. Gevinstandele på 60-65 pct. af indskudssummen er gennemgående for små, når der er tale om totalisatorspil, hvor gevinst i et løb ofte danner grundlag for nyt indskud i et senere løb samme dag. Gevinstandele af denne størrelse virker ikke omsætningsfremmende, men bevirker derimod lave odds og tilskynder herigennem til ulovligt spil (bookmakeri). Det lave gevinstniveau har endvidere svækket de københavnske baners stilling overfor de store sydsvenske baner.

- c. Præmierne til hesteejerne har gennemgående ligget i underkanten af det acceptable, selv når der tages et rimeligt hensyn til, at væddeløbssporten også er en hobby, som der må betales en pris for. Større præmier må antages at styrke omsætningen gennem større og bedre startfelter.
- d. Det stærkt udvidede antal løbsdage de senere år på næsten alle baner har ikke ført til stigning i den samlede omsætning, men har derimod været meget omkostningsbelastende.
- e. Den såkaldte københavnske travkrig har været særdeles omkostningskrævende og har haft en negativ virkning på totalisatoromsætningen på alle 3 væddeløbsbaner i hovedstadsområdet.
- f. Tilskuerinteressen har været vigende de senere år.

Endelig skal anføres, at foreliggende materiale gennemgående synes at bekræfte, at væddeløbsbanerne har holdt igen på omkostningerne, samt at der på flere baner er oparbejdet et ikke uvæsentligt investeringsbehov.

C. Hovedkonklusionen af udvalgets overvejelser er, at dansk væddeløbssport næppe kan klare sig i fremtiden, med mindre der bl.a. gennem totalisatorlovgivningen gennemføres foranstaltninger, der:

- 1. Styrker omsætningen.
- 2. Trækker flere spillere til banerne.
- 3. Giver rimelig mulighed for at etablere den for totalisatorspil nødvendige bestand af væddeløbsheste i fornøden træning og af tilstrækkelig kvalitet.
- 4. Giver bevillingshaverne grundlag for i rimeligt omfang at gennemføre nødvendige investerings- og vedligeholdelsesarbejder såvel på kort sigt som i forbindelse med en langsigtet planlægning.

D. Udvalget går principielt ind for, at totalisatorspil fortsat må være et afgiftsobjekt samt er tilhænger af en vis progression i afgiften.

Det foreslås dog på grund af banernes meget vanskelige situation at lade afgiftsberegningen i en flerårig genopbygningsperiode ske på grundlag af en proportional afgiftsskala.

De følgende forslag skal ses i sammenhæng hermed:

- 1. Niveauet for spillernes gevinster bør hæves og fikseres i loven. Der foreslås følgende gevinstsatser:
80 pct. af indskudssummen ved vinder- og pladsspil,
70 pct. af indskudssummen ved kombineret spil,
65 pct. af indskudssummen ved V-5 spil.
- 2. Totalisatorafgiften nedsættes. Afgiftssatserne foreslås i en flerårig periode, f.eks. 5 år, sat således:
1 pct. af indskudssummen ved vinder- og pladsspil,
10 pct. af indskudssummen ved øvrige spilleformer.
Efter denne periode kan det overvejes at indføre en vis progression i afgiften, herunder en særlig afgift i V-5 spil.

3. Der bør svares en lempeligere afgift ved galopløb end ved travløb som følge af galopsportens noget højere omkostningsniveau og kortere sæson.

Dette opnås ved, at der ved galopløb ydes et særligt stort bundfradrag i den beregnede afgift.

4. Lovudkast til ændret afgifts- og gevinstberegning byggende på de under pkt. 1-3 nævnte forslag er udarbejdet og optrykt som bilag IX.

5. Det anbefales, at der indføres en udligningsordning de enkelte travbaner imellem for at undgå uheldige virkninger for de 3 mindste baner (Bornholm, Lolland-Falster og Nordvestjydske Væddeløbsbane i Skive) af de foreslåede ændringer. Ordningen skal administreres af Dansk Travsports Centralforbund på grundlag af en udarbejdet skitse, der er medtaget som bilag VI.

6. Den kommunale andel af totalisatorafgiften har mistet sin begrundelse og bør ophæves.

7. En gevinstafgift kan ikke anbefales af såvel skattekontrolmæssige som administrative årsager.

8. Området for totalisatorspil bør ikke udvides til at omfatte andre former for væddeløb end de nuværende.

9. Der bør være mulighed for at give flerårige totalisatorbevillinger, f. eks. for 3 år.

10. Statsstøtte til hesteavl af totalisatorafgiftens provenu kan ikke anbefales.

11. Udvalget anbefaler, at der gives finansministeren en udvidet adgang til at fastsætte betingelser, der skal sikre, at totalisatorvirksomheden drives på fuldt betryggende måde.

12. Udvalget finder ikke anledning til at foreslå 3-dagesfristen for indbetaling af totalisatorafgiften til statskassen ændret.

13. Udvalget er af den opfattelse, at der ikke er hjemmel til generelt at fritage hestevæddeløbsbanernes ejendomme for ejendomsskatter og stiller ikke forslag om fritagelse for disse skatter, som hovedsagelig er kommunale ejendomsskatter.

14. Udvalget stiller ikke forslag om ændring i de gældende regler for beskatning af væddeløbshestehold og stutriverksamhed.

15. Strafferammen for bookmakeri bør udvides til fængsel indtil 2 år.

Udvalget finder endvidere anledning til at fremhæve, at de foreslåede foranstaltninger til løsning af væddeløbssportens problemer må følges op af et målbevidst arbejde indenfor den danske trav- og galop-sport, dels for at styrke interessen for hestevæddeløb, herunder en udvidelse af hesteejerkredsen, dels for at effektivisere driften mest muligt. Hertil skal føjes den betydning, der ligger i et øget samarbejde mellem de enkelte bevillingshavere.

Udvalget har afstået fra at foreslå rationaliseringsforanstaltninger eller strukturændringer indenfor væddeløbssporten bl. a. af hensyn til sportens eget ansvar for sin økonomi og fremtidige udvikling. Udvalget ønsker dog at pege på, at meget tyder på, at der ville kunne opnås bedre økonomiske resultater af de investerede ressourcer, dersom totalisatorspillet i forbindelse med travløb i hovedstadsområdet begrænsedes til et enkelt selskab eller i hvert fald en enkelt bane.

Endelig skal bemærkes, at udvalget ikke er gået nærmere ind i drøftelserne af, om det kunne være formålstjenligt at skille totalisatorspillet ud fra væddeløbssporten og f.eks. lægge spillet over på et statsligt foretagende.

E. De provenumæssige konsekvenser for stat og kommune af udvalgets forslag kan kun bedømmes rent skønsmæssigt, bl.a. på grund af usikkerheden omkring virkningerne på omsætning og spilfordeling. Der er dog næppe tvivl om, at forslagene i en årrække vil medføre et mindre provenu end det nuværende.

1. Med samme omsætning og spilfordeling som i 1972 kan det samlede provenutab af udvalgets forslag anslås at ville andrage ca. 13,6 mill. kr. , heraf ca. 12, 1 mill. kr. for staten.
2. Med en omsætningsstigning på 40 pct. samt med en fordobling af omsætningen på vinder- og pladsspil på bekostning af kombineret spil, kan provenutabet anslås til ca. 11,7 mill.kr. Heraf udgør statens provenutab ca. 10,2 mill.kr. Af amtskommunernes provenutab på ca. 1,5 mill.kr. skyldes ca.0,6 mill.kr. forslaget om bortfald af den amtskommunale andel af afgiften, medens resten skyldes den almindelige nedsættelse af afgiften. Langt hovedparten af provenutabet falder på Københavns og Århus amtskommuner.
3. De pågældende provenutab er opgjort i forhold til 1972, hvor den samlede afgift af hestevæddeløb androg ca. 19, 1 mill.kr.
4. Endelig skal anføres, at efter udvalgets opfattelse vil en fastholdelse af det nuværende afgifts- og gevinstniveau i løbet af en sæson eller to antagelig medføre stagnerende eller faldende omsætning og dermed et provenu af totalisatorafgiften, der vil være mindre end det nuværende, ligesom det på længere sigt næppe vil være muligt at opretholde hestevæddeløbsbaner i Danmark. Konsekvensen heraf vil være, at statens afgiftsprovenu helt bortfalder.

II. Kapflyvninger med brevduer,

A. Bevilling til totalisatorspil i forbindelse med kapflyvninger med brevduer er siden 1968/69 centralt blevet givet til De danske Brevdueforeninger, der selv forestår totalisatorspillet i det storkøbenhavnske område, medens en række lokalforeninger på grundlag af et særligt forpagtningsssystem forestår spillet i den øvrige del af landet.

Ca. 2/3 af den samlede omsætning falder på de 2 københavnske totalisatorer (Sdr. Fasanvej og Damhus Tivoli), hvor gennemsnitsomsætningen i

1972 lå omkring 225.000 kr. pr. spilledag, medens den på provinsbanerne udgjorde ca. 15.000 kr. pr. spilledag.

Der er i tilknytning til bevillingerne mellem De danske Brevdueforeninger og finansministeriet aftalt forskellige foranstaltninger med henblik på dels at begrænse brevduesportens udbytte af totalisatorspillet, dels at sikre en ligelig støtte til brevduesporten i hele landet. Aftalen om udbyttebegrænsning har således medført, at brevduesporten i en årrække har afgivet midler til velgørende formål, i de sidste 5 år med et beløb svarende til ca. 2 pct. af omsætningen.

B. Udvalget har modtaget materiale fra De danske Brevdueforeninger, som henstiller, at man ved en eventuel ændring af gevinstandelen fastsætter samme gevinstsatser for brevduespillet som for hestevæddeløb, muliggjort gennem en nedsættelse af totalisatorafgiften.

C. Totalisatoromsætningen i forbindelse med brevdueløb har i de senere år været stagnerende, samtidig med at omkostningerne ved løbenes afholdelse er steget. Denne udvikling har bl.a. afspejlet sig i et faldende beløb til velgørende formål.

Brevduesportens økonomiske situation er dog langt fra så vanskelig som hestevæddeløbssportens, bl.a. på grund af det lavere omkostningsniveau og præmieniveau.

D. Hovedkonklusionen af udvalgets overvejelser er, at brevduesportens økonomiske situation i sig selv næppe for tiden nødvendiggør en ændring af de gældende regler.

Udvalget finder dog, at de foreslåede ændringer i gevinstsatserne i forbindelse med totalisatorspil på hestevæddeløbsbanerne i hvert fald i hovedstadsområdet vil kunne have en uheldig virkning på omsætningen i duetotalisatorerne og virke forvridende på de forskellige former for væddeløb med totalisatorspil.

Udvalget finder endvidere, at duesporten ikke kan præstere øgede gevinstudbetalinger uden en nedsættelse af totalisatorafgiften.

På denne baggrund foreslås følgende:

1. Den andel af indskudssummen, der skal anvendes til gevinster til spillerne, bør være den samme som for totalisator spil i forbindelse med hestevæddeløb.
2. Totalisatorafgiften foreslås nedsat. Den nuværende afgiftsskala bevares, men der ydes et fradrag i den beregnede afgift på 7 pct. af omsætningen. Endvidere foreslås indført et bundfradrag i afgiften på 1.500 kr. pr. løbsdag.
3. Hertil kommer de forslag, der er fælles for de forskellige former for totalisatorspil og som er anført foran under pkt. I.
4. Lovudkast i overensstemmelse hermed er optrykt som bilag IX.

E. Forslagenes provenumæssige konsekvenser kan kun bedømmes rent skønsmæssigt bl.a. på grund af usikkerhed om omsætningsudviklingen. Effekten af de foreslåede større gevinstandele på omsætningen vil antagelig være langt mindre end på hestevæddeløbsbanerne.

Under forudsætning af samme omsætning, spilfordeling og antal løbsdage som i 1972 kan det samlede provenutab anslås til ca. 1,0 mill.kr. , heraf ca. 0,9 mill.kr. for staten.

Dersom den kommunale andel af afgiften, som foreslået, ophæves, andrager statens provenutab ca. 0,8 mill.kr.

Den samlede afgift for brevdueløb androg i 1972 ca. 2, 1 mill.kr.

III. Cyklevæddeløb.

A. Bevilling til totalisatorspil i forbindelse med cyklevæddeløb er i de senere år givet til tre foreninger, nemlig Dansk Bicycle Club (Ordrupbanen), Odense Cyklebane Klub samt Århus Cykle Klub. Århusbanen har dog ikke afholdt løb med totalisatorspil i 1972 og 1973.

De 3 cykleklubber er medlem af Danmarks Cykle Union, der er tilsluttet Dansk Idræts Forbund.

B. Udvalget har modtaget materiale fra de tre baner, og har haft et møde med repræsentanter for Dansk Bicycle Club, hvor det bl. a. fra cyklesportens side meget stærkt blev tilkendegivet, at man ikke uden statstilskud kunne sætte spillernes gevinstandele i vejret.

Interessen for totalisatorspil i forbindelse med cyklevæddeløb har været stærkt faldende de seneste år, og den samlede omsætning udgjorde i 1973 knapt 1 mill.kr. fordelt på 52 løbsdage.

Odense- og Århusbanen har ikke betalt afgift siden 1966, og det samme har været tilfældet med Ordrupbanen i 1972 og 1973. Alle tre baner har haft regnskabsmæssigt underskud de senere år.

C. Resultatet af udvalgets overvejelser er, at der ikke i den nuværende situation bør ændres i de gældende regler for afgifts- og gevinstberegning ved totalisatorspil i forbindelse med cyklevæddeløb.

Dette indebærer, at cyklebanerne fortsat kan udbetale gevinster på mindst 60 og 65 pct. af indskudssummen.

Udvalget har ikke ment at kunne foreslå de samme gevinstandele som ved totalisatorspil i forbindelse med heste- og brevdueløb, idet de større gevinster i givet fald fuldt ud skulle betales af cyklebanerne selv, da omsætningen for tiden er så lav, at der ikke betales afgift efter de gældende regler. Et højere gevinstniveau vil antagelig for tiden helt afskære Ordrup- og Odensebanen fra at afholde totalisatorspil.

Udvalget ønsker dog at fremhæve, at lavere gevinstsatser ved totalisatorspil på cyklevæddeløbsbanerne afsvækker den konkurrencemæssige stilling overfor andre væddeløbsformer med totalisatorspil.

Udvalget afviser statstilskud til cyklebanerne over totalisatorlovgivningen, men peger på muligheden for en bredere løsning af banecyklesportens problemer gennem Dansk Idræts Forbund.

D. Udvalget foreslår herefter, at de gældende regler for afgifts- og gevinstberegning ved totalisatorspil i forbindelse med cyklevæddeløb indtil videre ikke ændres.

KAPITEL III.

TOTALISATORSPILLET I DANMARK

1. Indledning.

Spil om pengegevinster i forbindelse med hestevæddeløb eller anden vædekamp gennem totalisator har været kendt i godt 100 år. Denne spilleform opfandt af en fransk ingeniør i 1867 under betegnelsen "pari mutuel", og den bredte sig hurtigt til andre lande.

Princippet i den oprindelige form for spil ved totalisator er, at vinderen modtager gevinst proportionalt med størrelsen af indsatsen i totalisatoren, hvor alle indsatser "totaliseres", efter at der er foretaget fradrag for det offentliges andel af indsatsen og for vædekamp-arrangørens udgifter i forbindelse med vædekampens afholdelse (administration, præmier til hestejere etc.). Spillet var oprindeligt knyttet til hestevæddeløb.

De klassiske former for spil ved totalisator er vinder- og pladsspillet. Som det fremgår af navnet indebærer vinderspillet, at spilleren foretager sin indsats på den vindende hest. Pladsspillet indebærer, at spilleren kan vinde på 2, eventuelt 3 heste (1. , 2. , eventuelt 3. vinder) i samme løb.

Efterhånden er der opstået andre, mere hasardprægede spilleformer, således 1-2 væddemålet, hvor spilleren skal forudsige 1. og 2. vinder i samme løb, og dobbeltvæddemålet, hvor spilleren skal forudsige vinderen i 2 forskellige løb. Endvidere kan nævnes V-3 og V-5-spillet, hvor spilleren skal forudsige vinderen i 3, respektive 5, af dagens løb.

Spil ved totalisator har været afholdt i Danmark siden slutningen af forrige århundrede i forbindelse med hestevæddeløb, cyklevæddeløb og kapsejls m.v. I 1895 havde spillet taget et sådant omfang, at staten fandt det påkrævet at skride til lovgivning om dette spil.

2. Lovgivningen om totalisatorspil i Danmark.

a. Tidligere lovgivning.

Den 2. marts 1895 fremsatte den daværende finansminister for Rigsdagen forslag til lov om beskatning af spil ved væddeløb m. m. I bemærkningerne til lovforslaget var det udtalt, at ligesom flere arter af spil allerede i mange år havde været genstand for beskatning, således lotterispil gennem stempelafgift af lotterisedler og kortspil gennem stempelafgift af spillekort, således var det naturligt også at indføre en beskatning af det spil, der fandt sted ved væddeløb og andre sportsskampe. Man anså denne form for spil for et hensigtsmæssigt skatteobjekt, som anbefalede sig derved, at enhver, der ikke ønskede at udrede skatten havde det i sin magt at unddrage sig den. En effektiv beskatning kunne muligvis også virke hæmmende på den overhåndtagende deltagelse i dette spil.

Det udtaltes endvidere, at når man skred til beskatning af dette spil, måtte det anses for hensigtsmæssigt at indskrænke spillet til at finde sted på en enkelt bestemt måde (ved totalisator eller på lignende vis) og gøre det

afhængigt af finansministerens tilladelse, for at man kunne være sikker på at få kundskab om, at det fandt sted og kontrollere omsætningen. Da totalisator vel hyppigst benyttedes ved heste- og cyklevæddeløb, men dog - såvidt oplyst - også havde været bragt til anvendelse ved kapsejladser og kaproninger, anså man det for rigtigst at medtage væddeløb af enhver slags i lovforslaget.

Med hensyn til lovforslagets finansielle betydning var det oplyst, at den samlede totalisatoromsætning på alle danske væddeløbs- og cyklebaner i 1894 havde udgjort 1.240.990 kr., således at den foreslåede statsafgift på 5 pct. af indskudssummen antoges at ville indbringe ca. 60.000 kr. årligt.

Lovforslaget indeholdt kun 3 paragraffer, nemlig § 1, der fastsatte afgiften af spil ved totalisator som ovenfor nævnt, § 2, der foreskrev, at sådant spil var betinget af finansministerens tilladelse, og § 3, der indeholdt nogle straffebestemmelser. Der var således ikke regler om, hvor stor en del af indskudssummen, der skulle anvendes til gevinster til spillerne. Fastsættelsen af spillernes andel var derfor overladt til de enkelte væddeløbsforeningers afgørelse.

Under lovforslagets behandling i Rigsdagen vedtoges forskellige ændringer, bl.a. en ændring gående ud på, at staten skulle afgive 25 pct. af afgiftsprovenuet til de amtskommuner og købstadkommuner - herunder København - hvor det afgiftspligtige spil havde fundet sted. Denne ordning var begrundet i ønsket om at give kommunerne kompensation for øgede udgifter til politivæsenet i forbindelse med opretholdelse af ro og orden ved og på væddeløbsbanerne, jfr. bilag VII.

Loven blev stadfæstet den 30. marts 1895, og den var gældende indtil 1950, da den blev ophævet og erstattet af den nu gældende lov af 31. marts 1950 om totalisator spil. I årene frem til 1950 foretoges der dog adskillige ændringer af principperne for afgiftsberegningen. Ved lov af 8. juni 1912 ophævedes den oprindelige proportionale afgiftsskala, og i stedet indførtes en progressiv afgiftsskala, der var udformet som en trinskala og begyndte med 5 pct. af dagsomsætninger i totalisatoren op til 50.000 kr., og sluttede med 15 pct. af dagsomsætninger over 125.000 kr. Samtidig nedsattes kommunernes andel af afgiftsprovenuet til 15 pct. I 1933 forhøjedes afgiften med 5 pct. på alle skalatrin. Forhøjelsen tilfaldt udelukkende staten.

Allerede i 1934 foretoges en ny ændring, hvorefter afgiften skulle svares med 10 pct., når indskudssummen ikke oversteg 50.999 kr. For hvert hele tusinde kroner, hvormed indskudssummen oversteg 50.000 kr., forhøjedes afgiftsprocenten med 1/10, således at den forhøjede afgiftsprocent blev erlagt af det fulde indskudsbeløb. Afgiften kunne dog ikke overstige 20 pct. af indskudssummen, hvilket betød, at der af indskudssummen på 150.000 kr. og derover altid skulle svares 20 pct. i afgift. Kommunernes andel af afgiften blev nedsat til 10 pct. Denne skala var gældende til 1947, da man forhøjede afgiften med et tillæg på 5 pct. af omsætningen, der udelte tilfaldt statskassen. Denne ændring betød, at minimumsafgiften var 15 pct. og maksimumsafgiften 25 pct.

b. Gældende lovgivning.

I 1949 blev det på foranledning af en henvendelse fra hestesportsforeningerne bestemt, at lovgivningen om totalisator spil skulle gøres til gen-

stand for revision. Denne revision blev pålagt det tidligere nedsatte forlystelsesafgiftsudvalg, som efter forhandling med alle de interesserede parter udarbejdede forslag til lov om totalisatorspil, hvis vigtigste punkter var følgende:

1. Man foreslog den i 1895-loven fastlagte ordning, hvorefter finansministeren kunne give bevilling til totalisatorspil, udbygget således, at bevillingen skulle gælde for en sæson ad gangen og for et bestemt antal dage indenfor sæsonen.
2. Man foreslog indført en rateskala til afløsning af den gamle trinskala. Afgiften skulle herefter beregnes således:

<u>Indskudssummens størrelse i kr.</u>				Afgiften			
ikke over 25.000				10 pct.			
over 25.000	men ikke over 50.000	2.500 kr.	af 25.000 kr.	+15 pct.	af resten		
50.000	-	100.000	6.250	-	50.000	+20	-
- 100.000	-	150.000	16.250	-	100.000	+25	-
- 150.000			28.750	-	150.000	+30	-

Afgiften kunne dog ikke overstige 25 pct. af indskudssummen.

De foreslåede ændringer vedrørende afgiftsberegningen var bl. a. foranlediget af, at reglerne i lovene fra 1934 og 1947 om afgiftens beregning havde vist sig uhensigtsmæssige, idet de i mange tilfælde førte til uheldige resultater for væddeløbsforeningerne.

Dette skyldtes navnlig den omstændighed, at progressionen i afgiftsberegningen var gennemført på den måde, at den afgiftsprocent, som dagens samlede indskudssum udløste, skulle anvendes på hele indskudssummen (trinskala). Skalaen virkede særlig uheldigt i de tilfælde, hvor indskudssummen lå mellem 125.000 kr. og 150.000 kr. Den del af indskudssummen indenfor dette interval, der tilfaldt totalisatorbevillingshaveren, blev nemlig mindre jo større indskudssummen var. Af en indskudssum på 130.000 kr. med gevinstandel på 64 pct. tilfaldt der spillerne 83.200 kr., staten 29.900 kr. og bevillingshaverne 16.900 kr. Hvis indskudssummen var 140.000 kr. blev fordelingen henholdsvis 89.600 kr., 33.600 kr. og 16.800 kr.

3. Det foresloges endvidere i loven fastsat, hvorledes den enkelte spillers indskudssum i totalisatoren skulle fordeles mellem spillerne, statskassen og bevillingshaveren.

Ved hestevæddeløb foresloges spillernes gevinstandele fastsat til 64 pct. og ved anden vædekamp til 65 pct. Efter fradrag af afgiften til statskassen skulle resten af indskudssummen tilfalde bevillingshaveren.

Som nævnt ovenfor havde man ikke i 1895-loven (eller i senere love) foreskrevet regler om størrelsen af spillernes gevinstandel, men afgørelsen heraf havde været overladt de enkelte væddeløbsforeninger. Forud for afgiftsforhøjelsen i 1947 var forholdet det, at der af indskudssummen anvendtes 70 pct. til gevinster, ved hestevæddeløb dog kun 69 pct. Efter vedtagelsen af 1947-loven, hvorved afgiften som nævnt blev forhøjet med 5 pct. af indskuds-

summen, blev spillernes gevinstandel af væddeløbsforeningerne nedsat tilsvarende. En forhøjelse af gevinstandelen gennem, en yderligere nedsættelse af afgiften til statskassen end foreslået i forslaget til den nye lov fandtes der ikke at være anledning til.

Formålet med den afgiftsnedsættelse, der var indeholdt i forslaget, var at yde væddeløbsforeningerne økonomisk støtte derigennem, at den del af indskudssummen i totalisatoren, som det offentlige gav afkald på gennem ændringen af skalaen, skulle tilfalde væddeløbsforeningerne.

Begrundelsen for, at man foreslog en gevinstandel på 64 pct. af indskudssummen ved hestevæddeløb og 65 pct. ved anden vædekamp var, at der af totalisatoromsætningen ved travløb af bevillingshaverne blev afgivet 1 pct. til Centralforbundet for travsport og travrav i Danmark. Ved totalisatorspil i forbindelse med galopløb var man gået over til at anvende samme gevinstprocent. Hvis man generelt havde fikseret spillernes gevinstandel til 65 pct., ville man ved den i lovforslaget indeholdte nye afgiftsskala ikke opnå den tilsigtede økonomiske støtte til hestevæddeløbsbanerne.

4. Der blev foreslået en ny bestemmelse, der sigtede på eventuelt at begrænse væddeløbsforeningernes udbytte af totalisatorspillet efter følgende princip:

Såfremt en bevillingshavers overskud af totalisatoren for en sæson udgjorde et væsentligt større beløb end det skønnedes rimeligt til anvendelse til bevillingshaverens egne formål, og formål som denne naturligt støttede, skulle finansministeren kunne betinge udstedelse af totalisatorbevilling for en følgende sæson af, at bevillingshaveren efter forhandling med finansministeren afgav et beløb til anvendelse i almenvelgørende eller andet almennyttigt øjemed.

Denne nydannelse var foranlediget af nogle udtalelser i udvalgsbetænkningen om forslaget til loven af 15. marts 1947 til forhøjelse af totalisatorafgiften. (Rigsdagstidende 1946-1947, tillæg B. sp. 233).

5. Der foresloges en bestemmelse om, at når væddeløbet fandt sted på en afgrænset bane, måtte indskud i totalisatoren kun ske på banens område i direkte tilknytning til væddeløbene. Når væddeløbene ikke foregik på en afgrænset bane, måtte indskud kun ske på et af politiet godkendt sted og kun på selve væddeløbsdagen eller med politiets tilladelse den forudgående dag.

6. De i 1895-loven indeholdte straffebestemmelser foresloges udbygget og skærpet. Man foreslog således, at det blev strafbart at afholde totalisatorspil uden bevilling og at modtage indskud uden om totalisatoren (bookmakeri). Strafferammen foresloges fastsat til bøde, hæfte eller til fængsel i 1 år. Endvidere foresloges en bestemmelse, hvorefter politiet skulle kunne give den, der var dømt for bookmakeri m.v., et pålæg om, at han ikke måtte indfinde sig på væddeløbsbaner eller andre steder, hvor der kunne foretages indskud i totalisator. Overtrædelse af pålægget skulle kunne straffes med bøde eller hæfte.

7. Kommunernes andel af totalisatorafgiftens provenu foresloges fastsat til 8 pct. svarende til, hvad kommunerne modtog efter den forudgående ordning.

Det af udvalget udarbejdede forslag til lov om totalisatorspil blev fremsat den 28. februar 1950 og gennemførtes uændret i Rigsdagen som lov nr. 145 af 31. marts 1950.

I slutningen af 1957 rejste heste- og cyklevæddeløbsforeningerne på ny spørgsmålet om en lempelse af totalisatorafgiften, idet man gjorde gældende, at deres økonomiske forhold som følge af den siden 1950 stedfundne stigning i banernes driftsomkostninger var forværret i høj grad. Efter forhandlinger med repræsentanter for væddeløbsbanerne gennemførtes ved lov af 7. juni 1958 en nedsættelse af totalisatorafgiften svarende til 10 pct. af indskudssummen på vinder- og pladsspil. Sigtet med denne nedsættelse var, at halvdelen skulle komme spillerne tilgode gennem en øget gevinstandel i disse spilleformer, medens den anden halvdel skulle tilfalde væddeløbsbanerne til forbedring af deres økonomi.

Når væddeløbsforeningerne gik ind for denne ordning, skyldtes det, al der derved overfor publikum rent umiddelbart ville ske en forbedring af gevinstniveauet i det ikke så hasardprægede vinder- og pladsspil, hvis odds ville blive forøget samtidig med, at væddeløbsbanernes udbytte af totalisatorspillet påregnedes øget.

Spillernes gevinstandel ved vinder- og pladsspil kunne herefter forhøjes med mindst 5 og højst 6 procentpoint, medens gevinstandelen ved andet spil både i forbindelse med hestevæddeløb og i forbindelse med andre former for væddeløb ikke ændredes, udover at væddeløbsforeningerne fik mulighed for at fastsætte den til mindst 64 pct. og højst 65 pct. Herved blev cyklevæddeløbsbanerne, der betalte en afgift på 1 pct. af totalisatoromsætningen til "Danmarks Cykle Union", ligestillet med hestevæddeløbsbanerne, medens brevueforeningerne ikke blev tvunget til at nedsætte den hidtil anvendte gevinstandel på 65 pct. af indskuds summen.

Den afgiftslempelse, der gennemførtes i 1958, viste sig ret hurtigt at være utilstrækkelig. Allerede i 1961 anmodede hestesportens og cyklesportens repræsentanter om gennemførelse af foranstaltninger, der kunne forbedre deres økonomiske situation. Det blev gjort gældende, at den fortsatte stigning i udgifterne til væddeløbsbanernes drift og løbenes afholdelse havde forringet foreningens økonomi i en sådan grad, at en generel nedsættelse af totalisatorafgiften var påkrævet. Væddeløbsforeningerne gjorde endvidere opmærksom på, at progressionen i den i 1950 gennemførte skala for totalisatorafgiftens beregning medførte, at der ved totalisatoromsætninger over 150.000 kr. ved en spilledag fremkom et for lille udbytte til foreningerne.

Hestevæddeløbsforeningerne henstillede også, at der gennemførtes en omsætningsfremmende foranstaltning derved, at der efter svensk mønster kunne gives adgang til at foretage indskud til totalisatorspil udenfor væddeløbsbanernes områder forud for væddeløbsdagen gennem såkaldte "indskudsboder".

Under indtryk af væddeløbsforeningernes argumentation gennemførtes herefter ved lov af 31. maj 1963 følgende lempelser i beskattningen af spillet:

Afgiftsskalaen i 1950-loven blev ændret, således at der for totalisatoromsætninger på over 150.000 kr. blev givet en nedsættelse i afgiften på op til 5.000 kr. pr. spilledag, derved at 1950-skalaens næstsidste trin blev forlænget med 100.000 kr.

Endvidere indførtes der et fast "bundfradrag" på 1.500 kr. pr. spilledag på hestevæddeløbsbaner og 2.000 kr. pr. spilledag på cyklevæddeløbsbaner. Disse beløb fradrog i den for den enkelte spilledag beregnede afgift.

Der gennemførtes endelig nogle ændringer, der sigtede på at øge totalisatoromsætningen, nemlig en ophævelse af maksimumsgrænsen for, hvor stor en del af indskudssummen, der skulle gå tilbage til spillerne. Herved fik væddeløbsbanerne mulighed for at prøve sig frem med hensyn til, om de ved at øge spillergevinsterne kunne tilskynde til øget spil. Endvidere imødekom man hestevæddeløbsforeningernes anmodning om at få mulighed for at etablere "forsalg" til totalisatorspillet gennem forsalgsteder udenfor væddeløbsbanerne.

Disse foranstaltninger havde dog ikke den tilsigtede effekt, hvorfor heste- og cyklevæddeløbsbanerne i 1967 påny rettede henvendelse til finansministeriet om lempelse af beskattningen af totalisatorspillet. Det blev gjort gældende, at selvom der var sket en forøgelse af totalisatoromsætningen i årenes løb, var bevillingshavernes udbytte af totalisatorvirksomheden ikke øget nævneværdigt. Driftsudgifternes stigning slugte omsætningsstigningen.

Ved lov af 31. maj 1968 udbyggede man herefter den i 1963 indførte ordning med et fast bundfradrag på heste- og cyklevæddeløbsbanerne. De i 1963 fastsatte fradrag på henholdsvis 1.500 kr. og 2.000 kr. blev forøget til 3.000 kr. pr. spilledag for både heste- og cyklevæddeløb.

Endvidere gennemførtes et variabelt fradrag pr. spilledag på 1 pct. af den del af omsætningen, der oversteg 150.000 kr. Fradragene kunne dog ialt højst udgøre 5.000 kr. pr. spilledag.

Allerede i 1970 fremkom fra heste- og cyklevæddeløbsbanerne en ny henvendelse om gennemførelse af foranstaltninger til forbedring af økonomien, som for alle baner var særdeles anstrengt. Henvendelsen resulterede i, at der ved lov af 21. maj 1971 gennemførtes en nedsættelse af den del af indskudssummen i totalisatoren som mindst skulle anvendes til gevinster til spillerne. Nedsættelsen fastsattes til maksimalt 4 pct. af indskudssummen, som tilfaldt væddeløbsforeningerne til forbedring af deres økonomi. De nye minimumssatser for spillernes gevinstandel blev herefter 65 pct. af indskudssummen ved vinder- og pladsspil og 60 pct. ved andet spil. Samtlige væddeløbsforeninger valgte at nedsætte spillernes gevinstandel med den maksimale procentsats.

I forbindelse med gennemførelsen af denne lov blev det som nævnt i kap. I bestemt, at der skulle foretages en revision af lovgivningen om totalisatorspil, når virkningerne af den gennemførte ændring med rimelighed kunne bedømmes.

For at afværge en truende lukning af Klampenborg Væddeløbsbane gennemførtes endelig ved lov af 23. maj 1973 en lempelse af beskattningen af totalisatorspillet på denne væddeløbsbane, hvor der alene afholdes galopløb. Lempelsen gives i form af et særligt fradrag på 20.000 kr. pr. væddeløbsdag. Fradraget gives i den beregnede totalisator af gift udover de ovenfor nævnte fradrag.

Ordningen gælder kun for året 1973.

I de år, der er forløbet siden vedtagelsen i 1895 af den første lov om totalisatorspil i Danmark, er bevilling til at afholde totalisatorspil givet til spil i forbindelse med følgende former for væddekamp: travløb, galopløb, cykkeløb på cyklevæddeløbsbane og kapflyvninger med brevduer. For et enkelt år, 1929, fik Greyhound Racing A/S bevilling til at afholde totalisatorspil i forbindelse

med hundevæddeløb på en væddeløbsbane ved København. Selskabet søgte om fornyelse af bevillingen for 1930, men den daværende finansminister fandt imidlertid ikke grund til at imødekomme anmodningen. Siden da har man fulgt den praksis ikke at give totalisatorbevilling til hundevæddeløb.

I de forløbne år har finansministeriet administreret bevillingsordningen således, at bevillinger til at afholde totalisatorspil kun gives til foreninger eller selskaber, hvis formål er af sportslig karakter indenfor de ovenfor nævnte aktiviteter, d.v.s. hestesport, cyklesport og bredvuesport.

Det kræves endvidere, at totalisatorspillet afholdes i forbindelse med vædekamp indenfor disse sportsgrene, samt at foreningen m.v. råder over det nødvendige baneanlæg m.v. til afholdelse af vædekampen.

Totalisatorbevilling gives ikke til private personer eller foreninger og selskaber, der ikke har noget sportsligt formål.

For 1973 er bevilling til at afholde totalisatorspil givet til 9 travsportsforeninger m.v., 1 galopselskab, 2 cyklesportsforeninger samt til De danske Bredvueforeninger.

Bevillingshavernes forhold er nærmere belyst i kapitlerne IV, VII og VIII.

For fuldstændighedens skyld skal det endelig oplyses, at der i de sidste ca. 45 år er givet totalisatorbevilling til 2 foreninger i Nordjylland: Pandrup Borgerforening og Asaa Borger- og Haandværkerforening, der har fået bevilling til at afholde totalisatorspil i forbindelse med hestevæddeløb 1 dag årligt.

Disse foreningers formål er ikke af sportslig karakter, og de har intet at gøre med den organiserede hestesport i Danmark.

KAPITEL IV.

HESTEVÆDDELØBSBANERNES FORHOLD.

Ifølge kommissoriet anmodes udvalget "om nærmere at gennemgå heste væddeløbsbanernes drift med henblik på en klarlæggelse af årsagerne til deres økonomiske vanskeligheder og om at overveje, om det er muligt at finde en varig løsning på disse vanskeligheder."

Med henblik herpå fremdrager udvalget nedenstående forhold med tilknytning til hestevæddeløbsbanerne, nemlig:

1. Væddeløbsbanernes struktur.
2. - driftsresultater.
3. - personaleforhold.
4. Hesteejernes økonomi, herunder den skattemæssige behandling af over- eller underskud ved væddeløbshestehold og stutterivirksomhed.
5. Publikumsudviklingen.

1. Væddeløbsbanernes struktur.

a. Der findes i øjeblikket 10 foreninger eller selskaber, der afholder hestevæddeløb med totalisatorspil, heraf 9, der afholder travløb (på nogle af banerne i provinsen indgår dog ofte et galopløb i dagens program), og 1, der udelukkende afholder galopløb.

De foreninger eller selskaber, der afholder travløb, er:

Det danske Travsselskab, Charlottenlund,
 Amager Travsselskab,
 Jydsk Væddeløbsforening, Århus
 Fyens Væddeløbsforening, Odense
 Ålborg Væddeløbsforening, Ålborg
 A/S Sydjysk Væddeløbsbane, Billund,
 Lolland-Falsters Væddeløbsbane, A.m.b.A. , Nykøbing F. ,
 Nordvestjysk Væddeløbsforening, Skive, og
 Bornholms Travsselskab.

Vedrørende de enkelte foreninger og selskabers forhold skal følgende oplyses:

Det danske Travsselskab, der er organiseret som en forening, har siden 1891 afholdt travløb med totalisatorspil på Charlottenlund Travbane. Selskabet ejer hele baneanlægget og diverse andre faste ejendomme, samlet ejendoms-værdi ved 15. alm. vurdering ca. 32 mill.kr. , heraf grundværdi ca. 26 mill.kr.

Amager Travsselskab, der ligeledes er organiseret som en forening (oprindelig Foreningen til den almindelige Hesteavls Fremme) har siden 1922 afholdt travløb på Amager Travbane, Løjtegårdsvej, Kastrup. Selskabet var indtil 1970 ejer af baneanlægget og nogle andre ejendomme. I 1970 afhændede selskabet hele anlægget m.v. til Tårnby kommune, dog således, at selskabet kan benytte anlægget til udgangen af 1975.

Jydsk Væddeløbsforening er stiftet i 1923, og har siden afholdt hestevæddeløb på en væddeløbsbane anlagt på et areal, der tilhører Århus kommune, beliggende ved idrætsparken. Foreningen har opført forskellige bygninger. Pr. 1. januar 2000 skal hele baneanlægget vederlagsfrit og ubehæftet overdrages til kommunen. Der betales indtil for nogle år siden en afgift til Århus Idrætspark og Århus kommunes skovdistrikt for brugen af arealet.

Fyens Væddeløbsforening er stiftet i 1934 og har siden 1935 afholdt hestevæddeløb på en væddeløbsbane, der er anlagt på et areal i Sanderum ved Odense. Baneanlægget tilhører A/S Fyens Væddeløbsbane, der har bortforpagtet det til foreningen. Væddeløbsforeningen ejer nom. 99.000 kr. aktier i selskabet, hvis aktiekapital er 133.000 kr.

Ålborg Væddeløbsforening er stiftet i 1952, og har siden 1954 afholdt hestevæddeløb på en væddeløbsbane, som Ålborg kommune har anlagt i Vesterkæret, vest for Ålborg. Foreningen har selv ladet opføre nogle (meget beskedne) bygninger på arealet. Foreningen betaler en lille afgift til kommunen for brugen af banen.

A/S Sydjysk Væddeløbsbane, hjemsted Billund, er stiftet den 12. maj 1970. Formål: at etablere en væddeløbsbane i Billund på arealer, der stilles til rådighed af Grene kommune samt at drive væddeløbsbanen. Aktiekapital 400.000 kr. fremskaffet på lokalt plan. Arealet er lejet af kommunen, som modtager leje efter nærmere aftalte regler. For 1973 udgjorde lejen 7.000 kr. Selskabet har opført de nødvendige bygninger.

Lolland-Falsters Væddeløbsbane, andelselskab med begrænset ansvar, er stiftet den 15. december 1965 med en andelskapital på indtil 1 mill.kr. , tilvejebragt lokalt. Formål: bl.a. ved afholdelse af trav-, galop- og ridehesteløb at fremme interessen for ædel hesteavl.

Selskabet har af Nykøbing F. kommune og andre købt de til væddeløbsbanens etablering nødvendige arealer og har ladet opføre nødvendige bygninger. Væddeløb med totalisatorspil afholdtes l.gang i 1966.

Nordvestjydsk Væddeløbsforening er stiftet i 1946 og har hjemsted i Skive. Formål: at virke for fremme af avlen af ædle samt hurtige og korrekte brugsheste.

Foreningen har siden 1948 afholdt hestevæddeløb med totalisatorspil på en væddeløbsbane, der tilhører Nordvestjydsk Væddeløbsbane A/S. Der svares leje for benyttelse af baneanlægget. Foreningen ejer selv en enkelt staldbygning.

Bornholms Travelskab er organiseret som en forening, hvis love er vedtaget i maj 1959. Formål: at afholde travløb med totalisator for herigenem at skaffe økonomisk basis for opdrættergerningen og hesteavlen på Bornholm. Selskabet har siden 1960 afholdt hestevæddeløb med totalisatorspil på dyrskuepladsen i Almindingen, der tilhører staten. For brugen af arealet svares der en beskedne leje til direktoratet for statsskovbruget. Selskabet har selv opført dommertårn og nogle mindre bygninger.

Som fællesrepræsentation for travsporten i Danmark er i 1942 stiftet Dansk Travsports Centralforbund med hjemsted i København. Forbundets for-

mål er at fremme og konsolidere travsporten og travravlen i Danmark, og det består af de her i landet anerkendte travselskaber samt Foreningen af Traveropdrættere i Danmark. Endvidere omfatter forbundet nogle tilsluttede medlemmer, således nogle hesteejerforeninger. Vedtægterne er senest vedtaget på delegeret møde den 1. oktober 1970. Hvert egentligt medlem råder over 1 stemme, de tilsluttede medlemmer over $\frac{1}{2}$ stemme. De egentlige medlemmer deltager i forbundets drift med $\frac{1}{2}$ pct. af totalisatoromsætningen i travløb.

Vedrørende galopsporten skal oplyses:

Landets eneste galopbane er Klampenborg Galopbane, der er anlagt i 1914 på et areal i Ordrup Mose, som oprindeligt tilhørte A/S Klampenborg Væddeløbsbane, men senere er erhvervet af staten. I mange år udlejede selskabet baneanlægget til Foreningen til den ædle Hesteavl's Fremme, som afholdt galopløb med totalisatorspil.

I 1957 opgav denne forening at drive væddeløbsbanen, og for at undgå nedlæggelse af banen stiftede en kreds af hestesportsinteresserede personer et selskab: Klampenborg Galopselskab A/S med en aktiekapital på oprindeligt 200.000 kr. Formål: at virke for galopsportens fremme, ved afholdelse af væddeløb, ved støtte til fremskaffelse af hestemateriale, herunder støtte til dansk fuldblodsavl etc. Siden 1958 har dette selskab fået bevilling til at afholde totalisatorspil i forbindelse med hestevæddeløb på Klampenborg Galopbane. Selskabets aktiekapital er senere udvidet til 400.000 kr.

Baneanlægget (grund og bygninger) tilhører staten v/direktoratet for statsskovbruget, som ved kontrakt senest af 3. november 1971 har bortforpagtet anlægget til Foreningen til den ædle Hesteavl's Fremme, som har fremforpagtet anlægget til Klampenborg Galopselskab A/S. Forpagtningsafgiften svares med et grundbeløb, stort 36.000 kr. årlig, der reguleres efter pristallet. Forpagteren skal vedligeholde bygninger, baneanlæg og øvrige arealer. Der ydes ikke forpagteren godtgørelse for eventuelle forbedringer, og nyinvesteringer i anlægget tilfalder således staten.

Galopsportens centralorganisation er Foreningen til den ædle Hesteavl's Fremme, der er stiftet i 1859.

b. Fordeling af totalisatoromsætning og antal løbsdage på de enkelte baner siden 1965 er vist i tabelbilag I.

Det fremgår heraf, at omkring 2/3 af den samlede omsætning eller ca. 65 **mill. kr.** fandt sted på de 3 baner i hovedstadsområdet i 1972. Heraf udgør travomsætningen på Charlottenlund og Amager travbaner alene 55 mill.kr. eller over halvdelen af den samlede totalisatoromsætning i hele landet. Omsætningen pr.løbsdag for de 3 hovedstadsbaner lå i gennemsnit fra 280.000 - 570.000 kr.

Omsætningen på de 7 provinsbaner udgjorde i 1972 ca. 37 mill.kr. , og varierede i gennemsnit pr. løbsdag fra 30.000 - 210.000 kr.

Hovedstadsbanerne vil således i kraft af deres størrelse på afgørende måde påvirke det samlede billede af hestesportens situation. Udviklingen på de pågældende 3 baner skal derfor omtales lidt nærmere i det følgende.

Den nære geografiske beliggenhed af hovedstadsområdets væddeløbsbaner medfører en konkurrence om spillere, hesteejere, præmiebudgetter

m.v. , der naturligt må blive stærkere end på provinsbanerne, hvor den geografiske afstand er betydelig større. Konkurrencen kan bidrage **til**, at omkostningerne bliver holdt nede, og at driften tilrettelægges så økonomisk som muligt, men forudsætningen herfor er, at der samarbejdes om forhold af fælles interesse, bl.a. vedrørende løbsdagenes antal og fordeling, løbsarrangementer, totalisatorudstyr m.v.

I nedenstående oversigt er vist totalisatoromsætningens udvikling på de 3 hovedstadsbaner tilsammen i de senere år.

De 3 hovedstadsbaner

	Omsætning	Omsætning	Antal
	1.000 kr.	pr.løbsdag	løbsdage
	1.000 kr.		
1965	50.219	402	125
1966	53.564	409	131
1967	62.022	473	131
1968	67.393	518	130
1969	72.305	561	129
1970	70.512	433	163
1971	63.821	428	149
1972	65.425	414	158

Det ses heraf, at såvel trav- som galopomsætningen var stigende frem til slutningen af 60-erne, hvorpå der indtraf en afgørende vending i 1970, således at den samlede omsætning i 1972 - trods et stærkt forøget antal løbsdage - lå ca. 7 mill.kr. under 1969-niveaue. På Charlottenlund Travbane steg omsætningen fra 1969 til 1972 med ca. 6. mill. kr. , men faldt godt 20 pct. pr.løbsdag. Omsætningen på Amager Travbane dalede i samme periode 10,5 mill.kr. eller med 45 pct. pr.løbsdag, og galopomsætningen faldt med 2,5 mill.kr. eller 20 pct. pr. løbsdag. På omkostningssiden, jfr. afsnit 2, **har** stigningen i antal løbsdage været meget belastende for begge travselskaber.

Når man fra de to travselskabers side i 1970 gik over til at afholde løb i hver af årets måneder, hænger det navnlig sammen med de resultatløse forhandlinger, der førtes mellem de to selskaber om bl.a. kun at køre travløb på en bane i hovedstadsområdet, herunder en eventuel sammenslutning af de 2 travselskaber, for at opnå et forbedret økonomisk resultat af de investerede ressourcer. Da det ikke viste sig muligt at foretage en sådan strukturrationalisering, søgte begge baner at styrke stillingen bl.a. gennem et stærkt forøget antal løbsdage, der for Amager Travbanes vedkommende til tider kolliderede med løb på galopbanen (den såkaldte københavnske trav-krig).

Udviklingen indenfor den københavnske travsport i disse år har derfor antagelig også påvirket omsætningen på galopbanen og dermed bidraget til at forøge Klampenborg Galopbanes vanskeligheder, således at selskabet i slutningen af 1972 måtte overveje at lukke.

Nedgangen i totalisatoromsætningen pr.løbsdag har imidlertid også ramt de fleste provinsbaner, hvilket kunne tyde på, at også mere generelle faktorer har påvirket totalisatorspillet, bl.a. ændrede fritidsvaner, løbenes kvalitet og felternes størrelse samt tidspunkterne for løbenes afvikling.

Det samlede billede af totalisatoromsætningens udvikling på samtlige hestevæddeløbsbaner siden 1965 fremgår af nedenstående oversigt.

Totalisatoromsætning på samtlige hestevæddeløbsbaner.

	Ialt	Pr. løbsdag	Antal løbsdage
	Mill.kr.	1.000 kr.	
1965	74,2	228	325
1966	79,2	225	352
1967	93,1	237	393
1968	99,4	242	411
1969	107,6	253	426
1970	103,8	221	470
1971	97,4	199	489
1972	102,2	195	525

Ved vurdering af den samlede omsætning må det tages i betragtning, at banen i Billund startede hen på sæsonen i 1971.

Til sammenligning med udviklingen i Danmark skal i det følgende anføres nogle tal fra Sverige, hvor situationen i de senere år også har været præget af stigende omsætning på væddeløbsbanerne.

Travomsætningen steg frem gennem 1960-erne, men dog noget langsommere end i 1950-erne og nåede maximum i 1969. I 1970 faldt den ca. 30 mill. sv.kr. eller ca. 5 pct., men steg atter til 1969-niveauet i 1971. Galopomsætningen var ligeledes stigende frem til 1969, men er derpå faldet såvel i 1970 som i 1971, således at omsætningen i 1971 lå ca. 8 mill. sv. kr. eller ca. 20 pct. under 1969-niveauet.

De svenske travbaner inddeles i 4 grupper efter størrelsen af omsætningen. Gruppe I og II omfatter de 3 såkaldte storbaner med omsætninger pr. løbsdag på over 1 mill.sv.kr. De 2 mest kendte er Solvalla- og Jagersrobanen. Gruppe III - de mellemstore baner - omfatter 8 baner med omsætninger fra 400.000 - 1 mill.sv.kr. De øvrige 20 baner, hvoraf 5 dog ikke er permanente, omfattes af gruppe IV. Der er ialt 4 galopbaner, hvoraf Tabybanen med en årlig omsætning i 1971 på 26 mill.sv.kr. er den største.

Til sammenligning med de danske omsætningstal, der for hver enkelt bane som nævnt er vist i tabelbilag I, er nedenfor vist omsætningstal for 28 af de svenske baner, dækkende ca.99,5 pct. af den samlede omsætning.

	Omsætning			Omsætning pr. løbsdag		
	1968	1970	1971	1968	1970	1971
	Mill.sv.kr.			1.000 sv.kr.		
<u>Trav:</u>						
Grp.I	213,0	213,7	228,9	2.878	2.888	3.011
Grp.II	203,9	194,0	199,6	1.631	1.552	1.535
Grp.III	147,2	165,1	169,5	531	524	520
Grp.IV	76,1	79,4	85,5	248	247	251
<u>Galop:</u>	41,0	35,1	34,4	377	481	459
Ialt	681,2	687,3	717,9	798	757	757

Sammenlignet med danske baner omsættes der for langt større beløb pr. løbsdag på de svenske trav- og galopbaner ¹⁾

2. Banernes driftsresultater.

a. Selskabernes økonomiske stilling er belyst i tabelbilag II og II a, hvor der for hver enkelt bane er foretaget en opgørelse af indtægts- og udgiftsposter på grundlag af foreliggende regnskabsmateriale. Der er dog ikke foretaget en opgørelse for Sydjysk Væddeløbsbane i Billund, da denne først startede midt i 1971.

Indledningsvis bringes nedenfor en oversigt, der viser, hvorledes den samlede totalisatoromsætning i 1972 ifølge de gældende regler blev fordelt mellem afgift, gevinster til spillerne samt restandel til bevillingshaverne (bruttooverskuddet af totalisatoren), jfr. iøvrigt kap. V A.

Bane	Afgift	Gevinster til spillerne	Bruttooverskud af totalisator ²⁾
Pct. af totalisatoromsætning			
Charlottenlund	22,4	60,2	17,4
Amager	20,4	60,2	19,4
Klampenborg	19,7	59,3	21,0
Århus	18,6	60,0	21,4
Odense	13,2	59,4	27,4
Ålborg	12,0	59,9	28,1
Billund	13,1	60,0	26,9
Skive	6,0	59,9	34,1
Lolland-Falster ³⁾	4,7	59,6	35,7
Bornholm	0	59,5	40,5
Ialt	18,7	60,0	21,3
Ialt, mill.kr.	19.102	61.389	21.823

Det fremgår heraf, at spillernes andel af omsætningen er nogenlunde den samme på alle banerne. Variationer i bruttooverskuddets størrelse skyldes derfor totalisatorafgiften, der som omtalt i kap. V A beregnes efter en progressiv skala. Bruttooverskuddet af totalisatoren i procent af omsætningen vil derfor være mindst på de baner, der har den største omsætning. I absolutte tal varierer bruttooverskuddet dog i takt med omsætningens størrelse.

¹⁾ Det svenske materiale stammer fra en betænkning vedrørende trav- og galopspor i Sverige, afgivet af trav- og galopsporutredningen i november 1972, offentliggjort af Jordbruksdepartementet (Ds. Jo 1972:8).

²⁾ Totalisatoromsætning ÷ afgift f gevinster = Bruttooverskud af totalisatoren.

³⁾ 1972/73

Selskabernes vigtigste indtægtspost er bruttooverskuddet af totalisatoren. Trækker man herfra omkostningerne ved at drive totalisatoren (lønnin-ger, bons m.v.). når man frem til overskuddet af totalisatoren.

De øvrige indtægter, der udgør 20 - 30 pct. af samtlige indtægter, stammer bl. a. fra entre, programsalg, parkering, boksleje, restaurations-virksomhed samt løbsindskud fra hesteejerne.

På omkostningssiden er den største post præmiebudgettet. I den foretagne opgørelse er den opgjort netto, d.v.s. med fradrag for de indskud m.v., som hesteejerne må betale til selskaberne for at deltage i løbene.

Præmiebeløbene omfatter alle slags præmier. Ejendomsskatter, indkomstskat og afgifter er slået sammen, og under posten "Øvrige omkostninger" indgår alle andre udgifter end de foran nævnte, bl.a. administration, reparation og vedligeholdelse, annoncer, baneleje. Endelig er de regnskabsmæssige afskrivninger opført særskilt. Forskellen mellem indtægter ialt og udgifter ialt angiver årets over/eller underskud.

Ved at opdele indtægts- og udgiftssiden på denne måde gøres resultatopgørelserne for de enkelte baner til en vis grad sammenlignelige. Forskelle i de enkelte selskabers regnskabsopbygning gør dog, at ikke alle poster har kunnet udskilles på ensartet vis, og sammenligning mellem de enkelte baner må derfor foretages med et vist forbehold. Tabelbilag II viser resultatopgørelserne i absolutte tal. I tabelbilag II a er de enkelte poster udtrykt i procent af totalisatoromsætningen.

Det er fra banernes side gjort gældende, at omkostningsudviklingen de senere år har været stærkt belastende for økonomien, samt at de regnskabsmæssige resultater ikke giver det rette billede af selskabernes situation, idet der bl.a. har været disponeret med utilstrækkelige løbspræmier, investeringer og afskrivninger.

Ved vurderingen af omkostningerne må der sondres mellem udefra kommende omkostningsstigninger og stigninger, som selskaberne til dels selv kontrollerer.

Den første art stigninger er den almindelige løn- og prisstigning, som har fundet sted i samfundet de senere år. Denne har måske virket mere tyn-gende på væddeløbsforetagender end på så mange andre virksomheder, dels fordi udviklingen i totalisatoromsætningen ikke er steget i takt med den almindelige indkomststigning i samfundet, og dels fordi selskaberne ikke kan sætte deres andel af totalisatoromsætningen op uden lovgivningsmagts til-ladelse. Modtrækket mod omkostningsstigninger af denne art er rationalise-ring af driften og øget omsætning pr.løbsdag.

De omkostninger, som selskaberne til en vis grad selv kan styre, er først og fremmest præmiebudgetterne. Beslutes det f.eks. at øge løbsdage-nes antal, medfører dette - alt andet lige - et større præmiebudget. Forøges omsætningen ikke som følge af det større antal løbsdage, øges selskabets indtjening ikke, og virkningen af det større præmiebudget mærkes derfor kun på omkostningssiden. De forøgede præmieudgifter kan i så fald siges at være udslag af mindre rigtige dispositioner med hensyn til løbsdagenes antal.

På den anden side kan større præmier pr.løb ved et uændret antal løbs-dage være en nødvendig forudsætning for at give hesteejerne rimelige vilkår og sikre den nødvendige hestebestand som grundlag for væddeløbene. Giver selskabernes indtjening ikke mulighed herfor, kan nedsættelse af totalisator-afgiften eller andre foranstaltninger eventuelt komme på tale.

Endelig kan forhøjelser af præmiebeløbene udover, hvad der må anses for nødvendig af hensyn til hesteejernes økonomi, vel ikke alene betragtes som en driftsudgift, men snarere som en investering i forventet større totalisatoromsætning ved at gøre løbene mere tillokkende for hesteejerne og dermed også for spillerne.

Selskabernes præmiepolitik vil derfor have stor betydning for driftsresultaterne, og det må antages, at præmiebudgettet, der som nævnt er den største enkeltpost på udgiftssiden, indenfor visse grænser kan tilpasses således, at et eventuelt driftsoverskud formindskes eller bliver til underskud. De regnskabsmæssige resultater må derfor ses i sammenhæng med præmiebudgetterne og hesteejernes økonomi.

b. Et fællestræk ved de enkelte baners driftsresultater er, at alle baner har benyttet den adgang, der i maj 1971 blev givet til at nedsætte spillernes andel af indskudssummen med 4 procentpoint af omsætningen til fordel for bevillingshaverne. Herved er bruttooverskuddet af totalisatoren øget. I nedenstående oversigt er vist, hvorledes totalisatoromsætning og bruttooverskud har udviklet sig fra 1970 til 1972. Der er set bort fra Billund-banen.

	Totalisatoromsætning	Bruttooverskud af totalisator	
	1.000 kr.	1.000 kr.	Pct.
1970	103.747	17.430	16,8
1971	95.509	18.640	19,5
1972	97.153	20.434	21,0

Anm. Finansårstal for Lolland-Falsters Væddeløbsbane.

Stigningen i bruttooverskuddet af totalisatoren androg 3 mill.kr. fra 1970 til 1972, der er det første hele år, hvor reglen har været gældende.

Hvis 4 pct. -ændringen ikke havde været gældende i 1972, kan det anslås, at bruttooverskuddet af totalisatoren i 1972 ville have været ca. 900.000 kr. mindre end i 1970. Det er her forudsat, at gevinstandelen holdes uændret fra 1970 til 1972, og der er endvidere set bort fra den nytilkomne bane i Billund.

Virkningen af de ændrede gevinstandele for de enkelte baner er vist i omstående oversigt:

	Gevinster til spillerne		Bruttooverskud af totalisator		Stigning i brutto- overskud af totalisator fra
	1970	1972	1970	1972	1970 til 1972
	Pct. af totalisatoromsætning				1.000 kr.
Charlottenlund	64,5	60,2	13,6	17,4	1.569
Amager	64,2	60,2	1,8	19,4	77
Klampenborg	63,6	59,3	15,8	21,0	321
Århus	63,9	60,0	17,0	21,4	330
Odense	62,0	59,4	25,2	27,4	177
Ålborg	63,4	59,9	25,2	28,1	213
Skive	63,7	59,9	29,2	34,1	200
Lolland-Falster ¹⁾	63,8	59,6	29,4	35,7	68
Bornholm	63,2	59,5	36,8	40,5	49
Ialt	64,0	60,0	16,8	21,0	3.004

¹⁾ Finansårstal.

Den beskedne stigning i bruttooverskuddet for Amager Travbane hænger sammen med, at omsætningen i samme periode faldt godt 5 mill.kr.

Det er ikke muligt at vurdere, hvilken indflydelse de formindskede gevinstandele til spillerne har haft på totalisatoromsætningen. Når der stadig ses bort fra Billund-banen, faldt omsætningen fra 1970 til 1971 med 8,2 mill.kr. , men steg fra 1971 til 1972 med 1,6 mill.kr. Faldet fra 1970 til 1971 må imidlertid i første række antages at skyldes den såkaldte travkrig mellem de københavnske travbaner. Endvidere har travkrigen antagelig påvirket omsætningsudviklingen på Klampenborg Væddeløbsbane. Andre faktorer har ændret sig på de 2 år, således at det ikke er muligt at gøre op, hvad reglen egentlig har betydet for totalisatoromsætningen. Formindskede gevinstandele til spillerne må dog alt andet lige antages at have en vis negativ virkning på spillelysten. På den anden side kan de forøgede merindtægter for banerne have bidraget til, at præmieniveauet ikke skulle sænkes eller heste-ejernes indskud øges, hvorved løbene måske ville være blevet mindre attraktive for såvel hesteejere som det spillende publikum.

Set ud fra denne kortsigtede synsvinkel kan de formindskede spillerandele på sin vis siges at have bidraget til at holde banerne igang.

c. I det følgende skal de enkelte baners indtægter og udgifter nærmere belyses.

For hver enkelt bane bringes en oversigt, der viser bruttoindtægter, bruttoudgifter og nettopræmiebeløb.

Bruttoindtægterne består af bruttooverskuddet af totalisatoren + banens øvrige indtægter. Bruttooverskuddet af totalisatoren er opgjort som anført i fodnoten til oversigten på side 27. Bruttoudgifterne er opgjort som de samlede driftsudgifter incl. afskrivninger og udbetalte præmiebeløb, men efter fradrag af løbsindskud fra hesteejerne.

Charlottenlund Travbane.

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000kr.		1968 = 100		
Bruttoindtægter ialt	5.760	103	118	135	147
Bruttoudgifter excl. nettopræmier	4.199	100	127	134	143
Præmier - indskud	1.540	109	154	166	175

Selskabets indtægter i 1968 var præget af, at 1-2 spillet forsøgsvis var afskaffet en del af sæsonen. Herved fordoblede omsætningen på vinder- og pladsspil, og overskuddet af totalisatoren steg betydeligt, selvom den samlede omsætning kun steg 1,2 mill.kr. Dette hænger bl.a. sammen med den særlige afgiftslempelse for vinder- og pladsspil, og besparelser på totalisatorlønningerne. På den anden side faldt entréindtægten på grund af, at 1-2 spillerne svigtede banen til fordel for Amager Travbane, der fortsatte 1-2 spillet.

1970-tallene er som tidligere omtalt præget af den københavnske trav-krig og årets underskud androg ca. 900.000 kr. Endvidere er årets resultat påvirket af, at ejendomsskatterne steg ca. 140.000 kr. i forbindelse med 14. alm. vurdering.

løvrigt viser oversigten, at bruttoindtægterne og bruttoudgifterne i 1971 og 1972 stort set har fulgtes ad.

Præmiebudgettet er siden 1968 steget langt kraftigere end de øvrige poster, bl.a. fordi antallet af løbsdage er steget fra 42 til 65. Præmiebeløbet pr. afholdt løb er dog også sat noget i vejret.

Ved vurderingen af resultaterne må det fremhæves, at selskabet har gjort gældende, at der på grund af den høje totalisatorafgift er disponeret med utilstrækkelige løbspræmier og investeringer, at afskrivningerne har været utilstrækkelige, at man har måtte tære på formuen for at klare driften, samt at den økonomiske situation i det hele taget er sådan, at man ikke fortsat kan klare sig uden væsentlig nedsættelse af totalisatorafgiften.

Eksempelvis er det anført, at afskrivningerne i 1972 burde have været omkring 1 mill.kr. større. Ifølge regnskabet blev der i 1971 afskrevet med 4 pct. på belyningsanlæg, maskiner og inventar samt totalisatormaskiner. I 1972 var de tilsvarende afskrivningsprocenter 5 på belyningsanlæg, maskiner og inventar og 10 på totalisatormaskiner.

Amager Travbane.

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000kr.		1968 = 100		
Bruttoindtægter	4.659	107	95	86	96
Bruttoudgifter excl. nettopræmier	2.985	108	159	88	100
Præmier - indskud	1.652	107	114	85	100

Resultaterne for 1970 og 1971 er påvirket af travkrigen, hvor indtægterne faldt og udgifterne steg, hvorved underskuddet i 1970 blev 2,2 mill.kr. Det var især driftsudgifterne, der steg i 1970, medens præmiebudgettet kun steg 7 pct. trods en stigning i løbsdagenes antal fra 51 i 1969 til 63 i 1970. Udviklingen fra 1971 til 1972 har derimod været mere rolig. Præmiebudgettet var i 1972 af samme størrelse som i 1968, selvom antallet af løbsdage er steget, og der har således været et fald i de udbetalte præmier pr.løbsdag fra 1968 til 1972. Selskabet solgte i 1970 sit anlæg til Tårnby kommune, hvilket gav en række ekstraordinære indtægter og en styrkelse af den finansielle stilling.

Klampenborg Væddeløbsbane.

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000kr.		1968 = 100		
Bruttoindtægter	2.809	102	94	93	100
Bruttoudgifter excl. nettopræmier	1.852	99	102	96	108
Præmier ÷ indskud	879	108	111	104	126

Tallene synes at vise, at Klampenborg-banens vanskeligheder kommer fra omsætnings- og præmiesiden snarere end fra driftsomkostningssiden. Faldet i totalisatoromsætningen på 2,8 mill.kr. fra 1968 til 1972 har medført, at selskabets bruttoindtægter stort set har været de samme i 1968 som i 1972. Bruttooverskuddet af totalisatoren er steget 116.000 kr. , medens øvrige indtægter er faldet 102.000 kr. , heraf alene ca.90.000 kr. på entré-indtægten.

De samlede omkostninger er steget ca. 140.000 kr. eller 8 pct. for de 5 år, hvilket er et reelt fald, når inflationen tages i betragtning. Det er derfor i første række stigningen i præmiebudgettet, der i forening med faldende indtægter har belastet selskabets økonomi. En sådan udvikling kunne tale for, at selskabets muligheder for at yde hesteejerne de nødvendige præmier for at sikre hestebestanden eventuelt bliver styrket gennem en nedsættelse af totalisatorafgiften. Baggrunden herfor er, at det gennemgående er nødvendigt at udbetale større præmier ved galop- end ved travløb, da det er dyrere at holde en galophest end en travhest i træning. En galophest tåler færre starter end en travhest, hvortil kommer, at det for galopbanen er vanskeligere at dække stigende omkostninger ind, da galopsæsonen er væsentlig kortere end travsæsonen.

Også galopbanen har gjort gældende, at man har et stort udækket investeringsbehov, samt at der er blevet holdt stærkt igen på selv de allermest nødvendige reparations- og vedligeholdelsesarbejder.

Århus Væddeløbsbane.

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000kr.		1968 = 100		
Bruttoindtægter ialt	3.055	105	120	129	127
Bruttoudgifter excl. nettopræmier	1.690	114	148	153	142
Præmier $\div$ indskud	1.344	96	97	97	120

Totalisatoromsætningen på Århus Væddeløbsbane lå i 1972 ca. 1,6 mill. kr. under 1968-omsætningen og 2,4 mill.kr. under 1969-omsætningen, der var selskabets hidtil største. Når indtægterne alligevel er steget 27 pct. eller ca.825.000 kr. fra 1968 til 1972, skyldes det, at bruttooverskuddet af totalisatoren øgedes ca.550.000 kr. , og at øvrige indtægter samtidig steg 275.000 kr. Da driftsudgifterne i samme periode er steget ca.700.000 kr. , har selskabets muligheder for at regulere præmiebudgettet været ret begrænsede. Det er da også først i 1972, at det er nået op over 1968-niveauet. Stigningen andrager ca.275.000 kr. eller 20 pct. på de 5 år for 11 løbsdage mere. Dette tyder på, at Århus-banen er blevet klemt af den faldende totalisatoromsætning og stigende udgifter. Til sammenligning kan eksempelvis anføres, at banen i Skive, hvis omsætning kun udgør ca. 1/6 af Århus-banens, i samme periode øgede sit præmiebudget med 210.000 kr.

Ålborg Væddeløbsforening.

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000kr.		1968 = 100		
Bruttoindtægter ialt	1.526	109	96	104	116
Bruttoudgifter excl. nettopræmier	802	105	105	117	119
Præmier $\div$ indskud	721	114	93	92	114

Totalisatoromsætningen toppede i 1969 og faldt derpå 1,2 mill.kr. i 1970, stabiliseredes i 1971, og steg ca.200.000 kr. i 1972. Samtidig er omkostningerne steget ca. 13 pct. siden 1969. Foreningens muligheder for at regulere præmiebudgettet har således været ret begrænsede. Præmiebudgettet er da også først i 1972 nået op på 1969-niveauet.

Foreningen har gjort gældende, at det ikke har været muligt at foretage de nødvendige afskrivninger eller henlæggelser. Eksempelvis burde afskrivningerne ifølge foreningen have været ca.50.000 kr. større i 1970 og ca. 100.000 kr. større i 1972, end det fremgår af regnskaberne.

Nordvestjydsk Væddeløbsbane, Skive.

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000kr.		1968 = 100		
Bruttoindtægter ialt	522	146	158	182	202
Bruttoudgifter excl. nettopræmier	204	157	204	243	257
Præmier ÷ indskud	265	143	152	180	180

Den stærke stigning i beløbene fra 1968 til 1969 og fra 1970 til 1971 hænger især sammen med, at løbsdagenes antal blev sat stærkt i vejret. Det bemærkes, at nettopræmierne også her som på de øvrige provinsbaner er steget mindre end de andre poster og har været uforandret de to sidste år.

Lolland-Falsters Væddeløbsbane.

	1968 /69	1969 /70	1970 /71	1971 /72	1972 /73
	1.000kr.		1968=100		
Bruttoindtægter ialt	1.001	116	111	113	115
Bruttoudgifter excl. nettopræmier	623	116	128	133	137
Præmier ÷ indskud	336	95	97	111	111

Udviklingen her er også karakteriseret ved en stærkere stigning i de egentlige driftsudgifter end i indtægterne. Den største omsætning opnåedes i 1969/70 med 3,1 **mill.kr.**, hvorpå den faldt 115.000 kr. i 1970/71 og yderligere ca. 500.000 kr. i 1971/72 på trods af et større antal løbsdage. Faldet fra 1970/71 til 1971/72 skyldtes primært, at der i 1970 blev kørt 4 af banens løb på Amager Travbane, hvor omsætningen lå betydeligt højere end på selskabets egen bane. I 1972/73 steg omsætningen ca. 130.000 kr., men var stort set uændret pr.løbsdag. Nettopræmiebeløbene var i 1969/70 og 1970/71 lavere end i 1968/69 og har været konstante de seneste 2 år. Banen havde et mindre overskud i 1968/69 og 1969/70, men har i de 3 seneste år haft underskud.

Bornholms Travelskab.

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000kr.		1968 = 100		
Bruttoindtægter ialt	296	117	114	170	138
Bruttoudgifter excl. nettopræmier	149	132	129	122	159
Præmier ÷ indskud	120	123	122	136	143

Bornholms Travelskab indtager en særstilling blandt landets væddeløbsbaner. Banen omsætter årligt for godt 700.000 kr. eller ca. 30.000 kr. pr.løbsdag og betaler ingen afgift. Desuden er ingen heste i træning hos professionelle trænere.

Selskabet har i de senere år stort set haft balance på regnskabet.

Alle baner.

Den samlede udvikling for alle hestevæddeløbsbaner under ét, dog undtagen Sydjysk Væddeløbsbane, Billund, er anført i nedenstående oversigt. Her er desuden foretaget en beregning pr. afholdt løbsdag.

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000 kr.	1968	=	100	
Bruttoindtægter ialt	21.350	106	108	113	121
Bruttoudgifter excl. nettopræmier	13.325	106	132	120	128
Præmier f indskud	7.780	107	114	111	125

	1968	1969	<u>1970 j 1971</u>	1972	
		Kr. pr. løbsdag			
Bruttoindtægter	52.000	53.400	48.900	52.000	54.300
Bruttoudgifter excl. nettopræmier	32.400	33.300	37.500	34.500	35.600
Præmier f indskud	18.900	19.600	18.900	18.600	20.500
Overskud pr. løbsdag	700	500	v7.500	÷1. 100	÷1. 800

Oversigten viser, at de samlede driftsudgifter og de udbetalte præmiebeløb med fradrag af løbsindskud er steget stærkere end indtægterne. Her-ved blev et mindre overskud pr. løbsdag i 1968 og 1969 ændret til underskud. Det skal bemærkes, at nettopræmieudgifterne på hovedstadsbanerne er steget mere end indtægterne og driftsudgifterne iøvrigt, medens udviklingen på provinsbanerne har været karakteriseret af mindre stigning i nettopræmiebeløbene end i de øvrige udgiftsposter. Det kraftige udsving i tallene i 1970 skyldes den københavnske travkonflikt. Det skal igen erindres, at de anførte driftsresultater ifølge selskaberne ikke giver det rette billede af selskabernes situation, da der bl.a. er disponeret med utilstrækkelige løbspræmier, investeringer og afskrivninger, hvilket ikke mindst gælder landets største bane i Charlottenlund.

Endelig er i nedenstående oversigt for hver enkelt bane vist bruttoindtægter og bruttoudgifter omregnet pr. afholdt løbsdag.

Bruttoindtægterne omfatter bruttooverskuddet af totalisatoren plus øvrige indtægter. Bruttoudgifterne består af driftsomkostningerne i forbindelse med totalisatoren plus øvrige omkostninger, der mere direkte knytter sig til driften (administration, vedligeholdelse, lønninger, reklame m.v.), d.v.s. den post, der i tabelbilag II er opført som øvrige omkostninger. I bruttoudgifterne indgår således ikke løbspræmierne og de mere fastbetonede omkostninger som skatter, afgifter, renter og afskrivninger. Forskellen mellem bruttoindtægter og bruttoudgifter opgjort på denne måde viser, hvor meget der pr. løbsdag er til rådighed til nettopræmier til hesteejerne samt til dækning af de mere faste omkostninger. Ved vurderingen af tallene må det tages i betragtning, at indholdet af posten "øvrige omkostninger" kan variere en del fra bane til bane.

	Bruttoindtægter			Bruttoudgifter (excl. løbspræmier)			
	1968	1970	1972	1968	1970	1972	
	1.000 kr.pr.løbsdag						
Charlottenlund	137	10	3	130	74	61	65
Amager	90		70	77	45	61	48
Klampenborg	78		78	81	49	52	53
Århus	52		52	55	26	31	30
Odense	31		31	35	15	17	19
Ålborg	27		24	30	12	13	15
Skive	15		19	20	6	10	10
Lolland-Falster	19		20	20	10	11	12
Bornholm	13		14	16	7	8	8
Gennemsnit	52		49	54	27	31	30

Oversigten viser, at udviklingen fra 1968 til 1970 har været særdeles uheldig for næsten samtlige baner med faldende eller stagnerende indtægter og stigende udgifter. Årsagen hertil skal bl. a. findes i, at stigningen i totalisatoromsætningen ikke har fulgt med stigningen i antallet af løbsdage, der derimod har belastet de løbende driftsomkostninger. Herved er der gennemgående blevet mindre tilbage til løbspræmier, således at en del af banernes vanskeligheder så at sige er blevet væltet over i hesteejerleddet. Men også de faste omkostninger er det blevet vanskeligere at få dækket.

I perioden 1970 til 1972 er bruttoindtægterne gennemgående steget noget mere end bruttoudgifterne, uden at det dog kan siges at have bragt banerne over deres økonomiske vanskeligheder. Den noget gunstigere udvikling hænger især sammen med, at antallet af løbsdage steg langt mindre end fra 1968 til 1970, hvortil kommer, at ændringerne i banens andel af totalisatoromsætningen på bekostning af spillernes andel slog igennem med fuld styrke i 1972.

Ser man på den samlede stigning i de omtalte driftsudgifter fra 1968 til 1972 androg denne i gennemsnit ca. 29 pct. eller 3,3 mill.kr. for alle baner tilsammen. Hvis man tager inflationen i betragtning, tyder dette på, at der gennemgående er blevet holdt igen på driftsudgifterne, således at den væsentligste kilde til reel udgiftsstigning i perioden er den stærke stigning i antallet af løbsdage, der som sagt ikke har medført en tilsvarende stigning i den samlede totalisatoromsætning.

3. Hestevæddeløbsbanernes personale.

På grundlag af indhentede oplysninger fra Dansk Travsports Centralforbund og Klampenborg Galopselskab A/S bringes nedenfor en opgørelse over størrelsen af det heltidsansatte personale, tilknyttet samtlige hestevæddeløbsbaner bortset fra banen på Bornholm.

Opgørelsen er forbundet med en del afgrænsningsproblemer i forbindelse med, hvilke personalegrupper, der må siges at være fuldtidsansatte ved banerne som sådan, således at deres hovedbeskæftigelse direkte afhænger af banernes eksistens. Bl.a. kan det diskuteres, i hvilken udstrækning stutтеріpersonale skal medtages.

Heltidsbeskæftigede ved hestevæddeløbsbaner.

	Travbaner (excl. Bornholm)	Galopbanen i Klampenborg	
	Antal personer		
1. Administration og bane- forvaltning	62	11	73
2. Staldpersonale	200	39	239
3. Trænere, Jockeys	74	24	98
4. Ialt	336	74	410

Staldpersonalet fordeler sig ifølge det oplyste med ca. 80 på Charlottenlund Travbane og 10-25 på de øvrige baner.

Fra travsporten er det endvidere oplyst, at der er beskæftiget ca. 200 personer på stutтеріer.

På selve løbsdagene beskæftiges endvidere et stort antal personer på deltidsbasis. Det drejer sig om ca. 1.200 fordelt på totalisatorpersonale, officials, kontrollører, restaurations- og kioskpersonale m.v.

Endelig har et mindre antal dyrlæger, beslagsmede, sadelmagere, fouragehandlere, vognmænd m.fl. forbindelse med væddeløbssporten, ligesom et større antal landmænd driver opdrættervirksomhed.

4. Hesteejernes økonomi.

Hesteejernes økonomiske resultat af at holde en væddeløbshest er overordentlig vanskelig at opgøre.

Indtægtssiden består hovedsageligt af de indkørte præmier. Hvis hesten er i professionel træning, vil udgiftssiden typisk omfatte: Provision til træner og staldmand, træningspenge, fourage, boksleje, dyrlæge og forsikringer. Endvidere forrentning og afskrivning af den investerede kapital samt indskud for deltagelse i væddeløbene.

Indtægtssiden kan man danne sig et nogenlunde overblik over ved at se på de præmiesummer, som selskaberne stiller til rådighed. I nedenstående oversigt er vist de bruttopræmiebeløb, som fremgår af regnskaberne, omregnet til beløb pr. afholdt løb. Endvidere er vist nettopræmiebeløbene, d.v.s. bruttopræmiebeløbene ÷ hesteejernes indskudsgebyrer for at starte i løbene.

	B ruttop præmiebeløb pr. løb			Nettopræmiebeløb pr. løb		
	1968	1970	1972	1968	1970	1972
	kr.			kr.		
Charlottenlund	5.800	5.900	6.900	4.400	4.600	5.100
Amager	5.100	4.600	4.800	4.200	3.900	3.700
Klampenborg	9.200	10.600	10.000	3.900	4.600	5.000
Århus	4.000	3.800	4.800	3.000	2.600	3.100
Odense	3.000	2.900	3.400	2.300	2.100	2.200
Ålborg	2.100	2.300	3.200	1.600	1.600	1.900
Billund	-	-	2.800	-	-	1.600
Skive	1.600	1.800	1.800	1.100	1.200	1.300
Lolland-Falster ¹⁾	1.300	1.400	1.500	1.000	900	900
Bornholm	900	1.000	1.100	800	800	800
Gennemsnitlig	3.700	3.800	4.100	2.600	2.600	2.700

¹⁾ Finansårstal.

Præmiebeløbenes størrelse på travbanerne afhænger først og fremmest af banernes størrelse rent omsætningsmæssigt. Dette hænger bl.a. sammen med, at der gennemgående er knyttet flere hesteejere til en bane, jo større den er.

Bruttopræmiebeløbene er størst på galopbanen, bl.a. som tidligere nævnt som følge af, at det er dyrere at holde en galophest i træning end en travhest. Hesteejernes indskud er imidlertid også relativt store, således at nettopræmiebeløbet kommer på linie med Charlottenlund.

Selskaberne har gjort gældende, at præmiebeløbene er utilstrækkelige, men at man er ude af stand til at sætte dem i vejret på grund af den høje totalisatorbeskatning. Klampenborg Væddeløbsbane har endvidere oplyst, at hesteejerne har reageret ved at reducere antallet af heste i træning og startanmeldelser, hvorved banen er kommet ind i en ond cirkel med faldende antal heste, deraf følgende faldende totalisatoromsætning som igen mindsker antallet af heste. Det samme synes endnu ikke at være tilfældet for travsporten, men forudses af banerne ret hurtigt at ville gøre sig gældende, hvis præmiebeløbene ikke hæves.

Hvor meget præmiebeløbene eventuelt skal sættes i vejret afhænger i første række af de udgifter, der er forbundet med en væddeløbshest. Der bør i den forbindelse tages hensyn til, at væddeløbene også er hobby og sport, således at det ikke er rimeligt at vurdere indtægter og udgifter for en væddeløbshest alene efter rent forretningsmæssige principper. Et underskud af en vis størrelse kan derfor betragtes som den pris, man betaler for sin sport og hobby.

Udvalget har søgt indhentet oplysninger fra alle baner om udgifterne ved at holde en væddeløbshest i træning, men har kun modtaget svar fra 4 baner. En egentlig omkostningsanalyse har udvalget afstået fra og i stedet henholdt sig til de oplysninger, der foreligger fra de pågældende 4 baner. Disse er vist i bilag III. Ved vurdering af tallene må det tages i betragtning,

at der ikke er skelnet imellem, hvorvidt en startende hest trænes hos en professionel træner eller trænes af sin ejer. I sidstnævnte tilfælde falder træningspengene m.v. bort. På den anden side bør i givet fald tillægges værdien af ejerens arbejdsindsats. I de tilfælde, hvor en ejer dels holder væddeløbsheste og dels andre heste, er det dog vanskeligt at udskille de udgifter, der falder på væddeløbshestene. Forrentning og afskrivning af den kapital, der er investeret i hestene, er ligeledes vanskelig at opgøre.

Med forbehold for, hvor repræsentative beregningerne er, er nedenfor vist nogle hovedtal, hvortil forudsætningerne er anført i bilag III. Til sammenligning er anført tilsvarende tal fra Sverige. De svenske beregninger bygger på et betydeligt større materiale og er udarbejdet af de svenske hestesportsorganisationer. De er offentliggjort i den svenske redegørelse om trav- og galopsporrens forhold i Sverige.

	Brutto- indtægter	Udgifter excl. for- rentning og afskriv- ning	Forrentning og afskriv- ning	Underskud incl. forrentning og afskrivning
		kr.pr. startende hest		
<u>Travhest 1972:</u>				
Charlottenlund	5.820	24.545	3.700	22.425
Århus	7.000	18.790	3.700	15.490
Odense	2.095	14.345	3.200	15.450
<u>Galophest 1971:</u>				
Klampenborg	8.695	28.105	3.700	23.110
		Sv. kr. pr. startende hest		
<u>Sverige 1971:</u>				
Travhest	5.955	11.900	3.280	9.225
Galophest på Tabybanen	10.300	24.200	2.500	16.400

I bilag III er løbsindskud og trænerprovision fratrukket indtægterne og optræder derfor ikke på udgiftssiden. I ovenstående oversigt er de derimod af hensyn til sammenligneligheden med de svenske beregninger opført som omkostningsposter. Herved bliver (brutto)-indtægterne tilsvarende større. Underskuddets størrelse berøres naturligvis ikke.

Det fremgår af oversigten, at gennemsnitsudgifterne ved at holde en travhest er en del større i Danmark end i Sverige. Niveaue for galopheste ligger derimod mere på linie.

Desuden er udgifterne ved at holde en galophest større end for en travhest. Dette skyldes som tidligere omtalt, at galopsæsonen kun er 2/3 af travsæsonen, at en galophest i en sæson kun tåler at blive startet halvt så ofte som en travhest, samt at en galophests aktive levetid er kortere end en travhests.

Ved vurderingen af indtægtssiden skal anføres, at spredningen i de indvundne præmier på de startende heste er meget stor. Dette fremgår bl.a. af

nedenstående oversigt, der viser præmiesummen for de 5 mest vindende 3- og 4-årige travheste i 1972:

	3-årige	4-årige
*	kr.	kr.
1	69.250	89.990
2	46.800	69.400
3	35.000	47.200
4	32.400	36.200
5	24.800	35.300

Kilde: Traver-Kalenderens særnummer 1972.

Som tidligere anført kan et underskud af en vis størrelse ved at holde en væddeløbshest anses for at være den pris, men eventuelt er villig til at betale for at kunne dyrke en sådan form for sport og hobby.

Hvis men ansætter et acceptabelt underskud til f. eks. 10.000 kr. årligt pr. hest, kan det skønsmæssigt anslås, at de årlige løbspræmier excl. heste-ejernes indskud skal sættes i vejret med ikke under 25 mill.kr. , beregnet på 1972-basis.

For Klampenborg Galopbane ville det skønsmæssigt betyde, at præmierne skulle sættes ca.4 mill.kr. op med en hestebestand på 250 heste. For de øvrige baner tilsammen ville stigningen i niveauet ligge ikke under 20 mill, kr. , beregnet på grundlag af de ca. 2. 200 heste, der blev startet på travbanerne i 1972.

Til sammenligning kan anføres, at de regnskabsmæssige præmieudgifter excl. løbsindskud i 1972 androg ca. 16 mill.kr.

I tilslutning til ovenstående skal endelig gives en oversigt over den skattemæssige behandling af over- eller underskud ved 1) væddeløbshestehold og 2) stuttevirkksomhed.

Drift af en væddeløbsstald anerkendes efter gældende regler ikke som erhvervsmæssig virksomhed. En sådan virksomhed behandles derimod skattemæssigt som udøvelse af hobby, hvis pengemæssige side principielt henhører under privatforbruget.

Dog er det således, at de af hesteejerne indvundne præmiebeløb anses for skattepligtige i medfør af statskattelovens § 4, stk. 1, f.

I de indvundne præmiebeløb tillades fradraget de i årets løb afholdte udgifter, der har været nødvendige for at opnå præmierne, såsom udgifter til foder, træner, dyrlæge m.v.

Eventuelt nettounderskud tillades ikke fradraget i indkomst fra andre kilder.

Køb og salg af heste tilhørende væddeløbsstalden påvirker ikke indkomst-opgørelsen, medmindre der foreligger spekulation el. lign.

Såfremt der foreligger et erhvervsmæssigt drevet stutteri, indgår såvel overskud som underskud på sædvanlig vis i opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

I almindelighed vil et hestehold bestående af en enkelt avlshoppe eller hingst ikke kunne karakteriseres som erhverv.

Under en forhandling med repræsentanter for Foreningen til den ædle Hesteavls Fremme har ligningsdirektoratet accepteret, at erhvervsmæssig stuttevirkksomhed anses at foreligge, for så vidt opdrættet sker med salg

til fremmede for øje. Hertil kræves, at opdrætteren gennemsnitlig skal sælge mindst 2/3 af de opdrættede heste som åringer. Afgørelsen af, om et sådant salg har fundet sted, sker ved bedømmelsen af salget gennem de seneste 5 år.

Såfremt en skatteyder driver stutteri, men samtidig holder væddeløbsstald, må der udarbejdes to særskilte regnskaber. Fører han ikke to særskilte regnskaber, vil der i almindelighed ikke være fradragsret for nogen del af et eventuelt konstateret underskud. Der kan henvises til Højesterets dom af 8. november 1961, (U.f. R. 1962, side 27) i en sag anlagt af fabrikant A. mod finansministeriet. Sagsøgeren påstod sig kendt berettiget til i sin selvangivelse at fradrage tab ved hestehold. Udgifterne vedrørte for en væsentlig del løb på bane. Da der, som sagen forelå oplyst, ikke var grundlag for at anse denne del af virksomheden som værende af erhvervsmæssig karakter, og da en udskillelse af udgifterne hertil ikke ansås mulig, blev der ikke givet sagsøgeren medhold.

5. Publikumsudviklingen.

For at belyse interessen for hestevæddeløbssporten er der søgt indhentet oplysninger om antallet af tilskuere, der har besøgt væddeløbsbanerne i de senere år. Det er dog ikke muligt at give et dækkende billede af tilskuerudviklingen for væddeløbssporten som helhed, da ikke alle baner fører en fyldestgørende tilskuerstatistik. Der foreligger dog oplysninger fra de 3 københavnske baner, hvorfra der i nedenstående oversigt er anført tilskuerantallet siden 1965. Tallene for Klampenborg er dog behæftet med en vis usikkerhed.

	Charlottenlund	Amager	Klampenborg	Ialt
1965	177.000	83.000	125.700	385.700
1966	179.200	120.800	126.300	426.300
1967	189.400	140.100	130.700	460.200
1968	168.900	131.500	139.300	439.700
1969	181.900	142.300	138.400	462.600
1970	199.900	130.100	123.300	453.300
1971	209.300	65.500	108.600	383.400
1972	213.100	80.400	110.200	403.700

Ved vurderingen af tendensen i tallene må det tages i betragtning, at antallet af løbsdage på de 3 baner tilsammen er steget med 29 siden 1969. Dette betyder, at det gennemsnitlige antal tilskuere til trav- og galopløb i hovedstadsområdet er faldet ret stærkt i de senere år, nemlig fra ca. 3.600 pr.løbsdag i 1969 til ca.2.600 i 1972. Endvidere må det tages i betragtning, at fordelingen af løb på søndage, lørdage og hverdagsaftener ikke har været den samme på de enkelte baner fra år til år.

Stærkest har nedgangen været for Amager Travbane, hvor det gennemsnitlige tilskuerantal pr.løbsdag er halveret siden 1969. Også galopbanen har haft et faldende antal tilskuere pr.løbsdag de seneste år. For Charlottenlund Travbanes vedkommende skete der et fald i det gennemsnitlige niveau i 1970, hvor antallet af løbsdage steg fra omkring 40 dage i de foregående år til 65 i 1970. Tilskuerbesøget pr.løbsdag har dog været svagt stigende i 1971 og 1972, hvor det androg ca. 3. 300.

Det er endvidere oplyst overfor udvalget, at Sydjysk Væddeløbsbane i Billund gennemsnitligt havde 900 tilskuere pr.løbsdag i 1972, og at der på Bornholm var ca. 600 i gennemsnit. Fra Lolland-Falsters Væddeløbsbane er det oplyst, at antallet af tilskuere pr.løbsdag varierer fra 300-1000 igennem en sæson.

Hvorledes udviklingen vil forme sig fremover, afhænger i første række af, om de af udvalget foreslåede ændringer kan trække nye spillere til banerne, herunder også tidligere spillere, der er holdt op med at komme på banerne, bl.a. fordi de har fundet gevinsterne fer utilstrækkelige. Endvidere kan den voksende interesse for ridesport blandt ungdommen måske til en vis grad smitte af på væddeløbssporten. Interessen for væddeløbssport vil antagelig ligeledes fremmes, dersom hesteejerkredsen med tiden gøres bredere end i dag. Endelig vil tilskuerudviklingen afhænge af væddeløbsbanernes egen indsats for at gøre løbene så spændende og attraktive som muligt såvel sportsligt som spillemæssigt.

Ser man på tilskuerudviklingen i Sverige, har denne været karakteriseret af et fald de senere år. Faldet har i modsætning til Danmark strakt sig over den sidste halve snes år, fremgår det af et materiale, som det svenske Centralforbund har udarbejdet. Tallene viser et fald i det betalende publikum på 30-40 pct. fra 1962 til 1971. For Täbybanen, der i omsætning er den største galopbane i Sverige, har faldet været ca. 70 pct.

Det samlede antal tilskuere lå i 1971 på ca. 2 mill. Den største travbane - Solvalla - havde i gennemsnit ca. 5. 100 tilskuere pr.løbsdag, den næststørste gruppe af baner gennemsnitlig 3. 700 og de 2 mindste grupper 1. 900 og 1. 200 tilskuere i gennemsnit pr.løbsdag.

Täbybanen havde ca. 1.000 tilskuere pr.løbsdag.

KAPITEL V.

FORDELING AF INDSKUDSSUMMEN VED TOTALISATORSPIL I FORBINDELSE MED HESTEVÆDDELØB.

A. Gældende regler.

Indskudssummen i væddeløbsbanernes totalisatorer fordeles efter nærmere fastsatte regler mellem gevinster til spillerne, totalisatorafgift samt en restandel til bevillingshaverne. Denne fordeling blev sidst fastlagt ved lov nr. 219 af 21. maj 1971.

Den gældende skala, hvorefter totalisatorafgiften beregnes, er fra 1963 (lov nr. 206 af 31. maj 1963). Dog blev der i 1968 indført nye regler for beregningsfradraget i afgiften. Skalaen er ens for trav- og galopløb.

Afgiften beregnes af den samlede indskudssum i totalisatoren (totalisatoromsætningen) for hver enkelt løbsdag og svares efter følgende skala:

Indskudssummens størrelse i kr. Afgiften

ikke over 25.000.		10%
over 25.000, men ikke over 50.000	2.500 kr. af 25.000 kr. +15% af resten	
- 50.000, -	100.000 6.250 - - 50.000 - +20% -	
- 100.000, -	250.000 16.250 - - 100.000 - +25% -	
- 250.000,	53.750 - - 250.000 - +30% -	

Afgiften kan dog ikke overstige 25 pct. af indskudssummen. I den beregnede afgift foretages følgende fradrag:

1. 10 pct. af indskudssummen på vinder- og pladsspil.
2. 1 pct. af den del af omsætningen, der overstiger 150.000 kr. , dog højst 2.000 kr.
3. Fast fradrag på 3.000 kr.

Endvidere ydes der ved galopløb på Klampenborg Væddeløbsbane et ekstraordinært fradrag i den beregnede afgift på 20.000 kr. for året 1973 (lov nr. 282 af 23. maj 1973).

Af den beregnede afgift tilfalder 8 pct. den amtskommune, hvori væddeløbsbanen er beliggende.

Til gevinster til spillerne skal der af indskudssummerne anvendes mindst 65 pct. ved vinder- og pladsspil og mindst 60 pct. ved andet spil.

Resten af indskudssummen, d.v.s. indskudssum ÷ afgift ÷ gevinster til spillerne, tilfalder bevillingshaverne.

I tabel 1 i bilag IV er vist en række eksempler på, hvorledes totalisatoromsætningen efter gældende regler fordeles som foran anført.

Det er forudsat, at spilfordelingen svarer til landsgennemsnittet for 1972. Endvidere er der set bort fra, at overskydende ørebeløb ved gevinstberegningen tilfalder banerne.

Størrelsen af totalisatoromsætningen varierer stærkt mellem landets 10 hestevæddeløbsbaner, der kan deles i 5 kategorier:

1. Charlottenlund, der er landets største travbane med en årsomsætning i 1972 på ca. 37 mill.kr.
2. Amager og Århus, hvor årsomsætningen i 1972 lå fra 15-19 mill. kr.
3. Odense, Ålborg og Billund, hvor årsomsætningen udgjorde 5-6 mill.kr.
4. Skive, Lolland-Falster og Bornholm, hvor årsomsætningen var 800.000 - 2,5 mill.kr.
5. Galopbanen i Klampenborg med en årsomsætning på ca. 10 mill, kr. i 1972.

I nedenstående oversigt er vist nogle hovedtal for de 10 baner opgjort på grundlag af banernes regnskaber for 1972.

Bane	Totalisator- omsætning	Afgift	Gevinster til spillerne 1.000 kr.	Brutto- overskud af totalisator
Charlottenlund	36.973	8.282	22.274	6.417
Amager	18.674	3.810	11.250	3.614
Klampenborg	9.778	1.921	5.798	2.059
Århus	14.721	2.735	8.827	3.159
Odense	5.835	771	3.467	1.597
Ålborg	5.198	626	3.112	1.460
Billund	5.161	678	3.094	1.389
Skive	2.554	154	1.529	871
Lolland-Falster ¹⁾	2.665	125	1.589	951
Bornholm	755	0	449	306
Ialt	102.314	19.102	61.389	21.823
Pct.	100	18,7	60,0	21,3

¹⁾ 1972/73

Sammensætningen af totalisatoromsætningen på de enkelte spilleformer kan for 1972 opgøres således for alle 10 baner tilsammen:

	Mill.kr.	Procent
Vinder- og pladsspil	13,1	13
Kombineret spil	59,8	59
V-5 spil	29,4	28
Omsætning ialt	102,3	100

I tabel 2 i bilag IV er for hver enkelt bane vist, hvorledes omsætningen fordelte sig på de enkelte spilleformer i 1972.

B. Forslag til ændret afgifts- og gevinstberegning.

I det følgende er skitseret 4 forslag til ny afgifts- og gevinstberegning for totalisatorspil på hestevæddeløbsbaner.

Forslagene bygger dels på de overvejelser, udvalget har gjort sig i forbindelse med gennemgangen af foreliggende regnskabsmateriale m.v. fra de senere år, jfr. kap. IV, dels på overvejelser med hensyn til omsætningsfremmende ændringer i reglerne for afgifts- og gevinstberegning.

Forslagene har følgende fælles elementer:

1. Gevinsterne andel af omsætningen øges.
2. Gevinstandelen fikseres.
3. Totalisatorafgiften nedsættes.
4. Differentieret afgift ved galop- og travløb.

Endvidere har 3 af udkastene det tilfælles, at de opererer med en progressiv afgiftsskala, samt at V-5 spil beskattes lidt hårdere end de øvrige spilleformer. Det fjerde udkast bygger derimod på en proportional skala med samme beskatning af kombinerede spilleformer og V-5 spil, og tilsigter endvidere ved uændret omsætning at forøge bevillingshavernes andel af totalisatorindskuddene. Endelig beskattes spil på vinder og plads mildere end spil på de øvrige spilleformer i alle 4 udkast.

1. Ifølge de gældende regler er de andele af omsætningen, der skal udbetales til spillerne som gevinster, minimumsande, hvilket betyder, at reglerne giver væddeløbsforetagenderne mulighed for at udbetale større andele. Hidtil er dog gjort gældende, at man er ude af stand hertil på grund af den høje beskatning.

Reglerne om minimumsande til spillerne foreslås ændret til faste andele, der direkte fastsættes i lovgivningen. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at gevinstniveauet samtidig foreslås sat ret kraftigt i vejret, hvorved behovet for minimumssatser efter udvalgets opfattelse falder væk. Endvidere undgås ved faste andele, at der fra banernes side konkurreres på spillergevinsterne. Også i tipning er gevinstandelen fast, og faste gevinstsatser er ligeledes hovedreglen i udlandet.

Gevinstandelene foreslås herefter ændret således:

	Gældende regler	Udkast 1, 3 og 4	Udkast 2
	minimum		
		Procent	
Vinder- og pladsspil	65	80	80
Kombineret spil	60	70	67
V-5 spil	60	65	62

Gevinstandele på 80 pct., 70 pct. og 65 pct. svarer til de niveauer, som den svenske redegørelse om trav- og galopsporrens forhold på grundlag af erfaringer anser for at være vel afvejede, og som i Sverige har været gældende siden 1960.

I det følgende skal det drøftes, hvilken betydning en sådan ændring i gevinstniveauet eventuelt kan tænkes at få dels for omsætningens størrelse, dels for dens fordeling på de enkelte spilleformer.

Den foreslåede forøgelse af gevinstandelene svarer til, at den del af omsætningen, der beslægtlægges til gevinster, øges fra de nuværende ca. 60 pct. til ca. 70 pct., eller med 16 pct., forudsat, at spilfordelingen ikke samtidig ændres.

Det forekommer på forhånd vanskeligt at skønne over, hvor meget omsætningen eventuelt vil stige som følge af det højere gevinstniveau. Ændringerne i gevinstsatserne har ikke tidligere været så store som foreslået her, og man mangler derfor erfaringsmateriale som grundlag for en vurdering.

Erfaringerne fra Sverige i forbindelse med ændringer i gevinstniveauet tyder på, at omsætningen er ret følsom overfor ændringer i de udbetalte gevinster. Da man i 1960 satte gevinstandelen i V-5 spil ned fra 75 pct. til 65 pct. og samtidig forhøjede gevinstandelen i vinder- og pladsspil fra 75 pct. til 80 pct., faldt V-5 omsætningen det følgende år med ca. 35 pct., medens vinder- og pladsomsætningen steg ca. 25 pct., og den samlede omsætning steg 5 pct. Hertil skal dog føjes, at vurderinger af ændringer i gevinstniveauet kræver en forudsætning om, at alle andre forhold samtidig er uændrede, hvilket i praksis næppe er tilfældet.

Virkningen på omsætningen af højere gevinstniveau vil for det første afhænge af, hvorledes spillerne anvender de forøgede gevinstudbetalinger. Hvis reaktionen bliver den, at de forøgede gevinstbeløb anvendes til nyt indskud i totalisatoren, fås den største effekt på omsætningen. Denne reaktion vil antagelig navnlig gøre sig gældende i vinder- og pladsspil og til dels også i 1-2 spil. Hvis den enkelte spiller derimod betragter stigningen i gevinsterne som ren fortjeneste og spiller for det samme beløb pr. dag som hidtil, påvirkes omsætningen - alt andet lige - ikke fra spillerside. Dette er dog næppe sandsynligt.

For det andet vil omsætningsudviklingen afhænge af, om det højere gevinstniveau trækker flere spillere til banerne. I den forbindelse skal nævnes, at de nuværende gevinstandele bl.a. har til følge, at en ikke uvæsentlig del af det publikum, der normalt hellere ville komme på de københavnske væddeløbsbaner i stedet foretrækker Jägersrobanen ved Malmø, der størstedelen af året afholder løb på samme dage som de københavnske baner.

For det tredje vil omsætningens størrelse påvirkes af, om spil udenom totalisatoren bremses eller aftager i omfang. Det må antages, at de nuværende gevinstandele på 60-65 pct. virker yderst fremmende på det ulovlige spil hos bookmakere. Disse er i øjeblikket i stand til at tilbyde deres kunder 10-15 pct. udover totalisatorens officielle odds. Endvidere opnår de spillere, der gør indskud hos bookmakere, den fordel, at de undgår med deres indsats at trykke totalisatorens odds.

De relativt lave omsætninger i vinder- og pladsspil, der er bookmakerens hovedvirkefelt, bevirker, at odds er ret følsomme overfor indsatser af selv beskeden størrelse.

En gevinstandel på 80 pct., som foreslået, må antages at fjerne incitamenterne til ulovligt spil, idet bookmakerne bliver ude af stand til med fordel at tilbyde større odds end totalisatoren. Den deraf følgende stigning i omsætningen bevirker, at selv større indskud kun i ringe grad påvirker odds, hvilket skulle gøre vinder- og pladsspillet mere tillokkende. Det har ikke været muligt for udvalget at skønne over omfanget af ulovligt spil.

Endelig vil for det fjerde omsætningsudviklingen på lidt længere sigt afhænge af væddeløbsforeningernes præmiepolitik. Sættes præmiebeløbene til hesteejerne i vejret, skabes der grundlag for større felter og mere attraktive løb, hvilket må antages at virke stimulerende på omsætningen.

I banernes egen vurdering af det for dem bedste afgiftsforslag er der regnet med en reel omsætningsforøgelse de to første år på 15 pct. og 20 pct. og derefter med 10 pct. Hertil kommer en forventet stigning på 10 pct. om året som følge af den almindelige pengeindkomststigning, således at omsætningsstigningen ialt de to første år skulle ligge omkring 25 pct. og 30 pct.

Ændringerne i gevinstsatserne mellem de enkelte spilleformer vil antagelig påvirke omsætningsfordelingen på de 3 spilleformer. Det er dog også her vanskeligt på forhånd at vurdere størrelsen af de forskydninger, der kan tænkes at ville finde sted.

I 1972 faldt som tidligere nævnt gennemsnitligt 13 pct. af omsætningen på vinder- og pladsspil, 58 pct. på kombinerede spilleformer og 29 pct. på V-5 spil. Som følge af, at gevinstniveauet for vinder- og pladsspil sættes relativt mest i vejret, vil denne spilleforms andel antagelig øges på bekostning af 1-2 spillet. Hertil kommer reglernes effekt på det ulovlige spil.

Ændringer vil endvidere afhænge af, om væddeløbsforetagenderne selv ønsker at påvirke spilfordelingen i en given retning. I den forbindelse kan man tænke sig, at selskaberne f.eks. lukker for de kombinerede spilleformer og alene tilbyder vinder- og pladsspil og V-5 spil dels for at få mere ud af den lempeligere beskatning af vinder- og pladsspillet og dels for at reducere omkostningerne m.v. i totalisatoren.

Endelig vil eventuelle ændringer i spilfordelingen afhænge af publikums spillevaner. Foreliggende materiale kunne tyde på, at der er tale om et nogenlunde fast spillemønster.

For det første er omsætningen på de enkelte baner gennemgående ret konstant fordelt på de enkelte spilleformer fra løbsdag til løbsdag, forudsat at udbuddet af spilleformer iøvrigt har været det samme.

For det andet har spillemønstret i de senere år ligget ret konstant, dog med en tendens til, at vinder- og pladsspillet har været vigende.

Nedenstående oversigt fra Charlottenlund Travbane viser omsætningens fordeling på de enkelte spilleformer siden 1965:

Andel af omsætning på			
År	Vinder- og pladsspil	Kombineret spil Procent	V-5 spil
1965	20,6	57,2	22,2
1966	20,1	56,7	23,2
1967	20,9	55,5	23,6
1968	44,6	28,8	26,6
1969	21,3	53,5	25,2
1970	19,2	53,6	27,2
1971	18,1	54,0	27,9
1972	16,2	53,8	30,0

Udsvinget i 1968 hænger sammen med, at banen en del af sæsonen havde afskaffet 1-2 spillet, hvorved omsætningen på vinder- og pladsspil mere end fordobledes i forhold til tidligere år. Et træk i den forbindelse belyser tillige spillevanerne, derved at det i selskabets beretning fra samme år oplyses, at inkarnerede 1-2 spillere svigtede banen til fordel for Amager Travbane, der ikke havde lukket 1-2 spillet.

I de foretagne beregninger i forbindelse med hvert skalaforslag er det som hovedregel forudsat, at spilfordelingen svarer til den, der er konstateret for 1972. Dog er der i afsnit G foretaget beregninger under forudsætning af forskellige ændringer i spilfordelingen.

2. Samtidig med at gevinstniveauet sættes i vejret, foreslås totalisatorafgiften nedsat. Nedsættelsen skal i første række afbalancere forhøjelsen af gevinstsatserne, således at bevillingshavernes forøgede indtægter først og fremmest skal indvindes gennem en større omsætning. Dette gælder for udkast 1, 2 og 4.

I udkast 3 er afgiftsnedsættelsen derimod større end gevinstforhøjelsen, og tilsigter således direkte at forøge bevillingshavernes andel af totalisatorindskuddene.

Nedsættelsen af totalisatorafgiften til afbalancering af et forøget gevinstniveau må ses på baggrund af, at det er udvalgets opfattelse, at banernes nuværende økonomiske situation udelukker, at forhøjelsen i gevinstniveauet tilvejebringes gennem en beskæring af væddeløbsforeningernes andel af totalisatorindskuddene.

Alle 4 forslag medfører ved uændret omsætning provenutab. Størrelsen spænder fra ca. 8 mill. kr. i udkast 2 til ca. 13,5 mill. kr. i udkast 3. Provenutabet er opgjort i forhold til afgiftsprovenuet for 1972, der androg ca. 19, 1 mill.kr. for samtlige hestevæddeløbsbaner.

Ved stigende omsætning reduceres provenutabet og andrager eksempelvis ved en stigning på 40 pct. i omsætning 10,2 mill.kr. ifølge udkast 3. Udvalget anser det ikke for realistisk at regne med, at provenutabet vil indhentes igennem en større omsætning indenfor de nærmeste år. Endvidere vil provenutabet påvirkes af ændringer i spilfordelingen. Dersom ændringen går i retning af, at vinder- og pladsspillet øges på bekostning af de øvrige spilleformer, vil provenutabet blive større end anført.

Statens provenutab vil ifølge de gældende regler udgøre 92 pct. af det samlede provenutab.

Dersom udvalgets forslag om afskaffelse af den amtskommunale andel af afgiften gennemføres, vil statens provenutab formindskes og kan anslås at ville andrage fra 6, 3 mill.kr. i udkast 2 til 12,1 mill.kr. i udkast 3 ved uændret omsætning og spilfordeling. Ved en omsætnings stigning vil provenutabet yderligere reduceres og eksempelvis andrage 8,6 mill.kr. ifølge udkast 3, dersom der regnes med en omsætningsstigning på 40 pct. i forhold til 1972-niveauet.

Udkast 1, 2 og 4 bygger på en progressiv skala, medens udkast 3, der er identisk med væddeløbsforeningernes eget forslag, bygger på en proportional skala. Endvidere er i udkast 1, 2 og 4 forudsat, at V-5 spil beskattes noget hårdere end de øvrige spilleformer. Baggrunden herfor er bl.a. , at spillet er noget mere hasardpræget, samt at der ved V-5 spil er

tale om, at man ved et enkelt indskud i totalisatoren deltager i 5 løb. Indsatsen beskattes derfor kun en gang, hvorimod deltagelse i 5 løb normalt kræver 5 indskud, der beskattes hver gang. Merbeskatningen opnås ved et procenttillæg, der er sat således, at bevillingshaverne opnår samme andel af omsætningen som i de kombinerede spilleformer.

Til gengæld beskattes indskud i vinder- og pladsspil i alle 4 udkast ligesom efter de gældende regler noget mildere end indskud i andre spilleformer. Årsagen hertil er, at denne form for spil kræver relativt store tilbagebetalinger til spillerne af hensyn til odds og for at modvirke ulovligt spil. Hertil kommer, at vinder- og pladsspil almindeligvis betragtes som mindre hasardpræget.

3. I alle 4 udkast er foreslået, at afgiften for galopløb skal være lavere end for travløb. Begrundelsen herfor er, at udgifterne ved at holde en galophest gennemgående er større end for en travhest samt at galopsæsonen er kortere end travsæsonen, der nu omfatter hele året. I udkast 1, 2 og 4 opnås differentieringen ved, at galop på Klampenborg Væddeløbsbane beskattes efter en mildere skala end den, der foreslås for travløb. Desuden er bundfradraget i udkast 4 tillige højere end for trav. I udkast 3 er afgiftssatsen fælles for trav og galop, men der indrømmes til gengæld et større fradrag i den beregnede afgift for galopløb på Klampenborg Væddeløbsbane. Herudover gives der et ekstra fradrag på 1.000 kr. på de provinsbaner, der både har trav- og galopløb. Det drejer sig for 1972 om 4 baner.

I udkast 1, 2 og 4 er afgiften for galop på Klampenborg Væddeløbsbane sat så meget ned, at banen pr. sæson ved uændret omsætning og spilfordeling skulle opnå en merindtægt af totalisatoren på 500 - 800.000 kr. i forhold til 1972.

Merindtægten ifølge udkast 3 kan på tilsvarende måde anslås til ca. 900.000 kr.

Disse merindtægter skal ses i sammenhæng med, at der for året 1973 ydes banen et ekstraordinært fradrag i den beregnede afgift på 20.000 kr.pr. løbsdag. Med 35 løbsdage i 1973 svarer dette til en merindtægt af totalisatoren på 700.000 kr.

C. Udkast 1.

Afgiften beregnes efter følgende skala:

Trav:

Indskudssummens størrelse i kr.

ikke over 100.000.	6 pct.
over 100.000, men ikke over 250.000. .	6.000 kr. af 100.000 kr.+10 - af resten
- 250.000,	21.000 - - 250.000 - +15 - -

Tillæg: 5 pct. af indskudssummen på V-5 spil.

Fradrag: 5 pct. - Vinder- og pladsspil

Fast fradrag 5.000 kr.

Galop på Klampenborg Væddeløbsbane.

Indskudssummens størrelse i kr.

ikke over 250.000

4 pct. af resten

over 250.000 10.000 kr. af 250.000 + 10 -

Tillæg: 5 pct. af indskudssummen på V-5 spil.

Fradrag: Fast fradrag 5.000 kr.

Endvidere foreslås følgende faste gevinstandele til spillerne:

Vinder- og pladsspil: 80 pct.

Kombinerede spilleformer: 70 pct.

V-5 spil: 65 pct.

For de enkelte baner betyder skalaen følgende sammenlignet med de gældende regler:

Omsætningen på banerne på Bornholm, Lolland-Falster og i Skive vil ligge på første trin, hvor marginalafgiften er 6 pct. i kombinerede spilleformer, 11 pct. i V-5 spil og 1 pct. i spil på vinder og plads. På grund af bundfradraget kommer disse baner ikke til at betale afgift ved de nuværende omsætninger. Efter de gældende regler ligger marginalafgiften for omsætningstrin under 100.000 kr. fra 10 - 20 pct., dog kun 0-10 pct. i vinder- og pladsspil.

Omsætningen på banerne i Odense, Ålborg og Billund vil normalt ligge på 2. trin, hvor marginalafgiften i de 3 spilleformer er 5, 10 og 15 pct. Efter de gældende regler er marginalsatserne 15, 25 og 25 pct. i henholdsvis vinder- og pladsspil, kombineret spil samt i V-5 spil.

Omsætningen i Århus, på Amager og i Charlottenlund vil normalt ligge på 3. trin. Det samlede billede af omsætningens fordeling mellem spillere, bane og afgift på dette skalatrin er vist i nedenstående oversigt:

	Gældende regler			Udkast (trav)			Udkast (galop)	
	Spillere	Bane	Afgift	Spillere	Bane	Afgift	Bane	Afgift
	Procent							
Vinder- og pladsspil	65	20	15	80	10	10	10	10
Komb.spil	60	15	25	70	15	15	20	10
V-5 spil	60	15	25	65	15	20	20	15

For travomsætninger på 1. og 2. trin vil banens andel i alle 3 spilleformer på grund af den lavere afgift være henholdsvis 9 og 5 pct. højere.

I tabel 7 i bilag V er vist en række eksempler på, hvorledes udkastet virker på forskellige omsætningstrin. Endvidere er der foretaget en sammenligning med de gældende regler, og der er regnet med samme spilfordeling i udkastet som efter de gældende regler. Derimod er gevinstandelene forskellige, nemlig 80, 70 og 65 pct. ifølge udkastet imod 65, 60 og 60 pct. ifølge de gældende regler. Med en spilfordeling som i 1972 svarer dette **til**, at gevinstandelen i gennemsnit er sat op fra 60,6 pct. til 69,9 pct. Det ses af eksemplerne for travløb, at afgiften overalt er mindre end efter de gældende regler og at der først skal svares afgift ved den gældende spilfordeling, når omsætningen når op omkring 80.000 kr. Spillernes gevinster er overalt større end efter de gældende regler.

Banens andel, d.v.s. bruttooverskuddet af totalisatoren, er mindre efter udkastet end efter de gældende regler for omsætninger op til 60.000 - 70.000 kr. , selvom afgiften helt er bortfaldet. Dette skyldes, at banerne på disse trin skal forøge gevinstudbetalingen til spillerne med et større beløb end de slipper for at betale i afgift.

For større omsætninger er der tale om merindtægter på op til 10.000 kr. pr.løbsdag i forhold til de gældende regler. Merindtægterne vil for omsætninger over 425.000 kr. være faldende, jo større omsætningen er. Eksempelvis andrager merindtægten i forhold til de gældende regler og under forudsætning af uændret spilfordeling ca.6.000 kr. ved en omsætning på 800.000 kr.pr. løbsdag. For omsætninger over 1 mill. kr.pr.løbsdag - hvilket i praksis antagelig kun vil gælde Charlottenlund - kan der blive tale om, at der bliver mindre tilbage til banen end efter de gældende regler. Dette betyder, at banen selv kommer til at betale en lille del af de forøgede gevinstudbetalinger til spillerne. Omkring 90 - 95 pct. af de forøgede gevinster bæres af afgiftsnedsættelsen.

Sammenligninger mellem de gældende regler og udkastet på omsætningstrin, der ligger væsentlig over niveauet i dag, må dog siges at være mindre realistiske, da omsætningen næppe generelt vil komme så højt op, dersom de gældende regler forbliver uændret. Travomsætning over 1 mill. kr. forekom således kun 1 gang i 1972 (Derbydagen).

For omsætninger på galopbanen i Klampenborg er afgiftsnedsættelsen noget større end for tilsvarende travomsætninger. Merindtægten i forhold til de gældende regler andrager ca. 20.000 kr. ved en omsætning på lidt over 300.000 kr. Dette skal ses i forhold til, at der i 1973 ydes en ekstraordinær afgiftsnedsættelse på 20.000 kr.pr.løbsdag, hvorved banens bruttooverskud af totalisatoren forøges tilsvarende.

Hvis spilfordelingen forskydes henimod vinder- og pladsspil, især på bekostning af 1-2 spillet, formindskes såvel totalisatorafgiften som banernes indtægter i forhold til tallene i tabel 7 i bilag V. Dette hænger sammen med, at spillerne skal have mere tilbage i gevinster i vinder- og pladsspil end i kombineret spil.

I tabel 8 i bilag V er vist eksempler på fordeling af omsætningen mellem afgift, bane og spillere under forudsætning af, at spilfordelingen ændres til: 25 pct. på vinder- og pladsspil, 45 pct. på kombineret spil og 30 pct. på V-5 spil.

De samlede virkninger af udkastet er anslået i nedenstående oversigt:

Omsætningsstigning		Provenutab	Merindtægt for banerne
Pct.	Mill.kr.	Mill.kr.	Mill.kr.
0	0	11,2	1,8
20	20,4	8,6	5,3
40	40,9	5,8	8,7
ca.85	86,7	0	16,8

Provenutabet er opgjort som forskellen mellem de faktiske afgiftsbeløb i 1972 og de afgiftsbeløb, som kan forventes, dersom afgiften beregnes ifølge udkastet, og omsætningen stiger som anført. Det er forudsat, at om-

sætningsstigningen er ens på alle baner, samt at spilfordelingen på hver enkelt bane er den samme som i 1972.

Ifølge de gældende regler skal staten afgive 8 pct. af den beregnede afgift til den amtskommune, hvori spillet har fundet sted. Dette betyder, at statens provenutab vil andrage 92 pct. af de foran anførte beløb.

Som nærmere redegjort for i bilag VII foreslår udvalget denne regel ophævet. Herved begrænses statens provenutab.

I nedenstående oversigt er anslået, hvad statens provenutab vil andrage, dels under forudsætning af, at amtskommunernes andel fortsat bevares, dels under forudsætning af, at den ophæves:

Provenutab for staten		
Omsætningsstigning	Med amtskommunal andel som hidtil	Amtskommunal andel bortfaldet
Pct.		Mill.kr.
0	10,3	9,6
20	7,9	7,0
40	5,3	4,3

Merindtægten for væddeløbsforeningerne er opgjort som forskellen mellem banernes bruttooverskud af totalisatoren i 1972 og det bruttooverskud, som kan forventes, dersom udkastet lægges til grund, og omsætningen stiger som anført.

Forøgelsen i gevinstudbetalingerne som følge af de foreslåede ændringer kan endelig opgøres som den del af omsætningsstigningen og provenutabet på afgiften, der ikke tilfalder væddeløbsforeningerne. Ved uændret spilfordeling medfører de foreslåede gevinstregler, at spillernes andel af omsætningen stiger ca. 9 procentpoint.

Udkastets virkninger for de enkelte baner er anslået i tabel 1 i bilag V.

Ændringerne for hver enkelt bane er også her opgjort i forhold til de faktiske tal for 1972.

Alle baner får stærkt nedsatte afgifter, dog undtagen banen på Bornholm, der i forvejen ikke betaler afgift.

For de 3 største travbaner og galopbanen i Klampenborg ligger merindtægten opgjort på grundlag af uforandret omsætning på 400 - 600.000 kr. Odense, Ålborg og Billund får en merindtægt på knapt 100.000 kr. ved uændret omsætning. Ved en omsætningsstigning på 20 pct. andrager merindtægten i forhold til 1972 omkring 300.000 kr.

Skive, Lolland-Falster og Bornholmsbanen slipper helt for at betale afgift ved uændret omsætning. Afgiften indtræder først ved omsætninger omkring 70 - 80.000 kr., og da omsætningen på disse baner i 1972 normalt lå under 50 - 55.000 kr. betyder det, at omsætningen kan øges med mindst 20 - 25.000 kr., før der skal betales afgift. Når de 3 baner alligevel opnår et mindre bruttooverskud af totalisatoren ved uændret omsætning, og banen på Bornholm også ved en omsætningsstigning på 20 pct., hænger det som nævnt sammen med, at banerne ifølge udkastet skal forøge gevinstudbetalingen til spillerne med et større beløb, end de slipper for at betale i afgift.

En oversigt over de anslåede afgiftsbeløb ifølge udkastet er for hver enkelt bane vist i tabel 5 og 6 i bilag V.

Det vil efter udvalgets opfattelse næppe være rimeligt at pålægge de 3 mindste baner selv - helt eller delvis - at betale de større gevinstbeløb til spillerne, som udkastet indebærer. Da de 3 baner næppe heller har økonomisk mulighed herfor, har udvalget overvejet, om der kan etableres en frivillig udligningsordning travbanerne imellem.

Der henvises herom til afsnit H.

D. Udkast 2.

Afgiften beregnes efter følgende skala.

Trav:

Indskudssummens størrelse i kr.

ikke over 50.000.	8 pct.
over 50.000, men ikke over 100.000	4.000 kr. af 50.000 kr.+11 - af resten
- 100.000, - 250.000	9.500 - -100.000 - +15 - -
- 250.000,	32.000 - -250.000 - +18 - -

Tillæg: 5 pct. af indskudssummen på V-5 spil.

Fradrag: 8 - - - - Vinder- og pladsspil.

Fast fradrag 5.000 kr.

Galop på Klampenborg Væddeløbsbane.

Indskudssummens størrelse i kr.

ikke over 250.000.	8 pct.
over 250.000.	20.000 kr. af 250.000 kr.+13 - af resten

Tillæg: 5 pct. af indskudssummen på V-5 spil.

Fradrag: 3 - - - - Vinder- og pladsspil.

Fast fradrag 5.000 kr.

Spillernes gevinstandele foreslås sat således:

Vinder- og pladsspil: 80 pct.

Kombinerede spilleformer: 67 pct.

V-5 spil: 62 pct.

For de enkelte baner betyder skalaen følgende sammenlignet med de gældende regler:

Banen på Bornholm vil med uændret omsætning ligge på 1. trin og kommer ikke til at betale afgift. Omsætningen på Lolland-Falster og i Skive vil enten ligge på første eller andet trin. På andet trin vil marginalafgiften være 3 pct. i vinder- og pladsspil, 11 pct. i kombineret spil og 16 pct. i V-5 spil. Efter de gældende regler er de tilsvarende satser 10, 20 og 20 pct.

Omsætningen på banerne i Odense, Ålborg og Billund vil normalt ligge på 3. trin, hvor marginalafgiften er 7, 15 og 20 pct. i de 3 spilleformer imod 15, 25 og 25 pct. ifølge de gældende regler. Omsætningen på banerne i Århus, på Amager og i Charlottenlund vil normalt befinde sig på 4. trin, og det samlede billede af omsætningsfordelingen på dette trin er vist i omstående oversigt:

	Gældende regler			Udkast (trav)			Udkast (galop)	
	Spillere	Bane	Afgift	Spillere	Bane	Afgift	Bane	Afgift
	Procent							
Vinder- og pladsspil	65	20	15	80	10	10	10	10
Komb.spil	60	15	25	67	15	18	20	13
V-5 spil	60	15	25	62	15	23	20	18

For travomsætninger på 1. , 2. og 3. skalatrin vil banens andel i alle 3 spilleformer være henholdsvis 10, 7 og 3 procentpoint højere.

I tabel 9 i bilag V er vist en række eksempler på, hvorledes udkastet virker på forskellige omsætningstrin. Med en spilfordeling, svarende til gennemsnittet for 1972 svarer udkastets gevinstandele til et gennemsnitligt gevinstniveau på 67, 3 pct. Ligesom i tabel 7 i bilag V er der regnet med et gennemsnitligt gevinstniveau på 60,6 pct. ifølge de gældende regler.

Eksemplerne for travløb viser, at afgiften overalt er mindre end efter de gældende regler, og at spillernes gevinster overalt er større.

Afgiftsnedsættelsen svarer gennemsnitligt kun lige til forøgelsen i gevinstniveauet. Ligesom i udkast 1 kan der blive tale om, at banerne selv kommer til at bidrage til de større gevinstudbetalinger, når omsætningen pr. løbsdag kommer op omkring 800.000 kr.

Afgiftsnedsættelsen for galopløb på Klampenborg Væddeløbsbane er noget større end nødvendigt for at afbalancere stigningen i gevinstniveauet. Banen opnår herved et forøget bruttooverskud af totalisatoren i forhold til de gældende regler. Eksempelvis andrager afgiftsnedsættelsen i forhold til de gældende regler ca. 25.000 kr. ved en omsætning på 300.000 kr. , men da gevinstandelen samtidig er sat i vejret, bliver bruttooverskuddet af totalisatoren noget mindre, nemlig ca. 16.000 kr.

De samlede virkninger af udkastet er anslået i nedenstående oversigt, hvor der er regnet med en noget mindre omsætningsstigning end i udkast 1, som følge af, at afgiften er sat mindre ned:

Omsætningsstigning		Provenutab	Merindtægt for banerne
Pct.	Mill.kr.	Mill.kr.	Mill. kr.
0	0	7,9	1,1
10	10,2	6,2	2,8
25	25,5	3,8	5,4
ca.47	48,0	0	9,0

Ligesom i udkast 1 er forskydningerne opgjort i forhold til 1972, og det er forudsat, at omsætningsstigningen er ens på alle baner, samt at spilfordelingen på hver enkelt bane er den samme som i 1972.

I omstående oversigt er anslået, hvad statens provenutab vil andrage, dels under forudsætning af, at amtskommunernes andel på 8 pct. af afgiften fortsat bevares, dels under forudsætning af, at den bortfalder.

Provenutab for staten

Omsætningsstigning	Med amtskommunal andel som hidtil	Amtskommunal andel bortfaldet
Pct.		Mill.kr.
0	7,2	6,3
10	5,7	4,7
25	3,4	2,2

Udkastets virkninger for hver enkelt bane er anslået i tabel 2 i bilag V.

Alle baner får nedsatte afgifter, og Bornholmsbanen og Lolland-Falsters Væddeløbsbane skal ikke betale afgift, dersom omsætningen svarer til 1972-niveauet".

De anslåede merindtægter er for alle baner betydeligt mindre end i udkast 1. Dog bliver de 3 mindste baners nedsatte bruttooverskud af totalisatoren ved uændret omsætning mindre end i udkast 1 som følge af det noget lavere gevinstniveau.

I tabel 5 og 6 i bilag V er anslået de afgiftsbeløb, som udkastet giver anledning til.

E. Udkast 3.

Afgiften beregnes proportionalt af indskudssummens størrelse.

Den udgør:

- 1 pct. af indskudssummen på vinder- og pladsspil
- 10 pct. - kombinerede spilleformer
- 10 pct. - V-5 spil

Fradrag:

Travløb: 6.000 kr. pr. løbsdag

Galopløb: 1) 20.000 kr. pr. løbsdag på Klampenborg Væddeløbsbane
2) 1.000 kr. på baner med både trav og galop.

Endvidere foreslås følgende faste gevinstandele:

Vinder- og pladsspil: 80 pct.

Kombineret spil: 70 pct.

V-5 spil: 65 pct.

Udkastet er identisk med det af hestesportens organisationer indsendte forslag til midlertidig totalisatorordning. Dog er der set bort fra en foreslået gevinstafgift.

Da afgiften beregnes proportionalt, kan udkastet sammenfattes således for alle baner, uanset omsætningens størrelse:

	Gældende regler			Udkast 3		
	Spillere	Bane	Afgift	Spillere	Bane	Afgift
	Procent					
Vinder- og pladsspil	65	20	15	80	19	1
Kombineret spil	60	15	25	70	20	10
V-5 spil	60	15	25	65	25	10

Overgangen fra en progressiv til en proportional skala medfører størst afgiftsnedsettelse for de største omsætninger.

Afgiftsdifferentieringen mellem trav og galop på Klampenborg Væddeløbsbane opnås ved et større bundfradrag, hvortil kommer et bundfradrag på 1.000 kr. for de travbaner i provinsen, der på dagens program ofte har et galopløb. I alt afholdtes der i 1972 ca. 200 galopløb på travbanerne i provinsen.

I tabel 10 i bilag V er vist en række eksempler på, hvorledes omsætningen ifølge udkastet vil blive fordelt mellem afgift, bane og spillere.

For travomsætninger op til ca. 150.000 kr. bliver der tale om lidt mindre afgiftsnedsettelse end ifølge udkast 1 og dermed om lidt mindre indtægter af totalisatoren for banen. For større omsætninger er afgiftsnedsettelsen større end i udkast 1, og bruttooverskuddet af totalisatoren dermed tilsvarende større.

Galopbanen har samme marginal afgifter som travbaner, men opnår en yderligere afgiftsnedsettelse igennem det større bundfradrag.

De samlede virkninger af udkastet - opgjort på samme måde som for udkast 1 og 2 - er anslået i nedenstående oversigt:

Omsætnings stigning		Provenutab	Merindtægt for banerne
Pct.	Mill.kr.	Mill.kr.	Mill.kr.
0	0	13,6	4,2
20	20,4	11,9	8,6
40	40,9	10,2	13,1
85	86,8	6,1	22,9
100	102,2	4,8	26,2

Dersom udkastet ikke skal medføre et mindre afgiftsprovenu end i 1972, skal omsætningen stige ca. 160 pct. En sådan stigning må selv på noget længere sigt anses for urealistisk.

Endelig er statens provenutab anslået i nedenstående oversigt:

Provenutab for staten		
Omsætningsstigning	Med amtskommunal andel som hidtil	Amtskommunal andel bortfaldet
Pct.	Mill.kr.	
0	12,5	12,1
20	10,9	10,3
40	9,3	8,6

Udkastets virkninger for de enkelte baner er anslået i tabel 3 i bilag V.

For Charlottenlund Travbane kan det således anslås, at udkastet medfører et bruttooverskud af totalisatoren, der er ca. 2 mill.kr. større end i 1972. De to andre københavnske baner får merindtægter på 800 - 900.000 kr. ved uændret omsætning, og Århus får ca. 500.000 kr. mere. For de øvrige baner svarer merindtægterne stort set til dem, som udkast 1 medførte, så længe omsætningsstigningen ikke overstiger ca. 40 pct. Tabel 5 og 6 i bilag V viser de anslåede afgiftsbeløb ifølge udkastet for hver enkelt bane.

F. Udkast 4.

Afgiften beregnes efter følgende skala:

Trav:

Indskudssummens størrelse i kr.

ikke over 100.000. 6 pct.
 over 100.000, men ikke over 250.000 6.000 kr. af 100.000 kr. +10 - af resten
 - 250.000. 21.000 - - 250.000 - +12½ - -

Tillæg: 5 pct. af indskudssummen på V-5 spil.

Fradrag: 5 - - - Vinder- og pladsspil

Fast fradrag: 5.000 kr.

Galop på Klampenborg Væddeløbsbane.

Indskudssummens størrelse i kr.

ikke over 250.000. 4 pct.
 over 250.000. 10.000 kr. af 250.000 kr. +10 - af resten

Tillæg: 5 pct. af indskudssummen på V-5 spil.

Fradrag: 2½ pct. - - - Vinder- og pladsspil

Fast fradrag: 10.000 kr.

Endvidere foreslås følgende faste gevinstandele:

Vinder- og pladsspil: 80 pct.

Kombineret spil: 70 pct.

V-5 spil: 65 pct.

I forhold til udkast 1 er den eneste ændring for så vidt angår travskalaen, at afgiften for omsætning, der overstiger 250.000 kr., er nedsat fra 15 pct. til 12½ pct. Herved øges banernes indtægt i forhold til udkast 1 med 2½ pct. af den del af omsætningen, der ligger over 250.000 kr. For galopskalaen er det faste bundfradrag i forhold til udkast 1 sat op fra 5.000 kr. til 10.000 kr., og desuden er der indført et vinder- og pladsfradrag på 2½ pct.

Udkastet tilsigter således at give plads for en lidt større andel af totalisatorindskuddene for travbaner med en daglig omsætning på over 250.000 kr. samt for galopbanen, end det er tilfældet i udkast 1.

Det samlede billede af fordelingen af omsætninger over 250.000 kr. vil herefter være således:

	Gældende regler			Udkast (trav)			Udkast (galop)	
	Spillere	Bane	Afgift	Spillere	Bane	Afgift	Bane	Afgift
	Procent							
Vinder- og pladsspil	65	20	15	80	12½	11	12½	11
Komb.spil	60	15	25	70	11	12½	20	10
V-5 spil	60	15	25	65	11	11	<u>20</u>	15

I tabel 11 i bilag V er vist en række eksempler på, hvorledes udkastet vil virke på forskellige omsætningstrin. Endvidere er der foretaget en sammenligning med de gældende regler. Der er anvendt samme forudsætninger med hensyn til spilfordeling som i de øvrige udkast, og gevinstandelen ifølge gældende regler er ligeledes sat til 65 pct. og 60 pct.

For travomsætninger under 250.000 kr. vil der være tale om de samme forskydninger som i udkast 1. For omsætninger over 250.000 kr. er afgiften nedsat i forhold til udkast 1 og banernes indtægt tilsvarende forøget. Selve afgiften er dog større end ifølge udkast 3.

Den samlede virkning af udkastet er anslået i nedenstående oversigt:

Omsætningsstigning		Provenutab	Merindtægt for banerne
Pct.	Mill.kr.	Mill.kr.	Mill.kr.
0	0	12,0	2,6
20	20,4	9,7	6,4
40	40,9	7,3	10,2

Statens provenutab - opgjort som i de øvrige udkast - kan anslås således:

Statens provenutab

Omsætningsstigning		Med amtskommunal andel som hidtil	Amtskommunal andel bortfaldet
Pct.		Mill.kr.	
0		11,0	10,5
20		8,9	8,2
40		6,7	5,7

Endelig er i tabel 4 i bilag V vist, hvad udkastet betyder for hver enkelt bane.

For Charlottenlund Travbane medfører udkastet en merindtægt af totalisatoren, der ved uændret omsætning andrager ca. 1 mill.kr. og ved 40 pct. omsætningsstigning 3,4 mill.kr. opgjort i forhold til 1972. Klampenborg Væddeløbsbane får et bruttooverskud af totalisatoren, der ved uændret omsætning er ca. 800.000 kr. større end i 1972, og Århus og Amager får forøget indtægterne med 400 - 500.000 kr. For de øvrige baner vil forskydningerne være de samme som i udkast 1.

En oversigt over de anslåede afgiftsbeløb ifølge udkastet er for hver enkelt bane vist i tabel 5 og 6 i bilag V.

G Ændret spilfordeling.

Som tidligere nævnt er der i beregningerne forudsat en fordeling af omsætningen på de enkelte spilleformer svarende til den konstaterede fordeling i 1972.

Ved vurderingen af de anslåede provenutab, merindtægter for væddeløbsforeningerne samt ændrede gevinster til spillerne, må det derfor tages i betragtning, at ændringer i spilfordelingen vil påvirke de pågældende forskydninger.

Dersom ændringen i spilfordeling går i retning af, at en større andel af omsætningen falder på vinder- og pladsspil og en mindre på de øvrige spilleformer, vil provenutabet blive større end anslået og banernes andel mindre. Til gengæld vil spillernes andel øges. Omvendt vil provenutabet

formindskes, banernes andel forøges samt spillernes gevinster blive beskåret, dersom forskydningen sker til fordel for de kombinerede spilleformer og V-5 spil.

Det er som tidligere påpeget vanskeligt at skønne over størrelsen af de forskydninger i spilfordeling, der kan tænkes at finde sted som følge af de foreslåede ændringer i gevinstniveauet. Endvidere er det også usikkert, i hvilket omfang de enkelte baner selv vil bidrage til at påvirke spilfordelingen, f. eks. ved at lukke for en bestemt spilleform.

I den forbindelse er det som nævnt nok mest nærliggende at antage, at det er de kombinerede spilleformer, man i givet fald vil søge reduceret bl.a. for at opnå omkostningsbesparelser og drage større fordel af afgiftslempelsen på vinder- og pladsspil.

I det følgende er det anslået, hvorledes det vil påvirke afgiftens størrelse og banernes bruttooverskud af totalisatoren, dersom spilfordelingen ændres som nedenfor anført:

	Gennemsnitlig spilfordeling på alle baner i 1972	Ændres til	
		I	II
		Procent	
Vinder- og pladsspil	13	25	50
Kombineret spil	59	45	20
V-5 spil	28	30	30
Omsætning ialt	100	100	100

Ændringen i spilfordeling betyder i hvert enkelt af de 4 udkast, at der på alle omsætningstrin skal udbetales større gevinster til spillerne. Derimod vil afgiften og væddeløbsforeningernes bruttooverskud af totalisatoren blive formindsket og tilsammen med netop det beløb, hvormed spillernes gevinster er forøget.

Ændringerne i afgift og indtægt for banerne vil variere noget i de enkelte udkast.

I udkast 1 og 4 vil for trav og galop tilsammen lidt over halvdelen af de større gevinstudbetalinger blive båret af banerne og lidt under halvdelen af afgiften. I udkast 2 vil derimod lidt over halvdelen blive båret af afgiften og lidt under halvdelen af banerne. I udkast 3 vil en forskydning fra kombineret spil til vinder- og pladsspil medføre, at 90 pct. af de større gevinstudbetalinger betales over afgiften og 10 pct. over banernes overskud af totalisatoren.

Sammenfattende vil ændringer i spilfordelingen til fordel for spil på vinder og plads således slå stærkest igennem på afgiftsprovenuet og mindst igennem på banernes bruttooverskud af totalisatoren i udkast 3.

I omstående oversigt er anslået, hvad provenutab og merindtægter for væddeløbsbanerne andrager, dersom der regnes med de to omtalte alternative spilfordelinger - I og II - i stedet for den spilfordeling, som var gældende i 1972. Endvidere er til sammenligning vist de tilsvarende tal ved uændret spilfordeling. Alle forskydninger er som tidligere beregnet i forhold til de faktiske tal for 1972.

	Provenutab ialt			Merindtægt for banerne		
	Uændret spil- fordeling	Ændret spilfordeling		Uændret spil- fordeling	Ændret spilfordeling	
		I	II		I	II
	Mill.kr.					
<u>Uændret omsætning:</u>						
Udkast 1	11,2	11,7	12,8	1,8	1,1	- 0,3
Udkast 2	7,9	8,7	10,7	1,1	0,4	÷ 1,0
Udkast 3	13,6	14,7	17,0	4,2	4,1	3,9
Udkast 4	12,0	12,5	13,7	2,6	1,9	0,6
<u>40 pct. omsætningsstigning:</u>						
Udkast 1	5,8	6,5	8,1	8,7	7,8	5,8
Udkast 3	10,2	11,7	15,0	13,1	13,0	12,6
Udkast 4	7,3	8,0	9,7	10,2	9,3	7,4
<u>25 pct. omsætningsstigning:</u>						
Udkast 2	3,8	4,8	7,3	5,4	4,5	2,8

Endelig er i følgende oversigt anslået, hvorledes ændringer i spilfordelingen påvirker statens provenutab. Det er i oversigten forudsat, dels at der ikke sker ændringer i amtskommunernes andel på 8 pct. af afgiften, dels at andelen helt bortfalder.

	Provenutab for staten med amtskommunal andel som hidtil:			Provenutab for staten med amtskommunal andel bortfaldet:		
	Uændret spil- fordeling	Ændret spilfordeling		Uændret spil- fordeling	Ændret spilfordeling	
		I	II		I	II
	Mill.kr.					
<u>Uændret omsætning:</u>						
Udkast 1	10,3	10,7	11,8	9,6	10,1	11,3
Udkast 2	7,2	8,0	9,8	6,3	7,2	9,1
Udkast 3	12,5	13,5	15,6	12,1	13,2	15,5
Udkast 4	11,0	11,5	12,6	10,5	11,0	12,2
<u>40 pct. omsætningsstigning:</u>						
Udkast 1	5,3	6,0	7,5	4,3	5,0	6,6
Udkast 3	9,3	10,8	13,8	8,6	10,2	13,4
Udkast 4	6,7	7,4	8,9	5,7	6,5	8,2
<u>25 pct. omsætningsstigning:</u>						
Udkast 2	3,4	4,4	6,7	2,2	3,3	5,7

H. Udligningsordning.

Som tidligere anført vil 3 baner - Bornholm, Lolland-Falster og Skive - ved samme totalisatoromsætning som i 1972 i alle 4 udkast få mindre brutto-

indtægter af totalisatoren end i 1972. Dette hænger sammen med, at de 3 selskaber skal forøge gevinstudbetalingen til spillerne med et større beløb, end de slipper for at betale i afgift.

For at undgå denne situation er det fra Dansk Travsports Centralforbund overfor udvalget tilkendegivet, at man ved en indføjelse i vedtægterne agter at etablere en fondsordning efter følgende principper:

Fra og med 1974 indbetaler hvert af de i Danmark eksisterende travselskaber kvartalsvis til en fond 4 promille af omsætningen. Fra fonden udbetales indtil videre årligt til Lolland-Falsters Væddeløbsbane 130.000 kr. , til Bornholms Travsselskab 110.000 kr. og til Nordvestjydsk Væddeløbsbane 80.000 kr. ¹⁾

Udvalget kan tilslutte sig denne ordning, der i givet fald vil blive administreret gennem Dansk Travsports Centralforbund.

I Hestevæddeløbsforeningernes vurdering af de foreslåede ændringer i gevinst- og afgiftsberegningen.

Udkast 1, 2 og 3 har været forelagt repræsentanter for trav- og galop-sporten, der gjorde følgende gældende:

1. Man kunne fuldt ud tilslutte sig de foreslåede ændringer i gevinst-niveauet til 80, 70 og 65 pct. i de 3 spilleformer, samt at gevinstandelene fremtidig fikseres i loven.

2. Udkast 1 og 2.

Disse udkast ville ikke give mulighed for at etablere en varig løsning af den samlede hestesports vanskeligheder. Dertil var afgiftsnedsættelsen gennemgående for lille, og hestesportsrepræsentanterne gik ind for ophævelse af den progressive beskatning.

Dette synspunkt blev stærkt understreget fra Charlottenlund Travbanes side, der som landets største bane navnlig mærkede progressionen, og banen kunne ikke klare sig med de foreslåede afgiftsnedsættelser.

3. Udkast 3.

Den samlede travsport - såvel store som små baner - gik ind for dette udkast og gav udtryk for, at det gav mulighed for at etablere en varig løsning. Af hensyn til de små baner måtte der dog etableres en støtteordning travbanerne imellem, administreret af Dansk Travsports Centralforbund.

Galopsporten anbefalede ligeledes dette udkast, men understregede samtidig, at forslaget ikke var tilstrækkeligt grundlag for en varig løsning af Klampenborg Væddeløbsbanes vanskeligheder. Forslaget ville kun hjælpe banen i 3-4 år og en varig løsning forudsatte en symbolsk afgift.

¹⁾ Skitsen til nævnte fondsordning er medtaget som bilag VI.

4. Udkast 4.

Dette udkast har ikke været forelagt den samlede hestesports repræsentanter. Da udkast 4 i forhold til udkast 1 stort set alene betyder væsentlige ændringer for Charlottenlund Travbane og Klampenborg Væddeløbsbane, har man anmodet disse to baner om at foretage en udviklingsprognose over forslaget i lighed med, hvad de pågældende baner har foretaget for udkast 1 og 3.

Charlottenlund har vurderet forslaget som bedre end udkast 1, men dårligere end udkast 3, medens Klampenborg Væddeløbsbane var af den opfattelse, at udkastet ikke ville give sig udslag i en større omsætningsstigning end udkast 1.

5. Charlottenlund Travbane og Klampenborg Væddeløbsbane har i prognoser over den fremtidige udvikling bl.a. anslået, hvilken omsætningsstigning de foreslåede ændringer må antages at give anledning til. Denne prognose er anført i nedenstående oversigt:

	Reel omsætningsstigning fra år til år.				
	1974	1975	1976	1977	1978
	Procent				
Charlottenlund Travbane:					
Udkast 1	10	5	0	- 5	r 10
Udkast 3	15	20	10	10	10
Udkast 4	10	5	0	0	0
<u>Klampenborg Væddeløbsbane:</u>					
Udkast 1	10	5	0	- 5	- 10
Udkast 3	15	20	10	10	10
Udkast 4	10	5	0	- 5	T 10

Udover den reelle omsætningsstigning regnes der i alle år med, at omsætningen stiger 10 pct. som følge af inflationen.

6. De to baners vurdering af de forelagte forslag fremgår ganske tydelig af omsætningsprognosen. Når den reelle omsætningsstigning ikke kan fastholdes i udkast 1 og 4, hænger det ifølge banerne først og fremmest sammen med, at de to udkast ikke giver tilstrækkelige muligheder for at øge præmiebudgetterne. Derved beskæres hesteejernes muligheder for at udbygge og forbedre hestebestanden og skabe større og bedre startfelter.

K. Ifølge sit kommissorium skal udvalget bl.a. søge belyst, hvordan provenuet af statsafgiften af totalisatorspil kan tænkes at blive påvirket af forskellige ændringer af afgiften bl.a. under forudsætning af, at det nuværende afgiftsniveau bevares.

Afgiftsniveauet, opgjort som den andel af omsætningen, der betales i afgift, er på grundlag af regnskabstal for 1972 for hver enkelt bane vist i omstående oversigt:

	Totalisatorafgift i pct. af totalisatorom- sætning 1972	Totalisatoromsætning
	Pct.	1.000 kr.
Charlottenlund	22,4	36.973
Amager	20,4	18.674
Klampenborg	19,7	9.778
Århus	18,6	14.721
Odense	13,2	5.835
Ålborg	12,0	5.198
Billund	13,1	5.161
Skive	6,0	2.554
Lolland-Falster ¹⁾	4,7	2.665
Bornholm	0	755
Gennemsnit	18,7	102.314

¹⁾ 1972/73.

Afgiften kan ifølge de gældende regler ikke overstige 25 pct. af indskudssummen i totalisatoren.

Det samlede billede af omsætningens fordeling på samtlige hestevæddeløbsbaner i 1972 kan opgøres således:

Totalisatorafgift	18,7 pct.
Gevinster til spillerne	60,0 pct.
Bevillingshaverne	<u>21,3 pct.</u>
Totalisatoromsætning ialt	<u>100,0 pct.</u>

Dersom det nuværende afgiftsniveau skal bevares, er den andel af omsætningen, der står til rådighed for spillerne og væddeløbsforeningerne samtidig fastlagt, hvilket betyder, at spillernes andel af omsætningen kun kan forøges på bekostning af banernes andel og omvendt.

En reduktion i bevillingshavernes andel af totalisatorinskuddene er efter udvalgets opfattelse ikke forsvarligt i den økonomiske situation, som alle væddeløbsbanerne for tiden befinder sig i. Ej heller er det forsvarligt at beskære enkelte baners andel mod til gengæld at øge andres, således at den gennemsnitlige andel fastholdes.

En beskæring af spillernes geyinstniveau, der i forvejen er meget lavt sammenlignet med andre lande og senest blevet beskåret med 4 procentpoint i 1971, vil utvivlsomt påvirke omsætningen i nedadgående retning og fremme det ulovlige spil (bookmakeri), hvorved banernes nuværende vanskeligheder vil øges. Derimod må et højere gevinstniveau på bekostning af en nedsættelse af totalisatorafgiften efter udvalgets opfattelse være et nødvendigt led i en ordning til afhjælpning af banernes vanskeligheder.

En vurdering af de provenumæssige virkninger under forudsætning af et uændret afgiftsniveau må herefter foretages på grundlag af såvel uændret gevinstniveau som uændret niveau for bevillingshavernes andel af omsætningen, hvilket indebærer, at man må se bort fra den omsætningsstimulerende effekt, der utvivlsomt må antages at ligge i en forøgelse af gevinstniveauet.

Under disse forudsætninger vil provenuet af totalisatorafgiften ved uændret afgiftsniveau komme til at ligge omkring 19 mill.kr. , dersom det nuværende omsætningsniveau fastholdes.

Hvis galopbanens midlertidige afgiftslempelse fortsætter udover 1973, vil provenuet blive omkring 0,7 mill.kr. lavere.

Det er imidlertid et spørgsmål, hvor realistisk denne vurdering er. Fra galopbanens side er det tilkendegivet, at man ikke kan blive ved med at klare sig under det nuværende afgiftsniveau, selv hvis den midlertidige afgiftslempelse gøres permanent. Hvis galopbanen derfor må lukke, falder der 9-10 mill.kr. omsætning væk og et afgiftsprovenu på omkring 1,3 mill.kr. Hertil kommer, at travbanerne har gjort gældende, at det nuværende afgiftsniveau i løbet af ganske kort tid vil bringe den samlede travsport i Danmark i meget store vanskeligheder.

På denne baggrund er det efter udvalgets opfattelse næppe urealistisk at antage, at en bevarelse af det nuværende afgiftsniveau vil kunne medføre stagnerende eller faldende omsætning og dermed et provenu af totalisatorafgiften, der i løbet af kort tid kan blive betydeligt mindre end det nuværende. På længere sigt vil det endvidere næppe være muligt at opretholde hestevæddeløbsbaner, hvorved afgiftsprovenuet helt bortfalder.

KAPITEL VI.

TOTALISATORSPILLET I NORGE OG SVERIGE.

Udvalget har indhentet oplysninger om totalisatorvirksomheden i Norge og Sverige, hvor reglerne om totalisatorspil i princippet er i overensstemmelse med lovgivningen i Danmark, d.v.s. totalisatorspil må kun afholdes i henhold til statslig bevilling og mod afgivelse af en del af indskudssummen til staten.

Norge.

Den første lov om totalisatorspil vedtoges i 1927. Denne lov gælder stadig, men der er i årenes løb foretaget forskellige ændringer, senest i 1947. Loven er affattet med den danske lov fra 1895 som forbillede. Ifølge norsk lov kan kongen meddele bevilling til at afholde totalisatorspil i forbindelse med hestevæddeløb (og kun til hestevæddeløb). Bevillingen kan gives for indtil 5 år ad gangen og for et begrænset antal dage i hvert år. Bevilling til totalisator spil kan alene gives til foreninger, hvis love er godkendt af landbruksdepartementet, og hvis formål bl.a. er at støtte hesteavl.

I loven er det fastsat, at den enkelte spilledags indskudssum i totalisatoren skal fordeles med 30% til staten og den forening, der har fået totalisatorbevillingen, medens den resterende del, d.v.s. 70%, anvendes til gevinster til spillerne efter regler, som fastsættes af landbruksdepartementet. Statens andel af indskudssummen er ikke fastsat i loven, men fastsættes ved kgl. resolution, d.v.s. administrativt. Statens andel svares fra og med den 1. januar 1970 efter nedenstående skalaer, jfr. kgl. resolution af 17. juli 1970.

Andelen beregnes på grundlag af den enkelte spilledags samlede indskudssum og udgør ved travløb:

1% af de første 100.000 n. kr.
8% " " næste 100.000 " "
15% " det overskydende beløb.

Ved galopløb gælder følgende skala for beregningen af statens andel:

1% af de første 250.000 n.kr.
10% " det overskydende beløb.

Statens andel af indskudssummen er ens for alle spilleformer.

I 1972 var der i Norge 9 travbaner og 1 galopbane, der havde bevilling til totalisatorspil, men herudover var der ca. 90 travbaner, hvor der ikke afholdtes totalisatorspil.

I 1971 udgjorde totalisatoromsætningen på de 9 travbaner ca. 137 mill. n. kr., hvoraf ca. 14 mill. kr. eller ca. 10% tilfaldt staten. På galopbanen var totalisatoromsætningen i 1971 ca. 18 mill. n. kr., hvoraf ca. 1 mill. n. kr. eller ca. 6% tilfaldt staten.

Foruden pligt til at afgive en del af indskudssummen i totalisatoren til staten er der i totalisatorbevillingerne foreskrevet pligt til at afgive beløb til støtte af hesteavl og til støtte af de travforeninger, som ikke har totalisatorbevilling. Disse beløb indgår i en central fond, med hvis virksomhed landbruksdepartementet fører tilsyn.

Sverige.

I Sverige findes ikke særlig lovgivning om totalisatorspil. Tilladelse til at foranstalte totalisatorspil blev 1.gang givet i 1923 med hjemmel i en kungörelse fra Kungl. Maj:t. De nu gældende regler om udfærdigelse af totalisatorbevillinger findes i lotteriförordningen af 19.maj 1939, hvorefter Kungl. Maj:t kan give tilladelse til at afholde totalisatorspil. Hidtil er sådan tilladelse kun givet til hestesportsforeninger. Totalisatorbevilling gives for et år ad gangen og for et bestemt antal spilledage.

Organisationer, der får totalisatorbevilling, skal efterleve de særlige forskrifter, som Kungl. Maj:t eller, med Kungl. Maj:ts bemyndigelse, lantbruksstyrelsen udfærdiger. Kungl. Maj:t har bl.a. fastsat regler om fordelingen af spilledagens indskudssum i totalisatoren mellem spillerne, staten og bevillingshaveren. Ifølge disse regler er fordelingen således: Ved vinder- og pladsspil, V-3 spil og dobbeltvæddemål tilfalder 20% af indskudssummen staten og bevillingshaveren til fordeling, medens 80% anvendes til gevinster til spillerne. Ved kombineret væddemål er fordelingen henholdsvis 30% og 70% og ved V-5 væddemål 35% og 65%. Den del af indskudssummen, som skal deles mellem staten og bevillingshaveren betegnes "vinstavdraget", og reglerne om, hvorledes dette "vinstavdrag" skal deles mellem staten og bevillingshaveren fastsættes af Kungl. Maj:t. Ifølge de gældende regler beregnes statens andel af "vinstavdraget" på grundlag af den samlede dagsomsætning i totalisatoren efter en progressiv skala. Der gælder som i Norge forskellige regler for beregningen af statens andel af "vinstavdraget", eftersom der er tale om spil i forbindelse med travløb eller spil i forbindelse med galopløb.

For travløb gælder følgende skala, fastsat af Kungl. Maj:t den 14. maj 1971:

(1)	(2)	(3)
	Statens andel Grundbeløb	Tillæg for hver fuldt 100-tal kroner som falder mellem de i kol. 1 angivne beløb
Sv.kr.	Sv.kr.	Sv.kr.
0 - 149.999	-	0,7
150.000 - 199.999	1.050	3
200.000 - 249.999	2.550	13
250.000-499.999	9.050	14,5
500.000 og derover	45.300	15

Ved V-5 spil skal statens andel øges med 15% af den del af totalisatoromsætningen, som vedrører V-5 spil.

Ved kombineret spil beregnes et tillæg på 10% af omsætningen på denne spilleform.

I 1972 anmodede travsportens centralorganisation lantbruksstyrelsen, hvorunder totalisatorvirksomheden henhører, om ændring af fordelingsskalaen, idet man henviste til travbanernes forringede økonomi.

Henvendelsen resulterede i, at der ved kgl. resolution af 29. september 1972 med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 1972 gennemførtes en nedsættelse af statens andel af "vinstavdraget" svarende til 1,45% af den samlede omsætning i 1971.

Ved galopløb gælder følgende skala for beregningen af statens andel af "vinstavdraget", fastsat af Kungl. Maj:t den 10. april 1970:

(1)	(2)	(3)
Omsætning	Statens andel Grundbeløb	Tillæg for hver fuldt 100-tal kroner, som falder mellem de 1 kol. 1 angivne beløb
Sv.kr.	Sv.kr.	Sv.kr.
0 - 49.999	-	1
50.000 - 199.999	500	2
200.000 - 299.999	3.500	4
300.000 - 399.999	7.500	6
400.000 - 599.999	13.500	10
600.000 - 799.999	33.500	12
800.000 og derover	57.500	14

For V-5 spil svares yderligere et tillæg på 15% af omsætningen i denne spilleform. Ved kombineret spil svares et tillæg på 10% af omsætning over 50.000 sv.kr. i denne spilleform.

Hvis den således beregnede statsandel udgør mindst 15.000 sv.kr. , nedsættes der med 10.000 sv.kr. Udgør andelen mindre end 15.000 sv.kr. , men over 5.000 sv.kr. , nedsættes der med 5.000 sv.kr. Nedsættelsen tilfalder bevillingshaverne.

Denne ordning med et fradrag i den beregnede statsandel af "vinstavdraget" er imidlertid ændret ved resolution af 21. april 1972 med virkning fra 23. april 1972, således at bevillingshaveren kan beholde halvdelen af statens andel, dog højst 8.500 sv.kr.pr.dag.

I Sverige findes ca. 30 travselskaber, der har bevilling til at afholde totalisatorspil. Herudover findes der ca. 14 travselskaber, der arrangerer travløb uden totalisatorspil. Endvidere findes 4 galopbaner, der alle har bevilling til totalisatorspil.

I 1971 var den samlede totalisatoromsætning på de svenske travbaner 687 mill, sv.kr. , hvoraf der i afgift til staten betales 99 mill, sv.kr. eller 14,4%. På galopbanerne var den samlede totalisatoromsætning i 1971 34,5 mill. sv.kr. , hvoraf staten modtog 3,2 mill. sv.kr. eller 9,3%.

Der er ikke fastsat regler om, at hestesportsbanerne skal yde støtte til avisformål og lign.

Endelig skal oplyses, at der i maj 1971 blev nedsat et udvalg til at undersøge galopspørtens problemer. I december 1971 blev udvalget anmodet om også at undersøge travsportens problemer.

Udvalget har afgivet betænkning den 27. november 1972, offentliggjort af jordbruksdepartementet, mrk.Ds Jo. 1972:8.

Den samlede fordeling af totalisatoromsætningen i Norge og Sverige mellem afgift til staten, gevinster til spillerne samt bevillingshavernes andel er vist i nedenstående oversigt. Til sammenligning er tillige vist den tilsvarende fordeling i Danmark.

		Norge 1971	Sverige 1971	Danmark 1972
		Pct.	Pct.	Pct.
Afgift	ca.	9,7	14,2	18,7
Gevinster	"	70,0	76,4	60,0
Bevillingshaver		20,3	9,4	21,3
Omsætning ialt		100,0	100,0	100,0
Omsætning ialt				
Mill.kr.		155(n.kr.)	721(sv.kr.)	102(d.kr.)

Ved vurdering af tallene må det tages i betragtning, at omsætningens fordeling på de enkelte spilleformer ikke er den samme i de tre lande. For eksempel faldt i Sverige ca. 80% af travomsætningen og ca. 36% af galopomsætningen i 1971 på vinder- og pladsspil, medens de tilsvarende procenter i Danmark lå omkring 13.

I henseende til afgifts- og gevinstberegning skal det endelig bemærkes, at spilfordelingen er uden betydning i Norge, idet der ikke beregnes forskellig afgift eller gevinst i de forskellige spilleformer.

KAPITEL VII.

TOTALISATORSPIL I FORBINDELSE MED KAPFLYVNINGER MED BREVDUER.

1. Indledning

Danmark er antagelig det eneste land i verden, hvor der arrangeres totalisatorspil i forbindelse med kapflyvninger med brevduer. Denne særlige form for totalisatorspil kan føres tilbage til 1919, da Brevdueforeningen "Nordjylland" arrangerede en kapflyvning med brevduer fra København, Fanø og Skagen til Ålborg, og fik bevilling til at afholde totalisatorspil i forbindelse hermed.

Kapflyvningerne fandt sted den 20. juli 1919, og arrangementet blev godt modtaget af det spillende publikum. Denne nye form for spil bredte sig hurtigt til andre byer, hvor lokale brevdueforeninger tog ideen op.

De forskellige lokale brevdueforeninger var (og er) tilsluttet "De danske Brevdueforeninger", hjemsted København, stiftet i 1900. Om denne organisation skal følgende oplyses: Ifølge organisationens love, der senest er vedtaget den 20. januar 1973, omfatter den en af forsvarsministeriet valgt præsident (Chefen for Hjemmeværnet) og en sammenslutning af danske brevdueforeninger, der samarbejder med forsvaret på grundlag af visse gensidige forpligtelser. Organisationens højeste myndighed er repræsentantskabet, der vælger 5 medlemmer, heraf et som formand, af hovedbestyrelsens 9 medlemmer, medens 4 vælges af delegeretmødet. Hovedbestyrelsen antager en lønnet forretningsfører. Organisationens formål er gennem samarbejde indenfor dansk brevduesport at virke for dens højnelse, trivsel og fremgang. I dette øjemed foranstalter organisationen fælles kapflyvninger og totalisatorflyvninger. Den har tillige til formål "gennem samarbejde med forsvaret at opdrætte brevduer og træne disse på de af forsvaret godkendte ruter og ved brevduevæsenets mobilisering at yde deres bidrag til fædrelandets forsvar ved at stille duer til disposition samt at styrke og fremme denne sag og sporten i dens helhed ved fællesoptræden udadtil og ved planmæssig samarbejde indadtil."

Ifølge lovene påhviler der også forsvaret forskellige forpligtelser overfor brevdueforeningerne bl.a. følgende: Forsvaret skal virke for tilvejebringelse af offentlige midler til fordeling af hovedbestyrelsen mellem foreningerne. Endvidere skal forsvaret virke for tilvejebringelse af ærespræmier, medaljer, diplomer og certifikat for kapflyvninger, der har særlig interesse for forsvaret. Forsvaret skal afholde udgifterne ved mobilisering, prøvemobilisering og interneringsflyvninger.

Den første bevilling til totalisatorspil i forbindelse med brevdueflyvninger i Københavnsområdet blev givet i 1921 til Fællesforeningen "Brevduen".

Denne form for totalisatorspil blev i mange år afviklet på grundlag af bevillinger udstedt til mange, større eller mindre, lokale foreninger af brevdueejere, der var ansvarlige for flyvningernes korrekte afvikling og indbetalingen af totalisatorafgiften.

Efterhånden tog spillet et meget stort omfang, ligesom der fremkom oplysninger om kritisable forhold i forbindelse med totalisatorspillet.

Finansministeriet fandt det derfor påkrævet at gribe regulerende ind. De første skridt hertil blev taget i 1938-1939, men som følge af Danmarks besættelse, hvorunder det var udelukket at arrangere brevdueflyvninger, blev reguleringerne ikke ført ud i livet.

I 1946 blev det atter muligt at afholde brevduekap flyvninger. Forinden der pany blev givet totalisatorbevillinger til brevduesporten, forhandlede finansministeriet med brevduesportens centralorganisation med henblik på at få lagt spillet i fastere rammer.

I 1947 opnåedes enighed om følgende ordning for brevduespillets afvikling: Bevillinger til totalisatorspil skulle fremtidig gives til 4 ny-stiftede "fællesforeninger¹", der hver dækkede sit område af landet henholdsvis det københavnske område, Sjælland med Falster og Lolland, Fyn og Jylland. Disse fællesforeninger skulle stå for kapflyvningerne og for totalisatorvirksomheden. For at begrænse totalisatorspillet blev der aftalt forskellige begrænsninger af kapflyvningerne, således vedrørende antallet af løb og antallet af deltagende duer m.v. Endvidere blev der aftalt forskellige foranstaltninger med henblik på at begrænse brevduesportens udbytte af totalisatorvirksomheden.

Ordningen vedrørende begrænsning af udbyttet blev fastlagt således: De nævnte 4 fællesforeninger skulle som bidrag til De danske Brevdueforeninger afgive et beløb svarende til 25% af den i kapflyvningssæsonen konstaterede samlede totalisatoromsætning efter fradrag af udbetalingen til spillerne og totalisatorafgiften, d.v. s. 25% af bruttooverskuddet af totalisatordriften. Der fastsattes endvidere en overskudsbegrænsning for hver af de 4 fællesforeninger, således at disse, når nettooverskuddet ved totalisatorvirksomheden oversteg et for hver enkelt fællesforening fastsat beløb, skulle afgive 75% af det overskydende beløb til anvendelse i almenvelgørende eller andet almennyttigt øjemed.

Med hensyn til anvendelse af det beløb, der tilflød De danske Brevdueforeninger fra de 4 fællesforeninger skulle finansministeriet træffe endelig afgørelse. Det var forudsat, at De danske Brevdueforeninger skulle kunne anvende 10% til administration, 10% til præmier, samt dække udgifterne ved afviklingen af 4 udenlandske kapflyvninger. Et eventuelt overskydende beløb skulle afgives til anvendelse i velgørende øjemed.

Den i 1947 fastlagte ordning for totalisatorspil i forbindelse med brevdueflyvninger blev i princippet fulgt indtil 1964

2. Gældende ordning.

Allerede i 1962 havde De danske Brevdueforeninger dog gjort opmærksom på, at der var opstået en skævhed vedrørende de beløb, der tilflød de enkelte lokale foreninger fra totalisatorvirksomheden til støtte af sporten, hvorfor centralforeningen havde taget den med finansministeriet aftalte ordning op til overvejelse med henblik på en ændring.

På et repræsentantskabsmøde i 1963 vedtoges et forslag om en nyordning af totalisatorvirksomheden. Dette forslag gik ud på, at De danske Brev-

dueforeninger skulle overtage totalisatorvirksomheden i hele landet på grundlag af bevilling udstedt til De danske Brevdueforeninger, og ikke til de nævnte fællesforeninger. Et vist samvirke med disse skulle stadig opretholdes, bl.a. med hensyn til den praktiske afvikling af spillet.

Den gældende ordning, hvorefter De danske Brevdueforeninger modtog et beløb svarende til 25% af bruttooverskuddet af totalisatorvirksomheden til dækning af administrationsudgifter m.v. skulle opretholdes. For at sikre en ligelig støtte af brevduesporten i hele landet skulle der som noget nyt etableres en landspulje, hvis indtægter skulle fordeles til lokalforeningerne efter nærmere af De danske Brevdueforeninger fastsatte regler.

Landspuljens midler skulle fremkomme ved, at de 4 fællesforeninger, der forestod driften af totalisatorerne i de enkelte områder, skulle indbetale 75% af nettooverskuddet ved totalisatorspillet til landspuljen, medens 25% tilfaldt lokalforeningerne. Nettooverskuddet opgjordes som totalisatoromsætning med fradrag af statsafgift, gevinster til spillerne, afgift til De danske Brevdueforeninger, løbspræmier samt omkostninger iøvrigt i forbindelse med totalisatordriften m.v.

De regler, der var aftalt i 1947 vedrørende begrænsning af den samlede brevduesports udbytte af totalisatorspillet skulle i princippet stadig være gældende.

Repræsentantskabets vedtagelse af forslag til en nyordning blev forelagt finansministeriet, som godkendte forslaget. Om anvendelsen af den nævnte 25% "afgift" til De danske Brevdueforeninger aftaltes det, at centralforeningen som hidtil kunne anvende 10% til dækning af organisationens administrationsudgifter og 10% til præmier i de af organisationen selv arrangerede kapflyvninger. Endvidere skulle udgifterne ved 4 udenlandske flyvninger pr. sæson dækkes heraf. Endelig kunne De danske Brevdueforeninger beregne sig et beløb til rationalisering og investering efter nærmere aftale. Et eventuelt overskydende beløb skulle afgives til anvendelse i velgørende øjemed.

Med hensyn til landspuljens midler blev følgende ordning aftalt: Der fastsattes et maksimumsbeløb på 383.000 kr. pr. sæson, som ubeskåret skulle tilfalde brevduesporten. Af beløb herudover skulle 75% afgives til velgørende formål. Det nævnte maksimumsbeløb svarede til, hvad der efter 1947-aftalen ubeskåret tilfaldt de 4 fællesforeninger ialt til støtte af brevduesporten.

Den beskrevne nyordning blev l.gang anvendt for totalisatorvirksomheden i 1964. I 1968-69 gennemførtes en yderligere centralisering af totalisatorvirksomheden, idet de nævnte fællesforeninger, der havde forestået den praktiske afvikling af totalisatorspillet blev opløst, hvorefter De danske Brevdueforeninger overtog hele totalisatorvirksomheden, dog således at der uden for det storkøbenhavnske område stadig eksisterer et samarbejde med lokale brevdueforeninger om driften af totalisatorerne, som i vidt omfang betjenes af lokale brevduefolk.

Der er etableret en form for forpagtning på grundlag af aftaler mellem De danske Brevdueforeninger og de lokale foreninger.

Denne ændring har medført, at landspuljens midler nu tilvejebringes således: Det nettooverskud, der fremkommer ved driften af totalisatorerne

i Københavns-området (Sdr. Fasanvej og Damhus-Tivoli) samt fra totalisatoren i Roskilde, indgår fuldt ud i landspuljen. Fra totalisatorvirksomheden i det øvrige land indgår en procentdel af bruttooverskuddet beregnet efter en af De danske Brevdueforeninger fastsat skala. Ved omsætninger mellem 15.001 kr. og 20.000 kr. svares eksempelvis 28% til landspuljen.

Efter hver kapflyvningsæsons afslutning aflægger De danske Brevdueforeninger regnskab overfor finansministeriet for den samlede totalisatorvirksomhed. Samtidig indbetales det beløb, der ifølge aftalen skal anvendes til velgørende formål. Fordelingen af dette beløb foretages siden 1956 af et lille embedsmandudvalg, nedsat af finansministeren, jfr. herved loven om totalisatorspil § 5 eller dennes analogi.

I nedenstående oversigt er vist, hvorledes den aftalte ordning vedrørende D.D.B.'s totalisatorvirksomhed har virket i sæsonen 1972:

I. Afgift til De danske Brevdueforeninger:

25% bruttooverskud		639. 173 kr.
10% til administration	6 3.917 kr.	
10% til præmier	63.917 "	
4 udenlandske kapflyvninger	281.021 "	
Investeringer og rationalisering	37.500 "	
	<u>446. 355 kr.</u>	<u>446. 355 "</u>
Til velgørende formål		<u>192.818 kr.</u>

II. Landspuljen.

Heri indgik 310. 420 kr. , der ubeskåret tilfaldt brevduesportens lokalforeninger, idet loftet for de beløb, der går tilbage til de lokale foreninger, er 383.000 kr.

Der gik således i 1972 ingen midler fra landspuljen til velgørende formål.

Ialt gik følgende beløb i årene 1968-1972 til velgørende formål:

1968	374.697 kr.
1969	343.278 "
1970	176.456 "
1971	237.806 "
1972	192.818 "

Det svarer i pct. af totalisatoromsætningen til omkring 2%.

Om brevduespillet's fordeling i landets forskellige egne skal følgende oplyses: I Københavns-området kan der i sæsonen (april-november) spilles 2 steder nemlig i totalisatoren på Sdr. Fasanvej og i Damhus-Tivoli. Udenfor København findes totalisatorer i 4 byer på Sjælland, 1 på Falster, 1 på Lolland, 1 på Fyn samt 10 byer i Jylland.

Med hensyn til afgifts- og gevinstberegningen ved totalisatorspil i forbindelse med brevdukapflyvninger gælder der de samme regler som for totalisatorspil i forbindelse med hestevæddeløb. Der henvises herom til kap.V A. Dog gives der for brevdueløb ikke andre fradrag i den beregnede afgift end vin-

vinder- og pladsfradraget. Der er dog mulighed for, at der efter finansministerens bestemmelse kan gives yderligere fradrag, dog højst af samme størrelse som ved hestevæddeløb. Bestemmelsen har endnu ikke været anvendt.

I nedenstående oversigt er vist, hvorledes omsætning og afgift på samtlige baner har udviklet sig de senere år:

Omsætning			Omsætning pr.løbsdag		g
Heraf Damhus og Sdr. Fasanvej			Damhus og Sdr.Fasanvej	Øvrige baner	
1.000 kr.					
1965	15.938	10.266	380	34	3.313
1966	16.056	10.877	403	29	3.371
1967	15.675	10.563	377	30	3.237
1968	15.342	10.025	323	32	3.030
1969	15.665	10.776	299	28	3.054
1970	13.316	8.539	251	23	2.436
1971	12.219	7.713	227	19	2.154
1972	11.484	7.758	235	15	2.059

Siden 1966 har der været en faldende tendens i såvel den totale omsætning, som i omsætningen pr.løbsdag. Langt den største del af omsætningen, nemlig ca.2/3, falder på brevduetotalisatorerne på Sdr. Fasanvej og Damhus-Tivoli, og omsætningen pr.løbsdag ligger her over 200.000 kr. imod under 20.000 kr. på de fleste provinsbaner. Antallet af løbsdage på Sdr. Fasanvej og Damhus var i 1972 33, og det samlede antal løbsdage på samtlige baner var ialt 281.

Det meget markante fald i omsætningen i 1970 hænger for Sdr. Fasanvej og Damhus Tivolis vedkommende utvivlsomt sammen med den forøgede konkurrence om det spillende publikum, som hestevæddeløbsbanerne i hovedstadsområdet påførte duesporten i forbindelse med den udvidelse af løbsdagenes antal og øvrige omlægning af løbsafviklingen, der fandt sted indenfor den københavnske trav- og galopspor i dette år.

Det samlede billede af omsætningens fordeling på afgift, gevinster til spillerne samt restandel til bevillingshaverne er anført i nedenstående oversigt:

Fordeling af omsætning 1972		
	1.000 kr.	Pct.
Afgift	2.059	17,9
Gevinster til spillerne	6.868	59,8
Bevillingshaverne	2.557	22,3
Omsætning ialt	11.484	100,0

Stort set alle brevdueforeningerne i provinsen betaler 10% i afgift af omsætningen, medens afgiftsandelen på Damhus Tivoli og Sdr. Fasanvej ligger omkring 21%.

Omsætningens fordeling på de enkelte spilleformer er ganske forskellig fra hestevæddeløbsbanerne. Under 1% falder på vinder- og pladsspil og omkring 75% på 1-2 spil, medens resten fordeler sig på en række andre spilleformer, især trio-spil.

Spillernes gevinstandel svarer stort set til andelen, der udbetales ved hestevæddeløb, og brevduesporten har således også benyttet sig af den adgang, der i 1971 blev givet til at nedsætte gevinstandelene med op til 4% af omsætningen.

Endelig skal anføres, at 25% af bevillingshavernes andel (bruttooverskuddet af totalisatordriften) som foran omtalt går til De danske Brevdueforeninger til dækning af forskellige udgifter og velgørende formål efter nærmere fastsatte regler.

De danske Brevdueforeningers repræsentanter har overfor udvalget gjort gældende, at det ville være særdeles uheldigt for "brevduespillet", hvis foreningen ikke får mulighed for at give spillerne samme gevinstandele som hestevæddeløbsbanerne. Spillerne vil miste interessen for dette spil.

Der er i udvalget enighed om at gøre det muligt for De danske Brevdueforeninger at øge gevinstandelene ved hjælp af en afgiftsnedsættelse. De udarbejdede forslag sigter herpå, jfr. kap. II.

Resultatet iøvrigt af udvalgets overvejelser er anført i kap. XIII.

KAPITEL VIII.

TOTALISATORSPIL I FORBINDELSE MED CYKLEVÆDDELØB.

A. Der findes her i landet 3 cyklevæddeløbsbaner nemlig

1. "Ordrupbanen" der er anlagt på et areal mellem Brannersvej og Grønne-
vænge i Charlottenlund.
2. Odense Cyklebane beliggende ved Højstrupvej i Odense kommune.
3. Aarhus Cyklebane beliggende ved Observatorievejen i Århus kommune.

"Ordrupbanen" tilhører Dansk Bicycle Club, som også ejer 12 ældre villaejendomme beliggende op til selve baneanlægget samt en parkeringsplads.

Dansk Bicycle Club er stiftet den 7. maj 1881. Dens hjemsted er København og dens formål er: Fremme af cyklesporten i Danmark. Klubbens formue skal altid og udelukkende tjene til fremme af formålet og kan ikke under nogen form fordeles mellem medlemmerne. Som medlem kan optages enhver uberygget mand eller kvinde. Optagelse er dog afhængig af bestyrelsens skøn.

Ved 15. alm.vurdering er klubbens faste ejendomme vurderet til ialt 9 mill.kr. Heraf falder 3,8 mill.kr. på de 12 villaejendomme og 4 mill.kr. på selve baneanlægget, medens resten falder på parkeringspladsen. De 12 villaer er udlejet til beboelse.

Dansk Bicycle Club har siden 1895 afholdt cyklevæddeløb med og uden totalisatorspil på "Ordrupbanen".

Odense Cyklebane er anlagt i 1946-47 på et areal, der tilhører Odense kommune, beliggende ved Odense stadion. Kommunen har udlejet arealet til A/S Odense Cyklebane, hvis formål er at anlægge en cyklebane i Odense og derefter søge anlægget udlejet til en institution, der kan overtage banens drift. Selskabets aktiekapital er 225.000 kr. Baneanlægget er udlejet til Odense Cyklebane Klub, stiftet i 1945. Det er i selskabets vedtægter fastsat, at udbytte over 6 pct. skal stilles til rådighed for klubben, således at denne efterhånden kan erhverve aktier i selskabet og derved blive ejer af baneanlægget, bortset fra grunden. Klubbens formål er at virke til cyklesportens fremme, i særdeleshed ved at drive og administrere den af selskabet anlagte cyklebane.

Den tilsigtede overtagelse af baneanlægget har dog ikke kunnet gennemføres.

Odense Cyklebane Klub har siden 1948 afholdt cyklevæddeløb med og uden totalisator spil på den nævnte cyklebane.

Aarhus Cyklebane er anlagt omkring 1925 i Aarhus Idrætspark, som tilhører Århus kommune. Den drives og administreres af Aarhus Cykle Klub, stiftet i 1921 med det formål at virke for cyklesportens fremme samt at drive cyklebanen. Klubben har opført diverse bygninger på banens areal, men pr. 1. januar 1971 har kommunen overtaget samtlige bygninger.

Til og med 1971 har klubben fået bevilling til at afholde totalisator spil i forbindelse med cyklevæddeløb på denne bane. I 1972 og 1973 er der alene afholdt løb uden totalisatorspil på Aarhus-banen.

De nævnte 3 cykleklubber er medlem af Danmarks Cykle Union, der er tilsluttet Dansk Idræts Forbund.

13. I de senere år har interessen for totalisatorspil i forbindelse med cyklevæddeløb været stærkt faldende, hvilket belyses ved nedenstående oversigt over totalisatoromsætningen på de nævnte cyklebaner:

Totalisator omsætning			
	Ordrupbanen	Odensebanen	Århusbanen
	1.000 kr.	1.000 kr.	1.000 kr.
1967	3.194	479	558
1968	3.513	498	584
1969	2.956	574	360
1970	2.076	343	255
1971	1.621	261	174
1972	1.072	112	0
1973	898	97	0

Odense- og Århusbanen har ikke betalt afgift i den nævnte periode; det samme gælder Ordrupbanen i 1972 og 1973. Fra 1967 til 1971 betalte Ordrupbanen afgift med følgende beløb:

	<u>1.000 kr.</u>
1967:	327
1968:	308
1969:	212
1970:	75
1971:	39

Den svigtende interesse for totalisatorspil i forbindelse med cyklevæddeløb har påvirket klubbernes årsregnskaber, hvilket fremgår af følgende oversigt over driftsresultaterne:

Regnskabsår	Dansk Bicycle Club	Odense Cyklebane Klub	Aarhus Cykle Klub
	<u>Kr.</u>	<u>Kr.</u>	<u>Kr.</u>
1969/70	÷ 99.500	—50.200	÷ 62.600
1970/71	÷ 47.000	÷ 99.800	÷ 68.300
1971/72	÷ 88.600	-r 55.174	

Kun D. B. C. ejer formue, pr. 1. december 1972: 6,7 mill. kr., der i hovedsagen er bundet i de faste ejendomme.

De 2 provinsklubber har ingen formue, men de støttes af kommunerne; således har Odense kommune i 1971/72 ydet Odenseklubben et tilskud på 140.000 kr.

C. Om spillemønstret på Ordrupbanen er det oplyst, at publikum kan inddeles i 2 grupper: En gruppe, der kommer for at spille og en gruppe, der kommer af interesse for banesporten.

Da "spillergruppen" også kommer på hestevæddeløbsbanerne, er det begrænset, hvilket udbytte Ordrupbanen kan opnå af denne gruppes spil.

Totalisatorspillet fordeler sig skønsmæssigt således:

Vinder og 2. vinder ca.	25%
1-2 væddemål "	50%
V-5 "	25%

Det er overfor udvalget tilkendegivet, at den i 1971 gennemførte ned-sættelse af totalisatorgevinsterne ikke har påvirket spillernes interesse for at spille.

Udvalget har modtaget en skriftlig henvendelse fra Dansk Bicycle Club, ligesom man har haft en forhandling med repræsentanter for klubben. Det blev gjort gældende, at cyklebanesportens vanskelige økonomiske situation antagelig må tilskrives mange forskellige forhold, bl.a. den stedfundne for-øgelse af hestevæddeløbsdage, publikums ændrede fritidsvaner og faldet i antallet af aktive baneryttere. Den svigtende interesse for cyklebanesporten er dog ikke noget specielt dansk fænomen. D.B.C.s repræsentanter mente dog, at "Ordrupbanen", som er den eneste privatejede cyklebane i Europa, har en fremtid. Ved at realisere klubbens faste ejendomme håbede man at kunne sikre banens fortsatte eksistens.

Selvom spørgsmålet om totalisatorafgiften ikke var aktuelt for tiden, henstillede Dansk Bicycle Clubs repræsentanter dog, at afgiften af totalisa-torspil i forbindelse med cyklevæddeløb blev gjort så lempelig som mulig under hensyn til de særlige forhold, der gælder her (stor aflysningsrisiko og kort sæson). Da en forhøjelse af spillergevinsterne yderligere vil forværre cyklebanernes situation, henstillede D.B.C.s repræsentanter, at man ikke ændrer de gældende regler, således at cyklebanerne fremdeles kan nøjes med at tilbagebetale spillerne mindst 65% respektive 60% af indskudssummen.

Om resultatet af udvalgets overvejelser henvises til kapitel XIII.

KAPITEL IX.

SÆRLIG AFGIFT AF GEVINSTER VED TOTALISATORSPIL.

Ifølge kommissoriet skal udvalget undersøge om det vil være praktisk gørligt og ud fra provenumæssige synspunkter formålstjenligt at erstatte indkomstskattepligten af gevinster fra totalisatorspil med gevinst-afgift, der indeholdes i gevinsten ved dens udbetaling fra totalisatoren.

1. Gældende regler.

Gevinster ved totalisatorspil betragtes som almindelig skattepligtig indkomst, der skal medtages ved opgørelsen af vinderens skattepligtige indkomst, jfr. statsskattelovens § 4, pkt. f. Ved opgørelsen af et skattepligtigt gevinstbeløb kan fradrages de indskud i totalisatoren, som kan dokumenteres at være foretaget i løbet af det pågældende år, og altså ikke kun udgiften til den eller de bons, som giver gevinst, jfr. således landsskatterettens kendelse af 30. maj 1973 i sagen LSR I 1970 nr. 1-1349.

Det bemærkes, at nettotab ved totalisatorspil ikke kan fradrages i indtægt fra andre kilder.

2. Tidligere overvejelser.

Spørgsmålet om at belægge totalisatorgevinster med en fast afgift til statskassen og afskaffe indkomstskattepligten blev overvejet under forarbejderne til loven om afgift af gevinster ved lotterispil m.v. (lov nr. 23 af 27. januar 1956), hvorved der gennemførtes en ordning med en 15%-afgift af lotterigevinster m.v. Afgiften betales af lotteriets eller bortlodningens arrangør. Gevinsten er til gengæld fritaget for indkomstskat.

Gevinster ved totalisatorspil blev ikke medtaget under den i 1956 gennemførte ordning ud fra følgende betragtninger:

Forholdet ved totalisatorspil kan ikke sidestilles med de andre former for spil, idet indsatsen ved lotterispil, ved tipning og ved præmie- og gættekonkurrencer kun udgør et forholdsvis minimalt beløb, således at man, når man fritager gevinster på under 200 kr., uden betænkning kan belægge det overskydende beløb med en afgift, og så fritage gevinsten for indkomstskat. Ved totalisatorspil kan indsatserne være betydelige for den enkelte spiller, og det kan meget vel forekomme, at en spiller, der f.eks. vinder 10.000 kr. ved totalisatorspil, i den forløbne del af året har tabt et beløb, der er større end gevinsten.

Da man ved indkomstbeskatningen alene beskatter årets samlede nettogevinst, jfr. ovenfor, vil det sige, at der som gevinst af totalisatorspil alene skal medregnes årets nettogevinst, d.v.s. gevinster med fradrag af tabene.

Hvis man derfor belægger en totalisatorgevinst på 10.000 kr. med afgift kan det medføre, at man tager afgift af en spiller, der i forvejen inden for samme år har tabt større beløb, og som derfor i det pågældende år ikke har haft nogen nettogevinst ved totalisatorspil, der skal beskattes.

En ordning med en fast gevinstafgift på gevinster ved totalisatorspil måtte indebære, at afgiften tages hver gang en spiller vinder en gevinst over det afgiftsfri beløb, uanset at han måske samme dag har haft et tab, der overstiger gevinsten. Er dette tilfældet, vil en sådan ordning medføre beskatning af en ikke-erhvervet indtægt.

Endvidere må man være opmærksom på, at indførelsen af en gevinstafgift vil gøre det nødvendigt, at totalisatoren giver vindere en dokumentation til brug for skattemyndighederne om, at de har vundet en gevinst, hvoraf der er taget afgift.

En sådan dokumentation fra totalisatoren vil kunne gøres til genstand for misbrug ved, at den anvendes til dokumentation for anden (skjult) indtægt end totalisatorgevinst, som vinderen kan have interesse i at få "legaliseret". Det må også erindres, at gevinstboner ofte er genstand for omsætning, og ikke nødvendigvis indløses af den der har vundet på den.

Ved overvejelserne af det i kommissoriet rejste spørgsmål må endvidere følgende forhold tages i betragtning:

Ved tipning og køb af lodsedler i de forskellige lotterier foretages indsatsen ved hvert enkelt spil kun en gang, medens deltagere i totalisatorspil gør deres indskud i flere løb på samme væddeløbsdag, der normalt omfatter 6-8 løb på hestevæddeløbsbanerne. Gevinster, der udbetales efter et løb, d. v. s. ca. 60-65% af indsatsen i dette løb, anvendes ofte til indskud i næste løb eller i et senere løb. De samme penge "ruller" så at sige videre fra løb til løb dog minus "spilfradraget", d. v. s. den del af indskudssummen, som tilfalder staten og bevillingshaveren. Som følge af dette forløb bliver spillernes spillekapital beskattet flere gange på en og samme spilledag. Beskatningsprocenten stiger herved meget hurtigt til et niveau, der er højere end den 15%-afgift, som gælder for gevinster i lotterier og tipning m.v.

Ved totalisatorspil, som i almindelighed finder sted på væddeløbsbanen, har spillerne udgifter til transport, entréafgift, program m.v., hvilke udgifter ikke opstår for en tipper eller en køber af en lodseddel. I det hele taget må deltagere i totalisatorspil se deres gevinster reduceret særdeles betydeligt udover "spilfradraget".

Det kan oplyses, at i Norge gælder samme ordning som i Danmark med hensyn til beskatning af gevinster ved totalisatorspil. I Sverige er gevinster ved totalisatorspil helt skattefrie.

Et forslag i Sverige om ændring af denne ordning gående ud på, at totalisatorgevinster skulle beskattes med 30% svarende til afgiften af lotterigevinster, blev fremsat i Riksdagen i 1969, men forslaget blev afvist.

Forslaget blev behandlet i Bevillingsudskottet, som i sin indstilling til Riksdagen anførte følgende betragtninger, der her gengives tilpasset danske forhold: Beskatning af en lotterigevinst og af totalisatorspil kan ikke gennemføres efter samme princip. Hvis der på en lodseddel i et lotteri falder en gevinst beskattes denne med gevinstafgift. Ved udarbejdelsen af gevinstplanen er alle omkostninger til administration og lodsedler m.v. fradraget i den samlede gevinstsum. Hvis der omsættes 100.000 kr. i V-5 spil i en totalisator fragår ved gevinstberegningen den del, som tilfalder staten og bevillingshaveren, d. v. s. efter de gældende regler 40% af indskudssummen eller 40.000 kr. Heraf får bevillingshaveren 15.000 kr., medens staten tager 25.000 kr., dersom der regnes med en marginalafgift på 25%. Såfremt man

kræver en afgift på 15% af spillergevinsterne vil det i det anførte eksempel betyde en beskatning på 34% af omsætningen, og en provenugevinst, dersom omsætningen kan fastholdes.

Ved overvejelserne af spørgsmålet om en særlig gevinstafgift, der fradrages før udbetaling af gevinsten finder sted, skal også anføres, at en sådan ordning vil påføre væddeløbsbanerne øgede administrationsudgifter og forsinke væddeløbenes afvikling til gene for spillerne og til skade for omsætningen. Endvidere må det ventes, at interessen for at spille uden om totalisatoren (bookmakeri) vil øges, medens det lovlige spil hæmmes, da virkningerne af en gevinstafgift for spillerne mærkes som et forøget "spilfradrag".

Sammenfattende finder udvalget herefter, at indførelse af en gevinstafgift på to talisator gevinster ikke kan anbefales.

KAPITEL X.

VÆDDELØBSFORMER, HVORTIL TOTALISATORSPIL KAN KNYTTES,
KRAV TIL VÆDDELØBSARRANGØRER FOR AT KUNNE OPNÅ TOTALI-
SATORBEVILLING SAMT NÆRMERE VILKÅR FOR UDSTEDELSE AF
TOTALISATORBEVILLING.

A. I lovgivningen om totalisatorspil har der i de forløbne år ikke været fastsat regler om, hvilke væddeløbsformer der kunne komme i betragtning ved udstedelse af totalisatorbevilling.

I den første lov fra 1895 var det fastsat, at finansministeren kunne give tilladelse til spil ved totalisator, idet der i loven var nævnt eksempler på forskellige væddeløbsformer, hvortil spillet kunne knyttes, nemlig "hestevæddeløb, cykleløb, kapsejlad o. s.v.". Disse væddeløbsformer var sådanne som ved lovens vedtagelse var forbundet med totalisator spil.

Ved revisionen af loven i 1950 kom man heller ikke ind på spørgsmålet om, ved hvilke former for væddeløb m.v. totalisatorspil kunne etableres.

I de år, der er forløbet siden der i gang blev lovgivet om totalisatorspil, er der givet bevilling til totalisatorspil i forbindelse med følgende former for væddeløb: Hestevæddeløb (trav og galop), cyklevæddeløb og kapflyvninger med brevduer.

Som nævnt i kap. III er der dog for et enkelt år (1929) givet bevilling til totalisatorspil i forbindelse med hundevæddeløb.

Som omtalt i redegørelsen vedrørende totalisatorvirksomhed i Norge og Sverige (kap. VI) er stillingen i disse lande den, at der ifølge gældende bestemmelser alene er adgang til at give bevilling til totalisatorspil i forbindelse med hestevæddeløb.

Efter udvalgets opfattelse bør bevilling til totalisatorspil kun kunne opnås til sådanne former for væddeløb, der kan afvikles med mindst mulig risiko for, at der af væddeløbsdeltagerne eller andre træffes aftale om udfaldet af væddeløbet, eller foretages indgreb, der kan påvirke løbets korrekte afvikling. Disse forudsætninger medfører, at totalisatorbevilling kun bør kunne opnås til væddeløb, der afvikles under størst mulig adgang for tilskuerne til at udøve kontrol og eventuelt protestere mod eventuelle misligheder.

Heraf følger endvidere, at væddeløbsarrangøren må råde over en tilpas stor organisation til at forestå løbsarrangementerne på forsvarlig vis og udøve kontrol med løbenes korrekte afvikling.

De væddeløbsformer, hvortil der her i landet er knyttet totalisatorspil, må siges at opfylde de nævnte krav, selvom det nok kan diskuteres, om cyklevæddeløb er ganske egnede til at bære totalisator spil.

Udvalget mener ikke at kunne anbefale, at området for totalisatorspil i Danmark udvides til at omfatte andre væddeløbsformer end de, hvortil der for tiden er givet bevilling, jfr. kap. XIII.

B. Hverken 1895-loven eller 1950-loven indeholder bestemmelser om hvilke krav, en væddeløbsarrangør skal opfylde for at kunne opnå totalisatorbevilling.

I bekendtgørelse af 4. maj 1895 om gennemførelse af lov om beskatning af spil ved væddeløb m. m. af 30. marts 1895 var der givet regler "med hensyn til indgivelse af andragender om tilladelse til det ommeldte spil samt med hensyn til den fastsatte afgifts berigtigelse".

Det var bl.a. bestemt, "at totalisatorbevilling - i ethvert fald som regel - kun ville blive givet til det selskab eller den komité, der foranstaltede væddeløbet". Endvidere var det udtalt, "at det selskab eller den komité, der foranstaltede væddeløbet skulle føre autoriserede regnskabsbøger og efter hver væddeløbsdag underskrive en anmeldelse på tro og love om indskudsummens størrelse og den deraf følgende afgift, som skulle indbetales til vedkommende amtstue inden 3 dage efter væddeløbenes afholdelse. ' *)

Af denne bekendtgørelse kan formentlig udledes, at en privatperson som hovedregel ikke skulle kunne opnå totalisatorbevilling.

Såvidt det har kunnet klarlægges, er der ikke i 1895-lovens gyldighedsperiode givet totalisatorbevilling til private personer. Siden vedtagelse af gældende lov i 1950 har finansministeriets praksis med hensyn til udstedelse af totalisatorbevilling været den, at private personer er afskåret fra at opnå sådan bevilling.

Heraf følger på den anden side ikke, at en hvilken som helst organisation (selskab eller forening) har kunnet opnå totalisatorbevilling; således vil efter finansministeriets praksis en forening eller et selskab, hvis eneste formål er at foranstalte totalisatorspil, være afskåret fra at opnå totalisatorbevilling. Det har ubetinget været et krav, at vedkommende forening eller selskabs egentlige formål var af sportslig karakter, således at totalisatorspillet alene var et middel til at realisere dette formål, derved at det knyttes til den sportsaktivitet, der er det egentlige formål.

Til belysning heraf kan således nævnes, at Det Danske Travelskabs formål ifølge lovene er at fremme og ophjælpe avlen af hurtige og korrekte brugsheste samt at foranstalte afholdt travløb og hesteskuer.

Endvidere kan nævnes, at Dansk Bicycle Clubs formål er at fremme cyklesporten i Danmark.

Vedrørende De danske Brevdueforeninger henvises til redegørelsen i kap. VII.

Det er endvidere blevet krævet, at foreninger indenfor de sportsgrene, der hidtil har fået bevilling til totalisatorspil, må være tilsluttet vedkommende centralorganisation, for travsportens vedkommende Dansk Travsports Centralforbund, hvis formål er at fremme og konsolidere travsporten og travravlen i Danmark.

Som nævnt i kap. III er der dog i mange år givet 2 foreninger: Pandrup Borgerforening og Asaa Borger- og Håndværkerforening, som ikke har et sportslig formål, "en-dags bevillinger" til spil i forbindelse med hestevæddeløb.

*) Jfr. den citerede bekendtgørelse.

Udvalget finder ikke anledning til at foreslå ændringer med hensyn til de krav, som man hidtil har stillet til væddeløbsarrangører for udstedelse af totalisatorbevilling. Udvalget mener dog, at særordningen med "en-dags bevillinger" til de 2 nævnte ikke-sportslige foreninger bør bringes til ophør.

C. I 1895-loven var der fastsat ét vilkår for udstedelse af totalisatorbevilling, nemlig at der skulle betales en afgift til statskassen. Dette blev gentaget i 1950-loven, hvori det yderligere blev fastsat, at en totalisatorbevilling gives for én sæson ad gangen og for et bestemt antal dage inden for sæsonen. Dette sidste vilkår var for så vidt ikke noget nyt, idet tilsvarende vilkår var indeholdt i den foran omtalte bekendtgørelse af 4. maj 1895.

I 1895-loven var det endvidere fastsat, at der til en totalisatorbevilling kunne knyttes de nærmere betingelser, som finansministeren fandt grund til at stille for at sikre afgiftens rigtige erlæggelse. Med henblik herpå udstedtes bekendtgørelsen af 4. maj 1895. Bestemmelsen blev gentaget i 1950-loven, idet der yderligere blev fastsat bødestraf for at undlade at iagttage de fastsatte bestemmelser. Disse indeholdes nu i bekendtgørelse af 4. april 1950, hvori det er foreskrevet, at indbetaling af totalisatorafgift skal ske senest på 3. dagen efter væddeløbenes afholdelse.

Det må endvidere nævnes, at finansministeriet i totalisatorbevillingerne gør vedkommende forening opmærksom på, at bevillingen er betinget af, at politiets tilladelse til væddeløbenes afholdelse indhentes forud for løbene, jfr. de stedlige politivedtægter. Endvidere har finansministeriet i de senere år i totalisatorbevillingerne til visse større hestevæddeløbsbaner udtalt, "at det er en forudsætning, at bevillingshaveren træffer foranstaltninger til at hindre, at uvedkommende færdes eller tager ophold i staldbygningerne og på staldterræn såvel på løbsdagene som udenfor disse."

Endelig kan det oplyses, at finansministeriet siden 1969 i totalisatorbevillingen til cyklebanen i Ordrup har udtalt, "at man forudsætter, at der etableres fornøden kontrol med løbenes behørig afvikling."

Denne særlige forudsætning var foranlediget af, at der i 1968 var konstateret forskellige kriminelle forhold i forbindelse med afviklingen af cykleløb på "Ordrupbanen".

Hestevæddeløbsbanerne har henstillet, at den gældende frist for indbetaling af totalisatorafgiften i statskassen ændres således, at banerne får en frist på 3 måneder med indbetalingen svarende til, hvad der gælder om indbetaling af merværdiafgiften. Herved ville væddeløbsbanernes likviditet blive styrket.

Om resultatet af udvalgets overvejelser henvises til kap. XIII.

KAPITEL XI.

EVT. STØTTE TIL HESTEAVL.

Ifølge kommissoriet skal udvalget overveje, om hensynet til hestevæddeløbsbanerne kan begrunde, at staten yder økonomisk støtte til hesteavl her i landet, og om det i bekræftende fald kan anses for hensigtsmæssigt at yde støtten ved at lade en del af provenuet fra statsafgiften af totalisatorspil indgå i en fond, hvis afkast anvendes til fremme af hesteavl.

Med henblik på udvalgets overvejelser heraf har man anmodet de organisationer, der varetager hesteavlens interesser, om at fremsende deres syn på spørgsmålet.

Der er fremkommet redegørelse fra Landsudvalget for Hesteavl, København, samt fra De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger. De modtagne henvendelser er medtaget som bilag VIII.

Idet man henviser hertil, skal følgende oplyses: Landsudvalget for Hesteavl er nedsat af 11 foreninger og lign., alle med tilknytning til hesteavl, nemlig:

De samvirkende danske Landboforeninger,
 De samvirkende danske Husmandsforeninger,
 De samvirkende danske hesteavlsforeninger for jydsk avl,
 Dansk Belgisk Hesteavl,
 Fjordhesteavl i Danmark,
 Oldenborgavl i Danmark,
 De samvirkende Frederiksborg Hesteavlsforeninger,
 Dansk Ponyavlsforbund,
 Dansk Sportsheste Avisforbund,
 Dansk Travsports Centralforbund,
 Foreningen til den ædle hesteavls Fremme.

Siden 1960 er dansk hesteavlsarbejde blevet støttet økonomisk ved hjælp af provenuet af en slagte- og eksportafgift på heste. Denne afgift er imidlertid blevet mindre år for år som følge af hesteeksportens nedgang. Ved Danmarks indtræden i EF er afgiften stort set bortfaldet. De beløb, der tilflød hesteavl gennem nævnte afgift, var af stærkt begrænset omfang. De blev hovedsagelig anvendt som direkte støtte til bl.a. hingstehold og afkomstpræmiering, men mange ønskværdige aktiviteter indenfor avlsarbejdet har man måttet lade ligge. I modsætning til mange andre lande, hvor staten støtter hesteavl m.v., har det ikke i Danmark været muligt at opnå bevilling til støtte for hesteavl og hestesporten.

Under henvisning til hestesportens betydning for samfundet bl.a. i relation til den øgede fritid, finder landsudvalget det rimeligt, at en del af de midler, som tilfalder staten gennem afgiften af totalisatorspil i forbindelse med hestevæddeløb, overføres til en fond, hvis midler reserveres til opgaver, som kan fremme den samlede befolknings mulighed for at få størst mulig glæde af omgangen med heste. Med henblik herpå har landsudvalget fremsat følgende forslag:

Der bør tilvejebringes økonomisk basis for oprettelse af et ride-, avls- og undervisningscenter, hvis opgaver skal være at afholde kurser for instruktører, dommere, ledere, amatør ryttere og amatørkuske. Endvidere kurser vedrørende bedømmelse, mønstring, fodring, beslag- og avislære. Fremdeles skal centret afholde materialprøver, afkoms- og individbedømmelse af hingste og hopper af alle racer. Endelig skal centret aktivisere stambogsføringen.

De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger har udtalt sig på linje med Landsudvalget.

Udvalget har drøftet de fremkomne henvendelser. Om resultatet af udvalgets overvejelser henvises til kap. XIII.

KAPITEL XII.

BESKATNING AF VÆDDELØBSFORENINGERNES FASTE EJENDOMME.

For de fleste af væddeløbsforeningerne er stillingen den, at baneanlægget ejes af en kommune eller af staten, hvorfor ejendomsskattespørgsmålet ikke direkte vedrører den forening eller det selskab, der afholder hestevæddeløb.

Blandt de selskaber eller foreninger, der selv ejer baneanlæg m.v., er det især Det danske Travsselskab, der er hårdt belastet af ejendomsskatter. Dette selskab ejer Charlottenlund Travbane, beliggende i Gentofte kommune. Undersøgelserne har derfor været koncentreret om Charlottenlund Travbane, men de anførte generelle betragtninger dækker lige så vel andre privatejede væddeløbsbaner.

Hjemlen til at fritage de pågældende ejendomme for ejendomsbeskatning måtte i givet fald søges i § 8, stk. 1, litra b eller c, jfr. § 20, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme (lovbekendtgørelse nr. 307 af 30. maj 1973) og §§ 7 og 8 i lov om ejendomsskyld til staten (lovbekendtgørelse nr. 183 af 30. april 1970).

Efter disse bestemmelser kan vedkommende kommunalbestyrelse (amtsråd) meddele hel eller delvis fritagelse for kommunal grundskyld af sports- og idrætsanlæg tilhørende gymnastik-, idræts- og skytteforeninger eller andre organisationer med samme formål (§ 8, stk. 1, litra b), eller af ejendomme, der ejes af almenvelgørende stiftelser eller andre institutioner med almennyttigt formål, og som anvendes til institutionens formål (§ 8, stk. 1, litra c). Såfremt ejendommen i sin helhed eller samtlige de på ejendommen værende bygningers grund, gårdsplads og have i medfør af disse bestemmelser er fritaget for kommunal grundskyld, er ejendommen tillige fritaget for kommunal ejendomsskyld. I det omfang ejendommen af vedkommende kommunalbestyrelse kan fritages for kommunal ejendomsskyld efter den kommunale ejendomsskattelovs § 20, jfr. § 8, stk. 1, litra b, er ejendommen fritaget for den fikserede ejendomsskyld til staten. I det omfang ejendommen af vedkommende kommunalbestyrelse kan fritages for kommunal ejendomsskyld efter den kommunale ejendomsskattelovs § 20, jfr. § 8, stk. 1, litra c, kan finansministeren fritage ejendommen for den fikserede ejendomsskyld til staten.

Indledningsvis skal bemærkes, at indenrigsministeriet alene kan tage stilling til et lovfortolkningsspørgsmål, nemlig om § 8 indeholder den fornødne hjemmel for skattefritagelse, idet det i bekræftende fald tilkommer vedkommende kommunalbestyrelse at afgøre, om den vil meddele fritagelse. Det skal ligeledes bemærkes, at den endelige afgørelse af lovfortolkningsspørgsmålet henhører under domstolene.

For Det danske Travsselskabs vedkommende (ejereren af Charlottenlund Travbane) er det oplyst, at selskabet er organiseret som en forening, der siden 1891 har afholdt travløb med totalisatorspil på Charlottenlund Travbane. Selskabet ejer som nævnt i kap. IV hele baneanlægget og diverse andre faste ejendomme. Spørgsmålet om evt. fritagelse for ejendomsbeskatning vil dog alene vedrøre selve baneterrænet med bygninger (væddeløbsbane, tribune, stalde, bygninger til totalisatorspil m.v.), idet selskabets øvrige ejendomme er villaejendomme, der udlejes.

Baneterrænet er for skatteåret 1973/74 pålignet følgende ejendomsskatter:

Fikseret ejendomsskyld til staten	3. 826 kr.
fikseret ejendomsskyld til kommunen	6. 357 "
grundskyld til amtskommunen	367. 606 "
grundskyld til kommunen	<u>89. 144 "</u>
Ialt ...	<u>466. 933 kr.</u>

Bestemmelsen i § 8, litra b, i den kommunale ejendomsskattelev omfatter skattefritagelse for sports- og idrætsanlæg tilhørende gymnastik-, idræts- og skytteforeninger eller andre organisationer med samme formål, hvilket efter indenrigsministeriets opfattelse dækker de sædvanlige sportsforeninger o. lign. , hvis medlemmer mod kontingent kan drive motions- og konkurrenceidræt i foreningens navn. Det synes utvivlsomt, at der i første række således alene er tænkt på sådanne anlæg, der indrettes til udøvelse af sport og idræt, forstået som legemsøvelser under forskellig form, altså anlæg der tjener til at gavne befolkningens fysiske velvære og sundhed.

Bestemmelsen synes derimod ikke at kunne omfatte selskaber, der afholder hestevæddeløb med totalisatorspil. Formålet med afholdelse af sådanne hestevæddeløb er sjældent sports- eller idrætsudøvelse for de enkelte kuske, der kører løbene, men derimod igennem entréindtægt og totalisatorspil at opnå en indtægt, der kan anvendes til de øjemed, som det er selskabets opgave at fremme. Ifølge vedtægterne for Det danske Travsselskab er formålet at fremme travsporten i Danmark, hvilket søges opnået ved at opbæjle avlen af hurtige og korrekte brugsheste samt ved afholdelse af travvæddeløb og hesteskuer.

Det må således antages, at § 8, stk. 1, b, i den kommunale ejendomsskattelev kun omfatter foreninger med en tilknyttet aktiv idrætsudøvende medlemskreds, medens Det danske Travsselskabs medlemmer hovedsagelig består af personer, der ikke kan betegnes som aktive idrætsudøvende inden for travsporten. Der synes derfor ikke at være hjemmel til, at vedkommende amtsråd og kommunalbestyrelse kan fritage Det danske Travsselskab for kommunale ejendomsskatter.

Bestemmelsen i § 8, litra c, omfatter ejendomme, der ejes af almenvelgørende stiftelser eller andre institutioner med almennyttigt formål, og som anvendes til institutionens formål. En travbane kan ikke antages at falde ind under denne bestemmelse. Man har med denne regel især haft institutioner for øje, der har påtaget sig at udføre funktioner, ofte for bestemte befolkningsgrupper (f. eks. unge, uddannelsessøgende, syge, ældre eller fattige o. lign.) båret af en uegennyttig og filantropisk grundsætning - opgaver som med rimelighed kunne have været varetaget af det offentlige.

Udvalget stiller ikke forslag om lempelse af beskattningen af væddeløbsforeningernes faste ejendomme, jfr. kap. XIII.

KAPITEL XIII.

KONKLUSION.

A. Hestevæddeløb.

1. Totalisatorspillet er det helt afgørende økonomiske grundlag for at kunne afholde hestevæddeløb på den måde, som kendes idag. Spillet giver indtægter for arrangørerne, der igen gør det muligt for disse at betale løbspræmier m.v. til hesteejerne. Hvis man derfor ønsker, at et land skal have en hestevæddeløbssport, må der søges fastlagt sådanne regler for fordeling af indskudssummen i totalisatoren, at spillerne finder gevinstudbetalingen rimelig, og at der til enhver tid dels skabes et rimeligt grundlag for en hestebestand af tilstrækkelig størrelse og kvalitet og i den fornødne træning, dels sikres væddeløbsforeningerne det nødvendige økonomiske grundlag for at drive væddeløbsbanerne. Det er i tilknytning hertil udvalgets opfattelse, at spil ved totalisator fortsat må være belagt med en afgift til staten på samme måde som andre former for spil.

Lovgivningen om totalisatorspil i Danmark er indrettet efter samme grundprincipper som i de fleste andre lande, men indeholder dog visse forskelligheder med hensyn til reglerne om størrelsen af statens, spillernes og bevillingshavernes andel af indskudssummen i totalisatoren. Sammenlignet med f. eks. Norge og Sverige og også en række andre lande ligger statens andel relativt højt og spillernes gevinstniveau relativt lavt i Danmark. Den del af indskudssummen, der tilfalder bevillingshaverne, ligger derimod nogenlunde på linie i Danmark og Norge, men noget lavere i Sverige, hvor omsætningen dog er flere gange større end i Norge og Danmark.

2. Totalisatoromsætningen på de fleste danske hestevæddeløbsbaner har i de senere år været stagnerende eller direkte faldende. Omsætningen pr. afholdt løbsdag for alle baner under ét er siden 1969 faldet ca. 60.000 kr. eller godt 20 pct. og androg i 1972 ca. 195.000 kr. i gennemsnit for alle baner. Den største bane havde en gennemsnitlig omsætning på 570.000 kr. og den mindste 30.000 kr.

Det stigende antal løbsdage siden 1968 har ikke forøget den samlede omsætning, ligesom denne heller ikke er steget i takt med den almindelige indkomststigning i samfundet. Da gennemsnitlig ca. 70-80 pct. af banernes indtægter stammer fra totalisatoren, har omsætningsudviklingen i en periode med stigende udgifter været alvorlig for selskabernes økonomiske stilling. Dette gælder både små og store travbaner såvel som galopbanen i Klampenborg.

For de baner, hvis regnskabsmæssige resultater er blevet gennemgået af udvalget, d. v. s. samtlige baner med undtagelse af Billundbanen, er de samlede bruttoindtægter, forstået som bruttooverskuddet af totalisatoren plus bruttoindtægter i forbindelse med driften iøvrigt bortset fra hesteejernes løbsindskud, i perioden 1968 til 1972 gennemsnitlig steget 21 pct. Bruttoudgifterne ved løbenes afholdelse (bortset fra løbspræmier) samt øvrige drifts- og anlægsudgifter incl. regnskabsmæssige afskrivninger er samtidig

steget gennemsnitligt 28 pct. Selskabernes regnskabsmæssige nettoudgifter til løbspræmier m.v. er ialt steget gennemsnitligt 25 pct. i den samme periode.

Billedet kan være lidt forskelligt fra bane til bane, men udviklingen har gennemgående været karakteriseret af, at omkostningerne incl. nettopræmiebeløb er steget stærkere end indtægterne, hvorved et samlet regnskabsmæssigt overskud i 1968 på ca. 250.000 kr. er ændret til et underskud på ca. 900.000 kr. i 1972 for de pågældende trav- og galopbaner.

Den gennemsnitlige stigning i driftsudgifterne (incl. afskrivninger) på 28 pct. i den pågældende 5 års periode dækker dels over en reel aktivitetsudvidelse i form af et større antal løbsdage dels over en almindelig løn- og prisstigning. Ser man på de omkostninger, der knytter sig til den egentlige drift, bortset fra løbspræmier, er disse steget ca. 29 pct. i perioden. Med i vurderingen af omkostningsudviklingen hører også, at den københavnske "travkonflikt" har været ret omkostningsbelastende for Charlottenlund og Amager travbaner.

Ved vurderingen af omkostningssiden må det tages i betragtning, at det fra selskabernes side er gjort gældende, at omkostningerne i virkeligheden burde have været meget større, end det fremgår af regnskabstallene. Selskaberne har overfor udvalget tilkendegivet, at situationen navnlig i de senere år har været så alvorlig, at det kun har været muligt at afholde de allermest nødvendige omkostninger for at kunne klare den daglige drift, og at det ikke har været muligt at foretage de nødvendige investeringer i totalisatorudstyr, baneanlæg, stald- og publikumsfaciliteter m.v., samt at vedligeholdelsen har været meget mangelfuld. Endvidere har afskrivningerne været alt for små. For galopbanen har situationen været så alvorlig, at man ikke så sig i stand til at åbne sæsonen 1973 uden ekstraordinær afigtsnedsættelse.

Stigningen i løbspræmierne siden 1968 skyldes gennemgående et større antal løbsdage, og det generelle indtryk er, at den stramme økonomi har tvunget selskaberne til - i en periode med stigende udgifter for hesteejerne - at holde stærkt igen på præmiebudgetterne og i flere tilfælde forhøje hesteejernes indskudsgebyr for at deltage i løbene. Herved er en del af banernes vanskeligheder blevet væltet over på hesteejerne, der i visse tilfælde har reageret ved at reducere hestebestanden og antallet af startilmeldelser. Det hører dog med i billedet af hesteejernes situation, at enkelte hesteejere har haft ganske store bruttoindtægter af deres deltagelse i væddeløbene. Det gennemsnitlige underskud pr. startende hest synes at være lidt større end i Sverige, hvor flere baner også er i økonomiske vanskeligheder.

Den samlede økonomiske udvikling indenfor hestevæddeløbssporten i de senere år må på baggrund af det foreliggende materiale siges at have været utilfredsstillende for såvel banerne som for hesteejerne.

Den anførte udvikling har været baggrunden for, at der siden midten af 1971 er blevet givet selskaberne mulighed for at beregne sig op til 4 procent-point mere af omsætningen på bekostning af spillernes gevinster. Alle baner har benyttet sig heraf, således at bruttooverskuddet af totalisatoren er steget ca. 3 mill.kr. fra 1970 til 1972. Den pågældende merindtægt har dog ikke været tilstrækkelig til at klare vanskelighederne.

Årsagerne til vanskelighederne kan i hovedtræk sammenfattes således:

- a. Totalisatoromsætningen er ikke fulgt med stigningen i det almindelige indtægtsniveau i samfundet. En stærkt medvirkende årsag hertil synes at have været den i Danmark hidtil fastholdte relativt høje totalisatorafgift. Herved er grundlaget for såvel væddeløbsforeningernes som hesteejernes indtægter blevet forringet, hvilket har virket meget belastende i en periode, hvor omkostningerne samtidig har været stigende. Afgiften er dog blevet lempet noget i 1968. Endvidere skal anføres, at lovændringen i 1971 kun på meget kort sigt må siges at have bidraget til at lette banernes økonomiske vanskeligheder.
- b. Gevinstandele til spillerne på 60-65 pct. af omsætningen er gennemgående for små, når der er tale om totalisator spil, hvor gevinst i et løb ofte danner grundlag for nyt indskud i et senere løb samme dag. Det gælder især vinder- og pladsspil og til en vis grad 1-2 spil, hvor gevinstsatser af denne størrelse må antages at have en negativ virkning på omsætningen, bevirke lave odds og herigennem fremmede på ulovligt spil (bookmaker!). Selvom andelene ifølge gældende lov er minimums andele, har ingen selskaber ment at kunne udbetale mere.
- c. Præmierne til hesteejerne har ligget i underkanten af det acceptable også når der tages et rimeligt hensyn til, at væddeløbssporten kan betragtes som en hobby, som der må betales en pris for. Større præmier må antages at styrke omsætningen gennem større og bedre startfelter.
- d. Det stærkt udvidede antal løbsdage de senere år har ikke ført til stigning i den samlede omsætning. Derimod har de belastet omkostningssiden.
- e. Den såkaldte travkrig imellem de to travselskaber i hovedstadsområdet, der var en følge af resultatløse forhandlinger om en fusionering og strukturrationalisering af de to selskaber, har været ret omkostningskrævende og har haft og har formentlig stadig en negativ virkning på totalisatoromsætningen på alle 3 væddeløbsbaner i hovedstadsområdet.
- f. Tilskuerinteressen har været vigende de senere år. Dette er også et gennemgående træk for andre hjemlige sportsgrene og er ligeledes for væddeløbssportens vedkommende konstateret i Sverige. En del af nedgangen må antagelig tilskrives ændrede fritidsvaner.
- g. Endelig kan man ikke se bort fra, at en del af de københavnske baners vanskeligheder skyldes konkurrencen fra de sydsvenske væddeløbsbaner, især Jägersrobanen ved Malmø, bl.a. som følge af det højere gevinstniveau til spillerne og de større præmier til hesteejerne.

Det foreliggende regnskabsmateriale synes gennemgående at bekræfte, at væddeløbsbanerne har holdt igen på omkostningerne, samt at der på flere baner er oparbejdet et ikke uvæsentligt investeringsbehov.

3. Det er udvalgets opfattelse, at det i fremtiden bør være muligt at afholde hestevæddeløb i forbindelse med totalisatorspil i Danmark under mere rimelige økonomiske vilkår, end det har været i de senere år. Udvalget finder det derfor nødvendigt, at der tilføres væddeløbsforeningerne øgede indtægter. Det er udvalgets principielle opfattelse, at merindtægterne bør frem-

komme igennem en stigende totalisatoromsætning, hvorved den enkelte væddeløbsbane tilskyndes til at effektivisere driften mest muligt for at opnå det størst mulige overskud af totalisatorvirksomheden. Grundlaget for en stigende totalisatoromsætning kan antagelig skabes ved at hæve spillernes gevinstandel ret mærkbart, og dette nødvendiggør samtidig en nedsættelse af totalisatorafgiften.

Udvalget er derfor af den mening, at skal der skabes en varig løsning på hestevæddeløbsbanernes problemer, må der i en flerårig periode gennemføres sådanne ændringer i afgifts- og gevinstberegningen, at banerne får betydeligt større indtægter af totalisatoren end under den nuværende lovgivning. Indtægterne skal give rimelig mulighed for gennem præmiebudgetterne at etablere og bevare den for totalisatorspil nødvendige bestand af væddeløbsheste, samt give bevillingshaverne grundlag for i rimeligt omfang at gennemføre nødvendige investerings- og vedligeholdelsesarbejder såvel på kort sigt som i forbindelse med en langsigtet planlægning.

I den forbindelse ønsker udvalget at gøre gældende, at man mener, at totalisatorspil fortsat må være et afgiftsobjekt, og at det er udvalgets principielle opfattelse, at der må være en vis progression i afgiftsberegningen, samt at der bør svares en noget højere afgift af V-5 spil end af andre spilleformer. Under hensyn til hestevæddeløbsbanernes meget vanskelige situation går udvalget dog ind for, at afgiften i en flerårig genopbygningsperiode beregnes proportionalt af omsætningen og med samme satser for V-5 spil som for andet kombineret spil.

Der er efter udvalgets opfattelse behov for, at der gennemføres en særlig afgiftslempelse for galopbanen i Klampenborg på grund af galopsportens noget højere omkostningsniveau og kortere sæson.

De fremlagte forslag i kapitel II til ændret afgifts- og gevinstberegning skal ses i sammenhæng hermed.

Hvor store merindtægter banerne skal have for at klare sig på længere sigt og kunne give hesteejerne indtægter, der sikrer en hestebestand af tilstrækkelig størrelse og kvalitet og i den fornødne træning, er overordentlig vanskeligt at skønne over. Her skal blot peges på usikkerheden omkring det underskud, som hesteejerne eventuelt vil kunne acceptere. Hvis man f.eks. betragter et årligt underskud på 10.000 kr. som værende rimeligt pr. hest, skal banernes præmiesummer excl. hesteejernes indskud skønsmæssigt hæves mindst 25 mill.kr. over 1972-niveauet. Hertil kommer yderligere det nødvendige kapitalgrundlag for at væddeløbsforeningerne skal kunne gennemføre påkrævede reparations- og vedligeholdelsesarbejder og nødvendige nyinvesteringer. I den forbindelse skal nævnes, at totalisatorafgiften af hestevæddeløb i 1972 ialt androg ca. 19 mill.kr.

4. Hvis udvalgets forslag til ændret afgifts- og gevinstberegning følges, vil de 3 mindste væddeløbsbaner (på Bornholm, Lolland-Falster og i Skive) få mindre bruttoindtægter af totalisatoren end i 1972. Dette skyldes, at disse 3 selskaber skal forøge gevinstudbetalingen til spillerne med et større beløb, end de slipper for at betale i afgift.

For at holde disse baner skadesløse, er det fra Dansk Travsports Centralforbund overfor udvalget tilkendegivet, at man i givet fald ved en vedtægtsændring vil indføre en udligningsordning de enkelte travbaner imellem.

Ordningen skal administreres af Dansk Travsports Centralforbund, og udvalget anbefaler en sådan ordning. Skitse til ordningen er medtaget som bilag VI.

5. Udvalget har afstået fra at foreslå rationaliseringsforanstaltninger eller strukturændringer indenfor væddeløbssporten bl. a. af hensyn til hestesportens eget ansvar for sin økonomi og fremtidig udvikling. Udvalget følger hermed den linie, som man fra det offentliges side hidtil har fulgt overfor væddeløbssporten, nemlig at overlade det til banerne selv samt deres organisationer at styre udviklingen og undgå offentlig indblanding ud over, hvad der rent lovgivningsmæssigt er pålagt offentlige myndigheder. I overensstemmelse hermed har udvalget heller ikke villet gå nærmere ind i drøftelserne af, hvorvidt det kunne være formålstjenligt at skille totalisatorspillet ud fra selve væddeløbssporten og lægge spillet som f.eks. i tipning over på et statsligt foretagende.

Udvalget ønsker dog at påpege, at den københavnske travkonflikt har haft en uheldig virkning på totalisatoromsætningen og omkostningsudviklingen på de to københavnske travbaner og antagelig også på galopbanen. Det foreliggende materiale om omsætnings-, omkostnings- og tilskuerudvikling samt behovet for at sætte løbspræmierne i vejret, tyder på, at der ville kunne opnås bedre økonomiske resultater af de investerede ressourcer, dersom totalisatorspillet i forbindelse med travløb i hovedstaden begrænsedes til et enkelt selskab eller i hvert fald en enkelt bane.

Endelig finder udvalget anledning til at fremhæve, at de foreslåede foranstaltninger til løsning af væddeløbssportens problemer må følges op af et målbevidst arbejde indenfor den danske trav- og galopspor, dels for at styrke interessen for hestevæddeløb, herunder en udvidelse af hesteejerkredsen, dels for at effektivisere driften mest muligt. Hertil skal føjes den betydning, der ligger i et øget samarbejde mellem de enkelte bevillingshavere.

6. De provenumæssige konsekvenser for stat og kommune af udvalgets forslag kan kun bedømmes rent skønsmæssigt, bl. a. på grund af usikkerheden omkring virkningerne på omsætning og spilfordeling. Der er dog næppe tvivl om, at forslagene i en årrække vil medføre et mindre provenu end det nuværende. Antagelig vil provenutabet andrage omkring 12-13 mill.kr. i det første år, hvor den foreslåede ordning virker. Statens provenutab udgør heraf omkring $10\frac{1}{2}$ - $11\frac{1}{2}$ mill.kr., medens resten vedrører amtskommunerne. Af amtskommunernes provenutab på ca. 1,5 mill.kr. skyldes ca. $\frac{1}{2}$ mill.kr. forslaget om bortfald af den amtskommunale andel af afgiften, medens resten skyldes den almindelige nedsættelse af afgiften. Langt hovedparten af provenutabet falder på Københavns og Århus amtskommuner. De pågældende provenutab er opgjort i forhold til 1972, hvor den samlede afgift af hestevæddeløb androg ca. 19 mill.kr.

Udvalget vil endelig fremhæve, at en fastholdelse af det nuværende afgifts- og gevinstniveau i løbet af en sæson eller to antagelig vil medføre stagnerende eller faldende omsætning og dermed et provenu af totalisatorafgiften, der vil være mindre end det nuværende, ligesom det på længere sigt næppe vil være muligt at opretholde hestevæddeløbsbaner i Danmark. Konsekvensen heraf vil være, at statens afgiftsprovenu helt bortfalder.

7. Herefter skal anføres hovedresultatet af udvalgets behandling af spørgsmålet om, hvorvidt hensynet til hestevæddeløbsbanerne kan begrunde en statslig støtte til den almindelige hesteavl eventuelt via provenuet af totalisatorafgiften.

Der er i udvalget enighed om, at den økonomiske støtte til hestevæddeløbsbanerne må tilvejebringes gennem en ændret afgifts- og gevinstberegning. Udvalget mener derfor ikke at kunne anbefale, at en del af totalisatorafgiften reserveres til en fond, hvis formål bl.a. skulle være at yde støtte til hesteavl. Denne holdning skal ses i sammenhæng med, at udvalget samtidig foreslår totalisatorafgiften sat væsentlig ned. Løvrigt finder udvalget, at hele spørgsmålet i givet fald må overvejes i et bredere forum med henblik på at søge eventuel støtte etableret over finansloven.

Der er i udvalget også enighed om, at man i den nuværende situation ikke kan pålægge de hestevæddeløbsbaner, der har bevilling til at afholde totalisatorspil, at yde bidrag til hesteavlsformål udover, hvad der i øjeblikket ydes ad frivillig vej, bl.a. i form af opdrætterpræmier m.v.

8. Udvalget har endelig behandlet spørgsmålet om den skattemæssige behandling af over- eller underskud ved væddeløbshestehold og stutterivirksomhed samt spørgsmålet om beskatning af væddeløbsforeningernes faste ejendom.

Udvalget stiller ikke forslag om ændring i de gældende beskatningsregler af væddeløbshestehold og stutterivirksomhed. Dette skal bl.a. ses i sammenhæng med, at en gennemførelse af udvalgets forslag vil give væddeløbsforeningerne mulighed for at sætte løbspræmierne til hesteejerne i vejret.

Udvalget stiller heller ikke forslag om lempelse af beskatningen af væddeløbsforeningers faste ejendomme. Det er især Det danske Travsselskab, der ejer Charlottenlund Travbane, som er belastet af ejendomsskatter. Charlottenlund Travbane vil imidlertid i kraft af sin store omsætning være den baner, der får mest ud af den foreslåede lettelse i totalisator afgiften, og udvalget mener, at det alene er ad denne vej, at banernes vanskeligheder skal søges afhjulpet.

B. Kapflyvninger med brevduer.

1. Totalisatoromsætningen i forbindelse med brevdueløb har i de senere år været stagnerende, samtidig med at omkostningerne ved løbenes afholdelse er steget. Brevduesportens økonomiske situation er dog langt fra så vanskelig som hestevæddeløbssportens, bl.a. på grund af det lavere omkostningsniveau og præmieniveau. Brevduesportens situation i sig selv nødvendiggør således næppe for tiden en ændring af de gældende regler for totalisator spil.

Udvalget finder dog, at de foreslåede ændringer i gevinstsatserne i forbindelse med totalisatorspil på hestevæddeløbsbanerne i hvert fald i hovedstadsområdet vil kunne have en uheldig virkning på omsætningen i duetotalisatorerne og virke forvridende på de forskellige former for væddeløb med totalisatorspil. Ca. 2/3 af den samlede omsætning ved brevdueløb finder sted i København.

Udvalget finder endvidere, at duesporten ikke kan præstere øgede gevinstudbetalinger uden en nedsættelse af totalisatorafgiften.

Forslagene i kap. II skal ses på baggrund heraf.

Den foreslåede ordning betyder, at bevillingshavernes bruttooverskud af totalisatoren stort set vil udgøre samme andel af omsætningen som hidtil og endvidere, at en lang række af de små baner i provinsen helt fritages for at betale afgift.

Forslagenes provenumæssige virkninger kan kun bedømmes rent skønsmæssigt bl.a. på grund af usikkerhed om omsætningsudviklingen. Under forudsætning af samme omsætning, spilfordeling og antal løbsdage som i 1972, kan det samlede provenutab ifølge forslaget anslås til ca. 1 mill.kr., heraf ca. 0,8 mill.kr. for staten. Provenutabet som følge af forslaget om bortfald af den amtskommunale andel andrager ca. 0,1 mill.kr. Provenutabene er opgjort i forhold til det samlede afgiftsprovener for brevdueløb i 1972 på ca. 2,1 mill.kr.

C: Cyklevæddeløb.

Totalisatoromsætningen i forbindelse med cyklevæddeløb har været stærkt faldende de senere år, og af de 3 baner, der har haft bevilling til totalisatorspil, har de 2 ikke betalt afgift siden 1966, og den tredje (Ordrup-banen) ikke i 1972 og 1973. Alle 3 baner har haft regnskabsmæssigt underskud de senere år.

Det er udvalgets opfattelse, at der ikke i den nuværende situation bør ændres i de gældende regler for totalisatorspil i forbindelse med cyklevæddeløb, hvilket bl.a. indebærer, at cyklebanerne fortsat kan udbetale gevinster på mindst 60 og 65 pct. af indskudssummen.

Udvalget har ikke ment at kunne foreslå de samme gevinstandele som ved totalisatorspil i forbindelse med heste- og brevdueløb, idet de større gevinster i givet fald fuldt ud skulle betales af cyklebanerne selv, da omsætningen for tiden er så lav, at der ikke betales afgift efter de gældende regler. Et højere gevinstniveau vil antagelig for tiden helt afskære Ordrup- og Odense-banen fra at afholde totalisatorspil.

Udvalget ønsker dog at fremhæve, at lavere gevinstsatser ved totalisatorspil på cyklevæddeløbsbanerne afsvækker den konkurrencemæssige stilling overfor andre væddeløbsformer med totalisatorspil.

Udvalget afviser statstilskud til cyklebanerne over totalisatorlovgivningen, men peger på muligheden for en bredere løsning af banecyklesportens problemer gennem Dansk Idræts Forbund.

D. Med hensyn til udvalgets stilling til en række fælles spørgsmål vedrørende totalisatorvirksomhed bemærkes:

1. Udvalget kan ikke anbefale, at indkomstskattepligten af gevinster fra totalisator erstattes med en gevinstafgift, der fradrages ved gevinstens udbetaling fra totalisatoren. Udvalget henviser herved til, at en sådan afgift af spillerne vil mærkes som en forhøjelse af totalisatorafgiften. Endvidere peger udvalget på, at en sådan afgift vil påføre væddeløbsbanerne øget administration, forsinke løbsafviklingen samt øge interessen for spil uden om totalisatoren. Endelig vil dokumentation fra totalisatoren om, at der er taget af-

gift af en gevinst, kunne gøres til genstand for misbrug ved, at den af vinderen eller en anden person anvendes som legaliseringsgrundlag for anden (skjult) indtægt end totalisatorgevinst. I den forbindelse må erindres, at gevinstbon'et ofte er genstand for omsætning og ikke nødvendigvis indløses af den, der har foretaget indskuddet.

2. Udvalget mener ikke, at der er behov for at udvide adgangen til totalisatorspil i Danmark ved, at der gives totalisatorbevilling til nye former for væddeløb. Udvalget ønsker i den forbindelse at oplyse, at man i Norge og Sverige kun tillader totalisatorspil i forbindelse med hestevæddeløb.

En udvidelse af mulighederne for at deltage i totalisator spil må antages at påføre de eksisterende væddeløbsbaner øget konkurrence, hvilket vil svække mulighederne for at tilvejebringe en varig løsning på hestesportens vanskeligheder.

Udvalget henviser endvidere til, at en stor del af de spillere, der kommer til de forskellige former for væddeløb er gengangere, således at en udvidelse af spillemulighederne næppe vil føre til en større samlet totalisatoromsætning. I modsætning til de andre væddeløbsformer, hvortil der er knyttet totalisator spil, vil hundevæddeløb med totalisator spil efter udvalgets mening alene tjene et rent spillemæssigt formål uden videregående sigte.

Udvalget mener herefter ikke, at der bør gives totalisatorbevilling til spil i forbindelse med hundevæddeløb.

3. Udvalget mener ikke, at der er grund til at opretholde den gældende ordning, hvorefter en totalisatorbevilling kun må udstedes for en sæson, d.v. s. i praksis 1 år ad gangen, men foreslår, at der gives mulighed for at udstede totalisatorbevillinger for en flerårig periode, f.eks. for indtil 3 år ad gangen. Herved vil kunne opnås en administrativ lettelse samt en bedre løbsplanlægning. Mange af de væddeløbsforeninger, som i øjeblikket får totalisatorbevilling, har eksisteret i en lang årrække, og finansministeriet er nøje bekendt med deres forhold.

4. Udvalget foreslår, at der ved en ændring af § 4 i loven om totalisatorspil gives finansministeren bemyndigelse til også at fastsætte betingelser i en totalisatorbevilling med henblik på at sikre, at hele totalisatorvirksomheden drives på fuldt betryggende måde. Sådanne betingelser skal kunne angå forhold vedrørende adgangen til stalde m.v. og vedrørende selve løbsafviklingen, men også andre forhold skal kunne komme i betragtning.

5. Udvalget finder ikke anledning til at foreslå ændring af den gældende 3 dages frist for indbetaling af totalisatorafgiften i statskassen. Denne ordning er let at administrere både for staten og bevillingshaverne. En kreditordning som ønsket af hestevæddeløbsbanerne vil kunne give anledning til komplikationer, og iøvrigt i sin virkning svare til et statslån, da hele afgiften er indgået til bevillingshaverne på løbsdagen.

6. Baggrunden for ordningen med at visse kommuner modtager en del af totalisatorafgiftens provenu er belyst i bilag VII, hvortil henvises.

Da motiveringen for ordningen bortfaldt i 1938, foreslår udvalget, at ordningen nu afskaffes.

København, den 15. januar 1974

Karen N. Dahl

G.Djørup
formand

Johs. Th. Jensen

J. Vestergaard

W. Willerslev-Olsen

/Flemming Petersen

K. Hertel Rasmussen

BILAG

TABELBILAG I

BILAG I

Totalisatoromsætning og afgift.

År	Omsætning i alt 1.000 kr.	Antal løbsdage	Omsætning pr. løbsdag 1.000 kr.	Omsætning i alt 1.000 kr.	Omsætning i alt 1.000 kr.	Antal løbsdage	Omsætning pr. løbsdag 1.000 kr.	Omsætning i alt 1.000 kr.
Charlottenlund				Amager				
1965	21.259	42	506	4.756	19.133	50	383	4.191
1966	23.655	46	514	5.285	19.534	51	383	4.275
1967	26.677	42	635	6.025	23.323	51	457	5.214
1968	27.889	42	664	5.510	26.919	52	518	5.876
1969	31.043	43	722	6.883	29.034	51	569	6.444
1970	35.716	66	541	7.834	23.815	63	378	4.983
1971	36.977	65	569	8.224	17.088	53	322	3.479
1972	36.973	65	569	8.282	18.674	58	322	3.810
Klampenborg				Århus				
1965	9.827	33	298	2.059	14.421	59	244	2.913
1966	10.375	34	305	2.190	14.882	60	248	3.016
1967	12.022	38	316	2.549	16.755	60	279	3.515
1968	12.585	36	350	2.628	16.309	59	276	3.253
1969	12.228	35	349	2.568	17.193	61	282	3.485
1970	10.981	34	323	2.082	16.649	70	238	3.186
1971	9.756	31	315	2.166	15.717	70	225	2.956
1972	9.778	35	279	1.921	14.721	70	210	2.735
Odense				Aalborg				
1965	5.145	53	97	708	3.377	46	73	411
1966	5.601	55	102	796	3.691	54	68	432
1967	6.023	57	106	867	5.211	58	90	717
1968	5.930	56	106	768	5.447	56	97	670
1969	6.059	55	110	813	6.122	61	100	813
1970	5.637	54	104	725	4.951	60	83	565
1971	5.437	54	101	671	4.966	60	83	564
1972	5.835	54	108	771	5.198	59	88	626

TABELBILAG II

BILAG II

Resultatopgørelse: Charlottenlund

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000 kr.				
Totalisatoromsætning	27.889	31.043	35.716	36.977	36.973
Afgift	5.510	6.883	7.834	8.224	8.282
Gevinster	18.263	19.996	23.034	22.900	22.274
Bruttooverskud af totalisator	4.116	4.164	4.848	5.853	6.417
Omkostninger ved totalisatordrift	947	1.089	1.597	1.597	1.588
Overskud af totalisator	3.169	3.075	3.251	4.256	4.829
Øvrige indtægter	<u>1.644</u>	<u>1.747</u>	<u>1.965</u>	<u>1.945</u>	<u>2.028</u>
Indtægter i alt	<u>4.813</u>	<u>4.822</u>	<u>5.216</u>	<u>6.201</u>	<u>6.857</u>
Præmier + indskud	1.540	1.678	2.377	2.556	2.688
Ejd. skatter og afgifter	252	281	421	500	425
Renter	507	526	727	872	926
Øvrige omkostninger	2.157	2.127	2.427	2.498	2.668
Afskrivninger	<u>336</u>	<u>195</u>	<u>164</u>	<u>162</u>	<u>396</u>
Udgifter i alt	<u>4.792</u>	<u>4.807</u>	<u>6.116</u>	<u>6.588</u>	<u>7.103</u>
Overskud	21	15	+ 900	+ 387	+246
Antalløbsdage	42	43	66	65	65

Resultatopgørelse: Amager

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000 kr.				
Totalisatoromsætning	26.919	29.034	23.815	17.088	18.674
Afgift	5.876	6.443	4.983	3.479	3.810
Gevinster	17.314	18.670	15.295	10.632	11.250
Bruttooverskud af totalisator	3.729	3.921	3.537	2.977	3.614
Omkostninger ved totalisatordrift	943	1.090	1.361	1.105	1.148
Overskud af totalisator	2.786	2.831	2.176	1.872	2.466
Øvrige indtægter	<u>930</u>	<u>1.075</u>	<u>870</u>	<u>1.017</u>	<u>857</u>
Indtægter i alt	<u>3.716</u>	<u>3.906</u>	<u>3.046¹⁾</u>	<u>2.889²⁾</u>	<u>3.323</u>
Præmier + indskud	1.652	1.764	1.888	1.409	1.651
Ejd. skatter og afgifter	261	283	268	0	0
Renter	73	48	470	0	0
Øvrige omkostninger	1.413	1.743	2.486	1.282	1.634
Afskrivninger	<u>295</u>	<u>53</u>	<u>149</u>	<u>237</u>	<u>209</u>
Udgifter i alt	<u>3.694</u>	<u>3.892</u>	<u>5.261</u>	<u>2.928</u>	<u>3.494</u>
Overskud	22	14	+ 2.215	+ 39	4- 171
Antal løbsdage	52	51	63	53	58

¹⁾ Der er set bort fra indtægt for salg af banen.

²⁾ Inkl. ekstraordinær indtægt på 354.000 kr. fra overdragelse til Tårnby kommune.

TABELBILAG II

BILAG II

Resultatopgørelse: Klampenborg

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000 kr.				
Totalisatoromsætning	12.585	12.228	10.981	9.756	9.778
Afgift	2.628	2.568	2.256	1.992	1.921
Gevinster	8.014	7.792	6.987	5.891	5.798
Bruttooverskud af totalisator	1.943	1.868	1.738	1.873	2.059
Omkostninger ved totalisatordrift	336	394	35	385	453
Overskud af totalisator	1.607	1.474	1.385	1.488	1.606
Ovrige indtægter	866	992	908	733	764
Indtægter i alt	2.473	2.466	2.293	2.221	2.370
Præmier ÷ indskud	879	"	949	918	1.104
Ejd. skatter og afgifter	0	0	0	0	0
Renter	5	12	10	22	20
Ovrige omkostninger	1.432	1.337	1.417	1.321	1.406
Afskrivninger	79	94	106	53	116
Udgifter i alt	2.395	2.392	2.507	2.314	2.646
Overskud	78	74	÷ 214	- 93	÷ 276
Antal løbsdage	36	35	34	31	35

Resultatopgørelse: Århus

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000 kr.				
Totalisatoromsætning	16.309	17.193	16.649	15.717	14.721
Afgift	3.253	3.485	3.186	2.956	2.735
Gevinster	10.445	10.961	10.634	9.644	8.827
Bruttooverskud af totalisator	2.611	2.747	2.829	3.117	3.159
Omkostninger ved totalisatordrift	492	597	662	686	577
Overskud af totalisator	2.119	2.150	2.167	2.431	2.582
Øvrige indtægter	444	464	838	839	723
Indtægter i alt	2.563	2.614	3.005	3.270	3.305
Præmier ÷ indskud	1.344	1.292	1.298	1.303	1.618
Ejd. skatter og afgifter	0	0	0	0	0
Renter	83	75	139	109	130
Ovrige omkostninger	1.166	1.5	36	1.505	1.551
Afskrivninger	85	81	159	280	139
Udgifter i alt	2.542	2.614	3.132	3.197	3.438
Overskud	21	0	1 127	73	-r 133
Antal løbsdage	59	61	70	70	70

TABELBILAG II

BILAG II

Resultatopgørelse: Odense

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000 kr.				
Totalisatoromsætning	5.930	6.059	5.637	5.437	5.835
Afgift	768	813	725	671	771
Gevinster	3.686	3.751	3.492	3.270	3.467
Bruttooverskud af totalisator	1.476	1.495	1.420	1.496	1.597
Omkostninger ved totalisatordrift	191	200	198	202	222
Overskud af totalisator	1.285	1.295	1.222	1.294	1.375
Øvrige indtægter	248	271	280	292	294
Indtægter i alt	1.533	1.566	1.502	1.586	1.669
Præmier + indskud	922	959	786	801	859
Ejd. skatter og afgifter	0	0	0	0	0
Renter	2	6	11	7	10
Øvrige omkostninger	627	683	723	785	808
Afskrivninger	C)	0	0	(3	0
Udgifter i alt	1.551	1.648	1.520	1.593	1.677
Overskud	± 18	± 82	± 18	± 7	± 8
Antal løbsdage	56	55	54	54	54

Resultatopgørelse: Ålborg

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000 kr.				
Totalisatoromsætning	5.447	6.122	4.951	4.966	5.198
Afgift	670	813	565	564	626
Gevinster	3.461	3.885	3.139	3.061	3.112
Bruttooverskud af totalisator	1.316	1.424	1.247	1.341	1.460
Omkostninger ved totalisatordrift	227	263	249	250	274
Overskud af totalisator	1.089	1.161	998	1.091	1.186
Øvrige indtægter	210	242	222	248	313
Indtægter i alt	1.299	1.403	1.220	1.339	1.499
Præmier + indskud	721	822	669	661	819
Ejd. skatter og afgifter	3	0	5	4	3
Renter	21	20	23	19	25
Øvrige omkostninger	419	497	501	594	604
Afskrivninger	132	66	68	73	48
Udgifter i alt	1.296	1.405	1.266	1.351	1.499
Overskud	3 ±	2 ±	46 ±	12 ±	0
Antal løbsdage	56	61	60	60	59

TABELBILAG II

BILAG II

Resultatopgørelse: Skive

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000 kr.				
Totalisatoromsætning	1.308	2.094	2.298	2.323	2.554
Afgift	36	113	164	124	154
Gevinster	834	1.338	1.463	1.402	1.529
Bruttooverskud af totalisator	438	643	671	797	871
Omkostninger ved totalisatordrift	71	100	142	157	169
Overskud af totalisator	367	543	529	640	702
Øvrige indtægter	84	121	156	155	182
Indtægter i alt	451	664	685	795	884
Præmier f indskud	265	380	404	478	477
Ejd. skatter og afgifter	0	0	0	0	0
Renter	0	0	0	0	0
Øvrige omkostninger	133	216	268	334	352
Afskrivninger	3	4	7	5	4
Udgifter i alt	398	600	679	817	833
Overskud	53	64	6	22	51
Antal løbsdage	35	45	43	51	52

Resultatopgørelse: Lolland-Falster

	1968/69	1969/70	1970/71	1971/72	1972/73
	1.000 kr.				
Totalisatoromsætning	2.571	3.116	3.001	2.534	2.665
Afgift	128	239	204	117	125
Gevinster	1.634	1.959	1.914	1.517	1.589
Bruttooverskud af totalisator	809	918	883	900	951
Omkostninger ved totalisatordrift	124	127	163	143	143
Overskud af totalisator	685	791	720	757	808
Øvrige indtægter	192	241	225	230	196
Indtægter i alt	877	1.032	945	987	1.004
Præmier + indskud	336	319	325	373	373
Ejd. skatter og afgifter	17	17	22	23	27
Renter	86	141	158	150	140
Øvrige omkostninger	396	437	457	510	545
Afskrivninger	g	0	0	0	0
Udgifter i alt	835	914	962	1.056	1.085
Overskud	42	118	17	69	81
Antal løbsdage	53	52	55	56	58

TABELBILAG II

BILAG II

Resultatopgørelse: Bornholm

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000 kr.				
Totalisatoromsætning	590	685	699	711	755
Afgift	0	0	0	0	0
Gevinster	371	430	442	425	449
Bruttooverskud af totalisator	219	255	257	286	306
Omkostninger ved totalisatordrift	54	64	77	81	88
Overskud af totalisator	165	191	180	205	218
Øvrige indtægter	77	92	81	70	102
Indtægter i alt	242	283	261	275	320
Præmier ÷ indskud	120	147	146	163	171
Ejd. skatter og afgifter	0	0	0	0	0
Renter	3	2	2	2	11
Øvrige omkostninger	92	130	113	99	122
Afskrivninger	0	C)	0	C)	16
Udgifter i alt	215	279	261	264	320
Overskud	27	4	0	11	0
Antal løbsdage	22	22	25	25	26

Resultatopgørelse: Samtlige baner

	1968	1969	1970	1971	1972
	1.000 kr.				
Totalisatoromsætning	99.548	107.574	103.747	95.509	97.153
Afgift	18.869	21.357	19.917	18.127	18.424
Gevinster	64.022	68.782	66.400	58.742	58.295
Bruttooverskud af totalisator	16.657	17.435	17.430	18.640	20.434
Omkostninger ved totalisatordrift	3.385	3.924	4.802	4.606	4.662
Overskud af totalisator	13.272	13.511	12.628	14.034	15.772
Øvrige indtægter	4.695	5.245	5.545	5.529	5.459
Indtægter i alt	17.967	18.756	18.173	19.563	21.231
Præmier ÷ indskud	7.779	8.310	8.867	8.662	9.760
Ejd. skatter og afgifter	533	581	716	527	455
Renter	780	831	1.540	1.181	1.262
Øvrige omkostninger	7.699	8.336	9.928	8.928	9.690
Afskrivninger	927	493	653	810	928
Udgifter i alt	17.718	18.551	21.704	20.108	22.095
Overskud	249	205 ÷	3.531 ÷	545 ÷	864
Antal løbsdage	411	425	470	465	477

TABELBILAG IIa

BILAG II

Resultatopgørelse: Charlottenlund

	1968	1969	1970	1971	1972
TOTO-oms.i 1.000 kr.	27.889	31.043	35.716	36.977	36.973
	procent af toto-oms.				
Afgift	19,7*)	22,2	21,9	22,3	22,4
Gevinster	65,5*)	64,4	64,5	61,9	60,2
Bruttooverskud af totalisator	14,8	13,4	13,6	15,8	17,4
Omkostninger ved totalisator drift	3,4	3,5	4,5	4,3	4,3
Overskud af totalisator	11,4	9,9	9,1	11,5	13,1
Øvrige indtægter	5,9	5,6	5,5	5,3	5,5
Indtægter i alt	17,3	15,5	14,6	16,8	18,6
Præmier - indskud	5,6	5,4	6,6	6,9	7,3
Ejd. skatter, afgifter, renter	2,7	2,6	3,2	3,8	3,6
Øvrige omkostninger	7,8	6,9	6,8	6,8	7,2
Afskrivninger	1,2	0,6	0,5	0,4	1,1
Udgifter i alt	17,3	15,5	17,1	17,9	19,2
Overskud i <u>1.000 kr.</u>	21	15	± 900	± 387	-r 246
Antal løbsdage	42	43	66	65	65

*) Intet 1-2 væddemål fra sæsonens start og til 10/7-68.

Kun vinder- og pladsspil og V-5 spil.

Resultatopgørelse: Amager

	1968	1969	1970	1971	1972
TOTO-oms. i 1.000 kr.	26.919	29.034	23.815	17.088	18.674
	procent af toto-oms.				
Afgift	21,8	22,2	20,9	20,4	20,4
Gevinster	64,3	64,3	64,2	62,2	60,2
Bruttooverskud af totalisator	13,9	13,5	14,8	17,4	19,4
Omkostninger ved totalisator drift	3,5	3,7	5,7	6,5	6,2
Overskud af totalisator	10,4	9,8	9,1	10,9	13,2
Øvrige indtægter	3,4	3,7	3,7	6,0	4,6
Indtægter i alt	13,8	13,5	12,8	16,9	17,8
Præmier f indskud	6,1	6,1	7,9	8,3	8,8
Ejd. skatter, afgifter, renter	1,2	1,2	3,1	0	0
Øvrige omkostninger	5,3	6,0	10,4	7,5	8,8
Afskrivninger	1,1	0,2	0,6	1,4	1,1
Udgifter i alt	13,7	13,5	22,0	17,2	18,7
Overskud i <u>1.000 kr.</u>	22	14	-r2.215	± 39	± 171
Antal løbsdage	52	51	63	53	58

TABELBILAG IIa

BILAG II

Resultatopgørelse: Klampenborg

	1968	1969	1970	1971	1972
TOTO-oms. i 1.000 kr	12.585	12.228	10.981	9.756	9.778
procent af toto-oms.					
Afgift	20,9	21,0	20,5	20,4	19,7
Gevinster	63,7	63,7	63,6	60,4	59,3
Bruttooverskud af totalisator	15,4	15,3	15,8	19,2	21,0
Omkostninger ved totalisatordrift	2,6	3,2	3,2	3,9	4,6
Overskud af totalisator	12,8	12,1	12,6	15,3	16,4
Øvrige indtægter	6,9	8,1	8,3	7,5	7,8
Indtægter i alt	19,7	20,2	20,9	22,8	24,2
Præmier - indskud	7,0	7,8	8,9	9,4	11,3
Ejd. skatter, afgifter, renter	0	0,1	0,1	0,2	0,2
Øvrige omkostninger	11,4	10,9	12,9	13,6	14,4
Afskrivninger	0,6	0,8	1,0	0,5	1,2
Udgifter i alt	19,0	19,6	22,9	23,7	27,1
Overskud i <u>1.000 kr.</u>	78	74	÷ 214	÷ 93	÷ 276
Antalløbsdage	36	35	34	31	35

Resultatopgørelse: Århus

	1968	1969	1970	1971	1972
TOTO-oms. i 1.000 kr.	16.309	17.193	16.649	15.717	14.721
procent af toto-oms.					
Afgift	19,9	20,3	19,1	18,8	18,6
Gevinster	64,0	63,8	63,9	61,4	60,0
Bruttooverskud af totalisator	16,0	16,0	17,0	19,8	21,4
Omkostninger ved totalisatordrift	3,0	3,5	4,0	4,3	3,9
Overskud af totalisator	13,0	12,5	13,0	15,5	17,6
Øvrige indtægter	2,7	2,7	5,0	5,3	4,9
Indtægter i alt	15,7	15,2	18,0	20,8	22,5
Præmier - indskud	8,2	7,5	7,8	8,3	11,0
Ejd. skatter, afgifter, renter	0,5	0,4	0,8	0,7	0,9
Øvrige omkostninger	6,3	6,8	9,2	9,5	10,5
Afskrivninger	0,5	0,5	1,0	1,8	0,9
Udgifter i alt	15,5	15,2	18,8	20,3	23,3
Overskud i <u>1.000 kr.</u>	21	0	-r 127	73	÷ 133
Antal løbsdage	59	61	70	70	70

TABELBILAG IIa

BILAG II

Resultatopgørelse: Odense

	1968	1969	1970	1971	1972
TOTO-oms. i 1.000 kr.	5.930	6.059	5.637	5.437	5.835
	procent af toto-oms.				
Afgift	13,0	13,4	12,9	12,3	13,2
Gevinster	62,3	61,9	62,0	60,1	59,4
Bruttooverskud af totalisator	24,9	24,7	25,2	27,5	27,4
Omkostninger ved totalisatordrift	3,2	3,3	3,5	3,7	3,8
Overskud af totalisator	21,7	21,4	21,7	23,8	23,6
Øvrige indtægter	<u>4,2</u>	<u>4,5</u>	<u>5,0</u>	<u>5,4</u>	<u>5,0</u>
Indtægter i alt	<u>25,9</u>	<u>25,9</u>	<u>26,7</u>	<u>29,2</u>	<u>28,6</u>
Præmier - indskud	15,5	15,8	13,9	14,7	14,7
Ejd. skatter, afgifter, renter	0,1	0,1	0,2	0,1	0,2
Øvrige omkostninger	10,6	11,3	12,8	14,4	13,8
Afskrivninger	0	0	0	0	0
Udgifter i alt	26,2	27,2	26,9	29,2	28,7
Overskud i <u>1.000 kr.</u>	- 18	- 82	÷ 18	- 7	f 8
Antal løbsdage	56	55	54	54	54

Resultatopgørelse: Ålborg

	1968	1969	1970	1971	1972
TOTO-oms. i 1.000 kr.	5.447	6.122	4.951	4.966	5.198
	procent af toto-oms.				
Afgift	12,3	13,3	11,4	11,4	12,0
Gevinster	63,5	63,5	63,4	61,6	59,9
Bruttooverskud af totalisator	24,2	23,3	25,2	27,0	28,1
Omkostninger ved totalisatordrift	4,2	4,3	5,0	5,0	5,3
Overskud af totalisator	20,0	19,0	20,2	22,0	22,8
Øvrige indtægter	<u>3,9</u>	<u>3,9</u>	<u>4,5</u>	<u>5,0</u>	<u>6,0</u>
Indtægter i alt	<u>23,9</u>	<u>22,9</u>	<u>24,7</u>	<u>27,0</u>	<u>28,8</u>
Præmier - indskud	13,2	13,4	13,5	13,3	15,8
Ejd. skatter, afgifter, renter	0,4	0,3	0,5	0,4	0,5
Øvrige omkostninger	7,8	8,2	10,2	12,0	11,6
Afskrivninger	2,4	1,1	1,4	1,5	0,9
Udgifter i alt	23,8	23,0	25,6	27,2	28,8
Overskud i <u>1.000 kr.</u>	3	÷ 2	÷ 46	÷ 12	0
Antal løbsdage	56	61	60	60	59

TABELBILAG IIa

BILAG II

Resultatopgørelse: Skive

	1968	1969	1970	1971	1972
TOTO-oms. i 1.000 kr.	1.308	2.094	2.298	2.323	2.554
	procent af toto-oms.				
Afgift	2,8	5,4	7,1	5,3	6,0
Gevinster	63,8	63,9	63,7	60,4	59,9
Bruttooverskud af totalisator	33,5	30,7	29,2	34,3	34,1
Omkostninger ved totalisatordrift	5,4	4,8	6,2	6,8	6,6
Overskud af totalisator	28,1	25,9	23,0	27,5	27,5
Øvrige indtægter	6,4	5,8	6,8	6,7	7,1
Indtægter i alt	34,5	31,7	29,8	34,2	34,6
Præmier + indskud	20,2	18,1	17,6	20,6	18,6
Ejd. skatter, afgifter, renter	0	0	0	0	0
Øvrige omkostninger	10,2	10,3	11,7	14,4	13,8
Afskrivninger	0	0,2	0,3	0,2	0,2
Udgifter i alt	30,4	28,6	29,6	35,2	32,6
Overskud i <u>1.000 kr.</u>	53	64	6	÷ 22	51
Antal løbsdage	35	45	43	51	52

Resultatopgørelse: Lolland-Falster

	1968/69	1969/70	1970/71	1971/72	1972/73
TOTO-oms. i 1.000 kr.	2.571	3.116	3.001	2.534	2.665
	procent af toto-oms.				
Afgift	5,0	7,7	6,8	4,6	4,7
Gevinster	63,6	62,9	63,8	59,9	59,6
Bruttooverskud af totalisator	31,4	29,5	29,4	35,5	35,7
Omkostninger ved totalisatordrift	4,8	4,1	5,4	5,6	5,4
Overskud af totalisator	26,6	25,4	24,0	29,9	30,3
Øvrige indtægter	7,5	7,7	7,5	9,1	7,4
Indtægter i alt	34,1	33,1	31,5	39,0	37,7
Præmier + indskud	13,1	10,2	10,8	14,7	14,0
Ejd. skatter, afgifter, renter	4,1	5,1	6,0	6,8	6,3
Øvrige omkostninger	15,4	14,0	15,2	20,1	20,4
Afskrivninger	0	0	0	0	0
Udgifter i alt	32,6	29,3	32,0	41,6	40,7
Overskud i <u>1.000 kr.</u>	42	118	÷ 17	÷ 69	f 81
Antal løbsdage	53	52	55	56	58

TABELBILAG IIa

BILAG II

Resultatopgørelse: Bornholm

	1968	1969	1970	1971	1972
TOTO-oms. i 1.000 kr.	530	685	699	711	755
	procent af toto-oms.				
Afgift	0	0	0	0	0
Gevinster	62,9	62,8	63,2	59,8	59,5
Bruttooverskud af totalisator	37,1	37,2	36,8	40,2	40,5
Omkostninger ved totalisatordrift	9,1	9,3	11,0	11,4	11,7
Overskud af totalisator	28,0	27,9	25,8	28,8	28,8
Øvrige indtægter	<u>13,0</u>	<u>13,4</u>	<u>11,5</u>	<u>9,9</u>	<u>13,5</u>
Indtægter i alt	41,0	41,3	37,3	38,7	42,3
Præmier f indskud	20,3	21,5	20,9	22,9	22,6
Ejd. skatter, afgifter, renter	0,5	0,3	0,3	0,3	1,5
Øvrige omkostninger	15,6	19,0	16,2	13,9	16,2
Afskrivninger	0	0	0	0	2,1
Udgifter i alt	36,4	40,8	37,4	37,1	42,4
Overskud i <u>1.000 kr.</u>	27	4	0	11	0
Antalløbsdage	22	22	25	25	26

BEREGNING OVER DEN GENNEMSNI TLIGE UDGI FT VED AT HOLDE EN
TRAVHEST PÅ ÅRSBASIS I CHARLOTTENLUND.

- Der forudsættes:
- 1) Samlede udbetalte pengepræmier og indbetalte løbsindskud svarende til de faktiske regnskabstal for Charlottenlund i 1972.
 - 2) 544 startende heste i alt i Charlottenlund.
 - 3) Ved beregning af forretning og afskrivning en købspris på 12.000 kr., pr. hest og en salgspris efter 4 år på 2.000 kr.

Samlede udbetalte pengepræmier kr. 3. 165. 000
 – 13% til træner og staldmand incl. moms. 473. 000
 kr. 2.692.000
 – løbsindskud fra hesteejerne kr. 942.000
 Nettooverskud på hesteejernes præmiebudget . . . kr. 1. 750.000

Gennemsnitlig præmiebudget pr. hest 1.750.000 kr. : 544 = kr. 3.216

Indtægter pr. hest

Ifølge beregninger ovenfor kr. 3. 216

Udgifter pr. hest

Træningspenge incl. moms 12 x 1061. kr. 12. 732
 Furage incl. moms og boksleje 12 x 426. - 5. 112
 Smed og dyrlæge - 3. 600
 Forsikringer 500 21.944

Underskud pr. hest før

forrentning og afskrivning kr. 18. 728

Forrentning (10% af 12.000). - 1.200
 Afskrivning 4 år (12.000 - 2000). 2.500 3. 700

Underskud pr. travhest pr. år

efter forrentning og afskrivning kr. 22. 428

JYDSK VÆDDELØBSBANE
(Jydsk Væddeløbsforening)

BILAG III

Observatorievej 2, 8000 Aarhus C

Aarhus, d. 16 maj 1973

BEREGNING OVER DEN GENNEMSNITLIGE UDGIFT VED AT HOLDE EN
TRAVHEST PÅ ÅRSBASIS.

- Forudsætninger:
- 1) Præmieudbetalinger = Udb. til Privattrænede heste, er lig præmieudbetalingsgrundlaget.
 - 2) Indskud fra hesteejere f Indskud fra privattrænere, er lig indskuds grundlaget.
 - 3) Trænerne starter 200 heste på J.V.B.
 - 4) Ved beregning af forrentning og afskrivning en købspris på kr. 12.000 pr. hest og en salgspris efter 4 år på kr. 2.000, -

Samlede udb.pengepr. : i alt	kr. 1.807.000	
+ Pr. træned.	<u>407.000</u>	kr. 1.400.000
+ 10% til træner	kr. 140.000	
+ moms heraf	<u>21.000</u>	<u>161.000</u>
		kr. 1.239.000
- løbsindskud i alt	kr. 580.000	
- Privattrænede	<u>145.000</u>	<u>435.000</u>
		kr. 804.000
Gennemsnitligt præmiebudget pr. hest: 804.000 kr. : 200 =		<u>kr. 4.020</u>

BEREGNING PR HEST

Indtægter:		kr. 4.020
Udgifter:		
Træningspenge (12 x 660)	kr. 7.920	
Moms heraf	<u>1.190</u>	
Fourage	<u>3.300</u>	
Boksleje	<u>400</u>	
Smed og dyrlæge	<u>2.500</u>	
Forsikringer	<u>500</u>	
I alt		<u>kr. 15.810</u>
Underskud f. forrentn. & afskrivning		kr. 11.790
Forrentn. (10% å 12.000)	kr. 1.200	
Afskr. (12.000 - 2.000) : 4	<u>2.500</u>	
I alt		<u>kr. 3.700</u>
Underskud efter forrentning & afskrivning		<u>kr. 15.490</u>

FYENS VÆDDELØBSFORENING

BILAG III

Prins Haralds Alle 101, 5250 Fruens Bøge

Samlet udbetalt kontant til hesteejerne	kr. 1.170.700	
✶ % til træner incl. moms	<u>134.630</u>	
	kr. 1.036.070	
✶ indskud og baneafgift	<u>515.394</u>	
netto til hesteejerne	kr. 520.676	
Gennemsnitlig præmie pr. hest $\frac{520.676}{540}$ =	<u>kr. 933</u>	
Indtægt pr. hest iflg. ovenstående	kr. 933	
Udgift pr. hest.		
Træning og furage incl. moms 12 x 897 . .	kr. 10.764	
Boxleje	420	
Smed, dyrlæge m. m.	<u>2.000</u>	kr. 13.184
Underskud pr. hest før forrentning og afskrivning	kr. 12.151	
Forrentning gnsnt. (12.000 + 2.000) 10% .	kr. 700	
Afskrivning 4 år (12.000 - 2.000).	<u>2.500</u>	<u>3.200</u>
Underskud efter forrentning og afskrivning	kr. 15.351	

BEREGXIXG OVER DEN GENNEMSNITLIGE UDGIKT VED AT HOLDE EN
GALOPHEST PÅ ÅRSBASIS

- Der forudsættes:
- 1) Samlede udbetalte pengepræmier og indbetalte løbsindskud samt udgift til græsgalopper svarende til de faktiske regnskabstal for Klampenborg for året 1971.
 - 2) 230 heste i alt i Klampenborg.
 - 3) 10 starter pr. hest i løbet af året.
 - 4) Ved beregning af forrentning og afskrivning en købspris på kr. 12. 000 pr. hest og en salgspris efter 4 år på kr. 2. 000.

Samlede udbetalte pengepræmier kr. 2. 000. 000

+ 10% til træner kr. 200.000

+ Moms 15% heraf 30.000 230.000

kr. 1.770.000

+ løbsindskud fra hesteejerne 1. 120. 000

Nettooverskud på hesteejernes præmiebudget kr. 650.000

Gennemsnitligt præmiebudget pr. hest 650.000: 230= kr. 2. 825 pr. år

Indtægter pr. hest

Ifølge beregninger ovenfor kr. 2. 825

Udgifter pr. hest

Træningspenge 12 x 1. 200. kr. 14. 400

Moms af træningspenge 15% - 2. 160

Udgift til græsgalopper (6 3.000 : 230). - 275

Trækpenge 10 starter å 30 - 300

Ridepenge 10 starter å 100. - 1.000

Smed og dyrlæge - 3. 600

Forsikringer - 500 - 22.235

Underskud pr. hest før forrentning og afskrivning kr. 19.410

Forrentning (10% af 12.000). kr. 1.200

Afskrivning 4 år (12.000 - 2.000). - 2.500 - 3.700

Underskud pr. galophest pr. år

efter forrentning og afskrivning kr. 23.110

TABEL 1. Eksempler på fordeling af totalisatoromsætning
ifølge gældende regler

Totalisator omsætning	Afgift ^{*)}		Bane		Spillere	
		pct. af omsætn.		pct.af omsætn.		pct. af omsætn.
40.000	1.230	3,1	14.510	36,3	24.260	60,6
60.000	4.470	7,5	19.140	31,9	36.390	60,6
80.000	8.210	10,3	23.270	29,1	48.520	60,6
100.000	11.950	12,0	27.400	27,4	60.650	60,6
200.000	35.150	17,6	43.550	21,8	121.300	60,6
400.000	88.550	22,2	68.850	17,2	242.600	60,6
600.000	137.200	22,9	98.900	16,5	363.900	60,6
800.000	184.600	23,1	130.200	16,3	485.200	60,6
1.000.000	232.000	23,2	161.500	16,2	606.500	60,6
1.500.000	350.500	23,4	239.750	16,0	909.750	60,6

Spilfordeling: Vinder- og pladsspil . . 13%

Kombineret spil 59%

V-5 spil 28%

*) Ved galopløb på Klampenborg Væddeløbsbane i året 1973 fradrages 20.000 kr. i den beregnede afgift.

TABEL 2. Fordeling af totalisatoromsætning 1972

Bane	Vinder-og pladsspil	Kombineret spil	V-5 spil
		procent	
Charlottenlund	16	54	30
Amager	15	58	27
Klampenborg	12	51	37
Århus	7	65	28
Odense	11	61	28
Ålborg	5	70	25
Billund	9	69	22
Skive	8	69	23
Lolland-Falster	13	65	22
Bornholm	28	49	23

BILAG V

TABEL 1. Anslået afgiftsnedsættelse og merindtægt ifølge udkast 1.

BANE	Afgift ifølge gæld. regler 1972	Afgiftsnedsættelse			Merindtægt for banerne		
		Uændret omsæt- ning	20% omsæt- nings- stigning	40% omsæt- nings- stigning	Uændret omsæt- ning	20% omsæt- nings- stigning	40% omsæt- nings- stigning
		1.000 kr.					
Charlottenlund	8.282	3.870	2.720	1.560	440	1.490	2.540
Amager	3.810	2.130	1.550	970	380	920	1.450
Klampenborg	1.921	1.450	1.230	1.000	590	980	1.340
Århus	2.735	1.720	1.350	930	400	940	1.420
Odense	771	620	500	370	90	320	550
Ålborg	626	550	470	360	80	320	530
Billund	678	550	470	355	70	300	500
Skive	154	154	149	130	÷ 80	65	210
Lolland-Falster	111	111	111	110	÷ 130	20	170
Bornholm	0	0	0	0	÷ 80	T 30	10
I alt	19.088	11.155	8.550	5.785	1.760	5.325	8.720

TABEL 2. Anslået afgiftsnedsættelse og merindtægt ifølge udkast 2.

BANE	Afgift	Afgiftsnedsættelse			Merindtægt for banerne		
	ifølge gæld. regler 1972	Uændret omsæt- ning	0%	%	Uændret omsæt- ning	%	%
			omsæt-	omsæt-		omsæt-	omsæt-
			nings-	nings-		nings-	nings-
			stigning	stigning		stigning	stigning
			1.000 kr.				
Charlottenlund	8.282	2.730	2.050	1.040	220	740	1.530
Amager	3.810	1.450	1.120	610	180	450	850
Klampenborg	1.921	1.100	980	760	500	700	980
Århus	2.735	1.120	880	510	220	470	840
Odense	771	430	340	200	50	160	310
Ålborg	626	390	320	210	70	180	330
Billund	678	390	320	210	50	150	290
Skive	154	140	120	110	÷ 30	40	150
Lolland-Falster	111	111	105	90	÷ 60	5	120
Bornholm	0	0	0	0	Of 60	÷ 40	0
I alt	19.088	7.861	6.235	3.740	1.140	2.855	5.400

A n		afgrif		d æ t e		g o g n r n æ		g t i f ø l ø v		d k a s t		3	
iff		ge		inde		er		72		U æ r d r e t		U æ r d r e t	
72		5		1		5		5		5		5	
282		810		921		735		771		626		678	
154		111		0		0		0		0		0	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11		11		11		11	
111		11		11		11</							

BILAG V

TABEL 4. Anslået afgiftsnedsættelse og merindtægt ifølge udkast 4.

BANE	Afgift ifølge gæld. regler 1972	Afgiftsnedsættelse			Merindtægt for banerne		
		Uændret omsæt- ning	20% omsæt- nings- stigning	40% omsæt- nings- stigning	Uændret omsæt- ning	20% omsæt- mngs- stigning	40% omsæt- nings- stigning
		1.000 kr.					
Charlottenlund	8.282	4.390	3.425	2.450	960	2.195	3.430
Amager	3.810	2.240	1.750	1.260	490	1.120	1.740
Klampenborg	1.921	1.655	1.440	1.215	795	1.190	1.555
Århus	2.735	1.730	1.380	1.010	410	970	1.500
Odense	771	620	500	370	90	320	550
Ålborg	626	550	470	360	80	320	530
Billund	678	550	470	355	70	300	500
Skive	154	154	149	130	+ 80	65	210
Lolland-Falster	111	111	111	110	+ 130	20	170
Bornholm	0	0	0	0	+ 80	+ 30	10
I alt	19.088	12.000	9.695	7.260	2.605	6.470	10.195

TABEL 7 Eksempler på fordeling af totalisatoromsætning ifølge udkast 1.

TRAVLØB

Totalisator- omsætning	Udkast 1			Ændring i forhold til gld. regler		
	Afgift	Bane	Spillere	Afgift	Bane	Spillere
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
40.000	0	12.040	27.960 ±	1.230 4-	2.470	3.700
60.000	0	18.060	41.940 ±	4.470 -	1.080	5.550
80.000	400	23.680	55.920 ±	7.810	410	7.400
100.000	1.750	28.350	69.900 ±	10.200	950	9.250
200.000	12.500	47.700	139.800 4-	22.650	4.150	18.500
400.000	41.500	78.900	279.600 4-	47.050	10.050	37.000
600.000	73.000	107.600	419.400 f	64.200	8.700	55.500
800.000	104.500	136.300	559.200 ±	80.100	6.100	74.000
1.000.000	136.000	165.000	699.000 ±	96.000	3.500	92.500
1.500.000	214.750	236.750	1.048.500 ±	135.750 ±	3.000	138.750

GALOP - KLAMPENBORG

200.000	6.700	54.600	138.700 ±	28.650	11.150	17.500
300.000	15.550	76.400	208.050 ±	45.100	18.850	26.250
400.000	27.400	95.200	277.400 4-	61.550	26.550	35.000
600.000	51.100	132.800	416.100 ±	86.700	34.200	52.500
800.000	74.800	170.400	554.800 4-	110.600	40.600	70.000

<u>Spilfordeling:</u>	<u>Trav</u>	<u>Galop</u>
Vinder- og plads ...	13%	12%
Kombineret	59%	51%
V-5 spil	28%	37%

TABEL 8 Eksempler på fordeling af totalisatoromsætning ved ændret spilfordeling
ifølge udkast 1.

TRAVLØB

Totalisator- omsætning	Udkast 1			Ændring i forhold til gld. regler		
	Afgift	Bane	Spillere	Afgift	Bane	Spillere
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
40.000	0	11.600	28.400	± 1.230	± 2.910	4.140
60.000	0	17.400	42.600	± 4.470	- 1.740	6.210
80.000	0	23.200	56.800	± 8.210	f 70	8.280
100.000	1.250	27.750	71.000	± 10.700	350	10.350
200.000	11.500	46.500	142.000	± 23.650	2.950	20.700
400.000	39.500	76.500	284.000	± 49.050	7.650	41.400
600.000	70.000	104.000	426.000	f 67.200	5.100	62.100
800.000	100.500	131.500	568.000	± 84.100	1.300	82.800
1.000.000	131.000	159.000	710.000	± 101.000	± 2.500	103.500
1.500.000	207.250	227.750	1.065.000	± 143.250	f 12.000	155.250

GALOP- KLAMPENBORG

200.000	6.000	52.000	142.000	- 29.350	8.550	20.800
300.000	14.500	72.500	213.000	± 46.150	14.950	31.200
400.000	26.000	90.000	284.000	f 62.950	21.350	41.600
600.000	49.000	125.000	426.000	± 88.800	26.400	62.400
800.000	72.000	160.000	568.000	± 113.400	30.200	83.200

Gældende regler			
Spilfordeling:	Udkast	Trav	Galop
Vinder- og plads ...	25%	13%	12%
Kombineret	45%	59%	51%
V-5 spil	30%	28%	37%

TABEL 9 Eksempler på fordeling af totalisatoromsætning ifølge udkast 2.

TRAVLØB

Totalisator- omsætning	Udkast 2			Ændring i forhold til gld. regler				
	Afgift	Bane	Spillere	Afgift	Bane	Spillere		
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.		
40.000	0	13.084	26.916	±	1.230	÷	1.426	2.656
60.000	316	19.310	40.374	-r	4.154		170	3.984
80.000	2.588	23.580	53.832	⌊	5.622		310	5.312
100.000	4.860	27.850	67.290	⌊	7.090		450	6.640
200.000	20.220	45.200	134.580	÷	14.930		1.650	13.280
400.000	55.440	75.400	269.160	÷	33.110		6.550	26.560
600.000	92.160	104.100	403.740	⌊	45.040		5.200	39.840
800.000	128.880	132.800	538.320	⌊	55.720		2.600	53.120
1.000.000	165.600	161.500	672.900	÷	66.400		0	66.400

GALOP - KLAMPENBORG

200.000	13.980	52.600	133.420	±	21.370	9.150	12.220
300.000	25.970	73.900	200.130	f	34.680	16.350	18.330
400.000	40.460	92.700	266.840	±	48.490	24.050	24.440
600.000	69.440	130.300	400.260	±	68.360	31.700	36.660
800.000	98.420	167.900	533.680	⌊	86.980	38.100	48.880

Spilfordeling: Trav Galop

Vinder- og plads ... 13% 12%

Kombineret 59% 51%

V-5 spil 28% 37%

TABEL 10 Eksempler på fordeling af totalisatoromsætning ifølge udkast 3.

TRAVLØB

Totalisator- omsætning	Udkast 3			Ændring i forhold til gld. regler		
	Afgift	Bane	Spillere	Afgift	Bane	Spillere
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
40.000	0	12.040	27.960	± 1.230	- 2.470	3.700
60.000	0	18.060	41.940	± 4.470	f 1.080	5.550
80.000	1.064	23.016	55.920	± 7.146	T 254	7.400
100.000	2.830	27.270	69.900	± 9.120	- 130	9.250
200.000	11.660	48.540	139.800	- 23.490	4.990	18.500
400.000	29.320	91.080	279.600	± 59.230	22.230	37.000
600.000	46.980	133.620	419.400	± 90.220	34.720	55.500
800.000	64.640	176.160	559.200	± 119.960	45.960	74.000
1.000.000	82.300	218.700	699.000	f 149.700	57.200	92.500
1.500.000	126.450	325.050	1.048.500	± 224.050	85.300	138.750

GALOP - KLAMPENBORG

200.000	0	61.300	138.700	± 35.350	17.850	17.500
300.000	6.760	85.190	208.050	± 53.890	27.640	26.250
400.000	15.680	106.920	277.400	± 73.270	38.270	35.000
600.000	33.520	150.380	416.100	f 104.280	51.780	52.500
800.000	51.350	193.850	554.800	± 134.050	64.050	70.000

<u>Spilfordeling:</u>	<u>Trav</u>	<u>Galop</u>
Vinder- og plads ...	13%	12%
Kombineret	59%	51%
V-5 spil	28%	37%

BILAG V

TABEL 11 Eksempler på fordeling af totalisatoromsætning ifølge udkast 4.

TRAVLØB

Totalisator- omsætning	Udkast 4			Ændring i forhold til gld. regler		
	Afgift	Bane	Spillere	Afgift	Bane	Spillere
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
40.000	0	12.040	27.960	÷ 1.230	÷ 2.470	3.700
60.000	0	18.060	41.940	÷ 4.470	÷ 1.080	5.550
80.000	400	23.680	55.920	÷ 7.810	410	7.400
100.000	1.750	28.350	69.900	÷ 10.200	950	9.250
200.000	12.500	47.700	139.800	÷ 22.650	4.150	18.500
400.000	37.750	82.650	279.600	÷ 50.800	13.800	37.000
600.000	64.250	116.350	419.400	÷ 72.950	17.450	55.500
800.000	90.750	150.050	559.200	÷ 93.850	19.850	74.000
1.000.000	117.250	183.750	699.000	÷ 114.750	22.250	92.500
1.500.000	183.500	268.000	1.048.500	÷ 167.000	28.250	138.750

GALOP - KLAMPENBORG

200.000	1.100	60.200	138.700	÷ 34.250	16.750	17.500
300.000	9.650	82.300	208.050	÷ 51.000	24.750	26.250
400.000	21.200	101.400	277.400	÷ 67.750	32.750	35.000
600.000	44.300	139.600	416.100	÷ 93.500	41.000	52.500
800.000	67.400	177.800	554.800	÷ 118.000	48.000	70.000

<u>Spilfordeling:</u>	<u>Trav</u>	<u>Galop</u>
Vinder- og plads ...	13%	12%
Kombineret	59%	51%
V-5 spil	28%	37%

DANSK TRAVSPORTS CENTRALFORBUND

BILAG VI

Sølundssvej 2, 2100 København Ø.

Skive, den 29. august 1973.

Til Finansministeriet, København.

Spørgsmålet, vedrørende de små baners sikring, kan i henhold til tallene for 1972 løses på følgende måde:

I forbindelse med vedtagelse af ny totalisatorlovgivning gældende fra og med 1974 vedtog Dansk Travsports Centralforbund (de 9 i Danmark eksisterende travselskaber) til indføjeelse i vedtægterne følgende fondsordning: Fra og med 1974 indbetaler hver selskab kvartalsvis til nævnte fond 4 o/oo af omsætningen. Fra nævnte fond udbetales der indtil videre til Lolland-Falster Væddeløbsbane kr. 130.000,00 årligt, Bornholms Travsselskab kr. 110.000,00 årligt og Nordvestjydsb Væddeløbsbane kr. 80.000,00 årligt.

- a) overskud fra fonden anvendes efter delegeret møde's bestemmelser til sports-gavnlig eller avlsmæssig formål.
- b) underskud på fonden udredes efter delegeret møde's bestemmelse.

Ændring i nævnte fondsordning kan kun ske ved vedtægtsændring på forbundets delegerede møde, og kun såfremt forholdene siden indførelsen har ændret sig i en sådan grad, at der kan være tale om urimeligheder.

Med venlig hilsen

M. Erichsen

formand

N.B. De tal, der ligger til grund for fonden er omsætningstallene for 1972, og fonden ville for dette år have indbragt kr. 356.000,00. Ved de nævnte udbetalinger (i alt kr. 320.000,00) opnås, at de små baner holdes skadesløse og kan deltage i en ny totalisatorlovgivning på lige fod med de øvrige baner.

Baggrunden for ordningen., hvorefter statskassen afgiver en del af totalisatorafgiftens provenu til visse kommuner.

I § 2, stk. 3, i loven om totalisatorspil er det bestemt, at statskassen skal afgive 8 pct. af totalisatorafgiftens provenu til den amtskommune, hvori totalisatorspillet har fundet sted. København og Frederiksberg er ligestillet med amtskommunerne.

Denne ordning har i princippet været gældende siden vedtagelsen af den første lov om totalisator spil, nemlig lov nr. 73 af 30. marts 1895 om beskatning af spil ved væddeløb m.m. Forslaget vedrørende denne lov indeholdt ikke bestemmelse om, at statskassen skulle afgive en del af afgiften til kommunerne. Under folketingets 1.behandling af lovforslaget den 8. marts 1895 gjorde et medlem imidlertid opmærksom på, at således som totalisatorspillet havde udviklet sig, særlig i Københavns amts nordre birk, stilledes der sådanne krav til politistyrken i nordre birk for at holde orden på det umådelige folketal, som besøgte cyklebanen i Ordrup og den nye travbane i Charlottenlund, at der måtte ske en meget betydelig udvidelse af politistyrken. Det blev oplyst, at af en samlet årlig totalisatoromsætning på ca. 1¼ mill.kr. , faldt ca. 1 mill.kr. på Ordrupbanen, Charlottenlund Travbane og på væddeløbspladsen ved Eremitagen.

Vedkommende folketingsmedlem fandt det uforsvarligt at forøge amtsrådskredsens udgifter til politivæsenet for at få den udvidelse af politistyrken, som var nødvendig for, at politimesteren på en forsvarlig måde kunne holde orden på de enorme folkemasser, der sommeren igennem, uge efter uge, strømmede ud til de nævnte væddeløbspladser. Den pågældende fandt det derfor rimeligt, at en vis del af den nye afgift, f. eks. 25 pct. , tilfaldt den pågældende kommunale kasse, henholdsvis amtsfondene, den pågældende bykommune eller København.

Finansministeren stillede sig velvillig til dette forslag.

Til forslagens 2.behandling i folketinget den 11. marts 1895 blev der herefter stillet ændringsforslag gående ud på, at der i forslaget indsattes en ny § 3, hvori det fastsattes, at statskassen skulle afgive 25% af afgiftsprovenuet til de amtskommuner og købstadskommuner - herunder København -, hvor spillet havde fundet sted.

Som kuriosum kan det nævnes, at det under 2.behandling i folketinget blev oplyst, at politimesteren i nordre birk havde erklæret sig ude af stand til at opretholde ordenen, når han ikke fik en meget betydelig forøgelse af politistyrken. Politimesteren krævede i alt en forøgelse af 25 nye betjente og det betød ca. 25.000 kr. om året for det pågældende amtsfond.

Det fremsatte ændringsforslag vedtoges enstemmig med 55 stemmer.

Det ses af ovenstående, at ordningen med, at kommunerne skulle have andel i totalisatorafgiften, var begrundet i ønsket om at give kommunerne kompensation for øgede udgifter til politivæsenet i forbindelse med opretholdelse af ro og orden på væddeløbsbaner med totalisatorspil.

Det må erindres, at driften af politiet, bortset fra statspolitiet, var en kommunal opgave indtil der ved lov nr. 166 af 18.maj 1937 om politiets ordning m.v. gennemførtes en enhedspolitiordning, hvorved staten fra den 1.april 1938 at regne overtog driften af politivæsenet i Danmark.

Motiveringen for "den kommunale andel" af totalisatorafgiften bortfaldt således i virkeligheden pr. 1.april 1938.

I årenes løb er satsen for den kommunale andel ændret flere gange. I 1912 nedsattes den til 15%, i 1934 til 10%. I 1947 forhøjedes totalisatorafgiften med 5% af indskudssummen, men denne forhøjelse tilfaldt alene statskassen.

I 1950 foretog man en omfattende revision af 1895-loven, som blev afløst af loven af 31.marts 1950 om totalisatorspil. I denne lovs § 2, stk. 2, blev den kommunale andel fastsat til nugældende procentsats: 8.

I bemærkningerne til denne bestemmelse var det udtalt, at satsen 8% på det nærmeste svarede til, hvad kommunerne modtog efter den forudgældende ordning.

Af materialet vedrørende lovrevisionen i 1950 fremgår, at udvalget overvejede, om man skulle bevare bestemmelsen om, at staten skulle afgive 10% af totalisatorafgiften til de vedkommende kommuner.

Indenrigsministeriets repræsentant syntes ikke, at man burde tage denne indtægt fra kommunerne. Selvom der ikke var tale om store beløb, betød det dog ikke så lidt for de pågældende kommuner.

Mente iovrigt, at der ikke var nogen grund til at røre ved spørgsmålet på daværende tidspunkt, men at det burde bero, indtil skattekommissionen havde afklaret sin stilling med hensyn til fordelingen af skatterne mellem stat og kommune. Udvalgets formand mente, at man måske skulle fastsætte andelen til 5% under hensyn til, at kommunerne ikke længere havde udgifter til polititilsyn, man på den anden side stadig havde udgifter til vedligeholdelse af veje. Mente, at spørgsmålet var af politisk art, og at man altid til sin tid ved en lovændring kunne fratage kommunerne andelen, hvis det viste sig, at udviklingen gik i den retning.

Det kan oplyses at skattekommissionen i betænkning nr. 2 fra april 1950 udtalte, at det mest rationelle formentlig ville være, at totalisatorafgiften som helhed tilfaldt staten, idet det syntes vanskeligt at give nogen begrundelse for den kommunale andel, efter at politivæsenet var overgået til staten.

Foranlediget af kommunalreformen blev det ved lov nr. 521 af 28. november 1969 bestemt, at den kommunale andel fra den 1.april 1970 at regne skulle tilfalde vedkommende amtskommune, dog at København og Frederiksbergs stilling forblev uændret. Ændringen var motiveret med, at der ved kommunalreformen blev pålagt de nye amtskommuner en række udgifter som hidtil var båret af primær-kommunerne.

Af nedenstående oversigt fremgår, hvorledes den i finansåret 1972-73 indbetalte totalisatorafgift er fordelt mellem staten og kommunerne.

<u>Finansåret 1972-73</u>			
	Afgift i alt	Statens andel	Kommunens andel
		1.000 kr.	
Københavns amtskommune	15.138	13.927	1.211
Frederiksberg kommune	746	687	60
Roskilde amtskommune	7	6	1
Frederiksborg amtskommune	6	5	1
Storstrøms amtskommune	135	124	11
Fyns amtskommune	971	893	78
Vejle amtskommune	42	38	3
Århus amtskommune	3.046	2.802	244
Nordjyllands amtskommune	720	662	58
Ribe amtskommune	820	755	66
Viborg amtskommune	143	132	11
	21.774	20.031	1.743

Det ses, at Københavns amtskommunes andel udgør ca. 70% af det beløb, som er tilflydt kommunerne, medens Århus amtskommunes andel udgør ca. 14% af den samlede kommunale andel. Resten eller ca. 16% er tilflydt Frederiksberg kommune og 8 amtskommuner.

Det er udvalgets opfattelse, at den pågældende ordning, hvorefter staten afgiver en del af totalisatorafgiftens provenu til de vedkommende kommuner ikke bør opretholdes.

DE SAMVIRKENDE DANSKE LANDBOFORENINGER
DE SAMVIRKENDE DANSKE HUSMANDSFORENINGER

BILAG VIII

13. november 1972
HHP/im

Til Udvalget vedr. revision af totalisatorloven
c/o Skattedepartementet

Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K

Skd.IV Journal: Totalisator-Udvalget:

Landsudvalget for Hesteavl, der er nedsat af landbo- og husmandsforeningerne sammen med hesteavlens organisationer, har udarbejdet vedlagte forslag som svar på brev af 5. oktober 1972 fra udvalget vedr. revision af totalisatorloven.

De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger skal i den anledning fremhæve, at landbrugets organisationer igennem tiderne har gjort en betydelig indsats for fremme af dansk hesteavl. Mens hesteavlen tidligere primært sigtede mod opdræt af arbejds- og køreheste til landbruget, har den i dag en væsentlig målsætning, nemlig at frembringe et hestemateriale, der især er egnet til fritidsformål for børn og voksne i by såvel som på land.

Selv om landbrugets organisationer fortsat ser en interesse i at støtte hesteavlen økonomisk, er man ikke i stand til selv at finansiere alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at fremme udviklingen af hesteavlen og hestesporten bedst muligt. Hidtil er arbejdet blevet støttet økonomisk gennem en slagte- og eksportafgift på heste. Dels er afgiftsbeløbet imidlertid blevet mindre år for år på grund af hesteeeksportens nedgang, dels vil det helt eller delvist falde bort ved Danmarks indtræden i EF. Under disse omstændigheder er det derfor nødvendigt at finde et andet og bedre grundlag for støtte til hesteavlen.

De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger skal på denne baggrund anbefale, at en del af statens indtægter fra hestesporten reserveres til fremme af de uddannelses- og avlsmæssige foranstaltninger, der er foreslået af Landsudvalget for Hesteavl. Disse foranstaltninger er nødvendige, hvis vi fortsat skal kunne udvikle mulighederne for, at en stadig større del af befolkningen kan få øget gavn og glæde af den fritid de tilbringer i omgang med heste.

For De samvirkende danske
Landboforeninger
e.b.

For De samvirkende danske
Husmandsforeninger
e.b.

Jørgen Skovbæk

Jørgen Pedersen

LANDSUDVALGET FOR HESTEAVL

BILAG VIII

Axelborg, København V.

STAMBOGSKONTORET
 Vester Farimagsgade 3
 1606 København V
 Telefon (01) 14 42 44
 Giro nr. : 10 31 82

Til Udvalget vedr. revision af
 Totalisatorloven
 c/o Skattedepartementet
 Christiansborg Slotsplads 1, 1218 K

13.11.1972

SKD.IV Journal: Totalisator-Udvalget:

Som svar på ovennævnte skrivelse af 5. oktober kan følgende oplyses:

Dansk hesteavlsarbejde er siden 1960 blevet støttet økonomisk gennem en afgifts-ordning. Midlerne, der var af stærkt begrænset omfang, anvendtes hovedsagelig som direkte støtte til bl.a. hingstehold og afkomspræmiering. Mange foranstaltninger af stor værdi for kvalitetsmæssig fremgang og aktiviteter i pagt med udviklingen indenfor hestesektoren og samfundet, har ikke kunnet iværksættes p.g.a. de økonomiske midlers beskedne rammer. I modsætning til mange andre lande, hvor staten yder store beløb til hesteavlens fremme og de aktiviteter, hvori heste indgår, har det ikke været muligt at opnå bevilling til støtte for hesteavl og hestesporten. Een af årsagerne hertil har været, at hestesporten af mange hidtil er blevet betragtet som en sport for en mindre kreds. Forholdet er et andet idag. En for børn og unge mere opdragende og sundere anvendelse af fritiden, end omgang med heste kan næppe tænkes. En forudsætning for at opnå den fulde udnyttelse af de muligheder, der er i anvendelse af heste til fritidsformål, er imidlertid, at der kan gennemføres nødvendige avls- og uddannelsesmæssige foranstaltninger.

Landsudvalget for Hesteavl finder det rimeligt, at en del af de midler, staten får ind gennem hestesporten, reserveres til opgaver, som kan fremme den samlede befolkningens mulighed for at få størst mulig glæde af omgangen med heste. På denne baggrund skal Landsudvalget herved fremsætte nedenstående forslag.

Oprettelse af et ride-, avls- og undervisningscenter.

Et fælles ride-, avls- og undervisningscenter burde søges etableret her i landet for at ridning kan tilbydes alle unge, så de kan delagtiggøres i den sunde glæde ved at omgås og anvende heste. Ridningen er i rivende udvikling, og der gøres i takt hermed en stor indsats af f.eks. Dansk Rideforbund med ca. 15.000 medlemmer med uddannelse af beridere og ridelærere, men denne uddannelse har langtfra fundet sin endelige form og omfang.

Den foregår for tiden på steder anerkendt af Forbundet, men er af variabel standard, og dermed vidt forskellig fra sted til sted og ikke tidssvarende. I bestræbelserne for at råde bod på dette, sendes lærlinge til kurser på Strömsholm i Sverige. Denne rideskole har gode faciliteter og velegnet hestemateriale samt gode lærerkræfter og magter undervisning i mange fag. Kurserne mangler efter danske forhold dog en række påkrævede fag.

Et dansk centers opgaver ville blive følgende:

At afholde kurser

- 1) for instruktører, dommere og ledere samt korte kurser for amatørryttere og amatørkuske.
- 2) vedrørende bedømmelse, mønstring, fodring, beslag- og avlslære.

At afholde materialprøver, afkoms- og individbedømmelse af hingste og hopper af alle racer.

I erkendelse af, at heste som trækraft har udspillet sin rolle her i landet, og den kendsgerning, at ridesporten er blevet en folkesport, er mange opdrættere, der holdt fast ved hesteavl, gået ind for produktion af rideheste. Avlsmålet, at fremavle en type-fast dansk varmblodshest til ridebrug, står helt klart. Når det tages i betragtning, at Rideforbundet omfatter ca. 15.000 medlemmer, og der regnes med 40-45.000 uorganiserede ryttere, må det være en væsentlig samfundsøkonomisk opgave at dække disse "Forbrugeres" behov med dansk materiale fremfor køb i udlandet. Opdræt af heste har gennem generationer været knyttet til dansk landbrug, og avlsarbejdet og dets resultater har skabt respekt i adskillige lande for danske opdrætters formåen.

Der er imidlertid mangfoldige områder, hvor yderligere indsats og initiativ er nødvendig for, at den danske hest kan leve op til international klasse. Materialprøverne for unge hingste praktiseres allerede. En nødvendig, men dyr foranstaltning for hingstejerne, selvom træningsperioden kun strækker sig over 3 mdr., hvor 4 mdr. må anses for påkrævet. Et tilbagevendende problem ved disse prøvers afholdelse er manglen på ryttere med fornødne kvalifikationer, men dette kan formentlig ændres gennem de planer, der foreligger om rytteruddannelsen. Bortset fra de svære racer, må alle de øvrige forudses pålagt pligt til afholdelse af lignende prøver afpasset efter racernes anvendelsesformål for at udvælge egnet avlsmateriale. De stigende kvalitetskrav vil med tiden medføre, at også avlshopper må indgå i prøverne.

Som et meget væsentlig og betydningsfuldt led i avlsarbejdet, har afkomsfremstillingerne og deres bedømmelse gennem mere end 100 år været gennemførte. Omkostningerne ved disse fremstillinger er imidlertid store og belaster hingsteholdets økonomi stærkt. Værdien af fremstillingerne er klart erkendt. En avlshingsts gode eksterior og egenskaber må konstateres videregivet til afkommet.

Det stigende hjemlige behov for heste må tilstræbes dækket gennem dansk opdræt, hvilket iøvrigt synes opnåeligt, da importen de sidste par år er faldende. I samme tidsrum er eksporten stigende, men en fortsat gunstig udvikling i samme retning kræver indsats på mange fronter.

At aktivisere Stambogsføringen.

For at opnå det ideelle resultat må rationel husdyravl overalt bygge på kendskabet til de enkelte dyr og deres slægt. Derfor er det af meget stor betydning for avlsarbejdet, at opdrætteren og andre interesserede har let adgang til fyldige og rigtige oplysninger om de enkelte avlsdyr.

Stambogsføringens formål er netop:

At indsamle så mange oplysninger som muligt om de enkelte dyr.

At kontrollere oplysningernes rigtighed.

At bearbejde og supplere oplysningerne, og som afslutning at stille oplysningerne til rådighed for de interesserede på en hensigtsmæssig måde.

Siden 1966 har De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger i samarbejde med hesteavlsorganisationerne gennem stambogskontoret varetaget de nævnte opgaver. Salgsorganisationen Danhørs har hidtil ydet tilskud til kontorets drift, men da denne organisation ophører ultimo december 1972, fordi hesteeksporten er blevet minimal, bortfalder dette tilskud. Stambogsføringens værdi og nødvendighed er af hesteopdrættere og brugere erkendt gennem de krav, der idag stilles af købere, såvel indenlands, som udenlands. Det bør derfor være naturligt, at stambogsføringen indenfor hestesektoren opnår økonomisk støtte. Ved salg til udlandet giver heste med stambogsføringens certifikater mere valuta til landet.

Hesteavlens anmodede i 1969 og 1970 sammen med hestevæddeløbsbanerne om, at en del af de midler, der indkommer ved totalisatorafgiften blev anvendt til fremme af hestesektoren. Det er Landsudvalgets opfattelse, at dannelsen af en fond, hvis indtægter kan anvendes til foranstående anførte vigtige formål, vil være til gavn for det danske samfund og af største værdi for det stadig stigende antal hesteinteresserede, ikke mindst indenfor befolkningen i de store byer.

Landsudvalget for Hesteavl, der er nedsat af følgende organisationer:

De samvirkende danske Landboforeninger
De samvirkende danske Husmandsforeninger
De samvirkende danske hesteavlsforeninger for jydsk avl
Dansk Belgisk hesteavl
Fjordhesteavl i Danmark
Oldenborgavl i Danmark
De samvirkende Frederiksborg Hesteavlsforeninger
Dansk Ponyavlsforbund
Dansk Sportsheste Avisforbund
Centralforbundet for travsport og traveravl i Danmark
Foreningen til den ædle hesteavls fremme

håber, at det i udvalget vedrørende revision af totalisatorloven vil være muligt at finde udvej for etablering af en sådan fond til gavn for hestesektoren her i landet på linie med den støtte, der opnåes i alle øvrige europæiske lande.

P.U.V.

Ole E.L.Olesen
formand

Forslag til Lov om ændring af lov om totalisatorspil.

§ 1.

I lov om totalisatorspil, jfr. lovbekendtgørelse nr. 300 af 5. august 1968, som ændret ved lov nr. 521 af 28. november 1969, lov nr. 219 af 21. maj 1971 og lov nr. 282 af 23. maj 1973, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres "meddeles" til:
"udstedes" og stk. 2 affattes således:
"Stk. 2. Bevillingen udstedes for indtil 3 år ad gangen og for et bestemt antal dage for de enkelte år."
2. § 2 affattes således:
"§ 2. Afgiften til statskassen beregnes af den samlede indskudssum i totalisatoren for hver enkelt dag."
3. Efter § 2 indsættes:
"§ 2 a. Ved totalisatorspil i forbindelse med hestevæddeløb udgør afgiften 1 pct. af den del af indskudssummen, der falder på vinder- og pladsspil og 10 pct. af den del af indskudssummen, der falder på andre spilleformer.

Stk. 2. I den i henhold til stk. 1 beregnede afgift fradrages ved totalisatorspil i forbindelse med travløb 6.000 kr. og ved totalisatorspil i forbindelse med galopløb på Klampenborg Væddeløbsbane 20.000 kr.

Stk. 3. Såfremt der på en travbane samme dag afholdes både travløb og galopløb fradrages i den i henhold til stk. 1 beregnede afgift 1.000 kr. udover det i stk. 2 nævnte fradrag på 6.000 kr.

§ 2 b. Ved totalisatorspil i forbindelse med andre former for væddeløb beregnes afgiften efter følgende skala:

Indskudssummens størrelse i kr.	Afgiften
ikke over 25.000	10 pct.
over 25.000, men ikke over 50.000	2.500 kr. af 25.000 kr. + 15 " af resten
" 50.000, " " " 100.000	6.250 " " 50.000 " +20 " " "
" 100.000, " " " 250.000	16.250 " "100.000 " +25 " " "
" 250.000	53.750 " "250.000 " +30 " " "

Afgiften kan dog ikke overstige 25 pct. af indskudssummen.

Stk. 2. I den i henhold til stk. 1 beregnede afgift fradrages ved totalisator spil i forbindelse med kapflyvninger med brevduer 1.500 kr. samt 7 pct. af indskudssummen. Ved totalisatorspil i forbindelse med cyklevæddeløb fradrages 3.000 kr. samt 1 pct. af den del af indskudssummen, der overstiger 150.000 kr., i alt dog højst 5.000 kr."

4. § 3 affattes således:

"§ 3. Ved totalisatorspil i forbindelse med hestevæddeløb og kapflyvninger med brevduer skal der af indskudssummerne anvendes følgende andele til gevinster til spillerne:

80 pct. ved vinder- og pladsspil
 70 " " kombineret spil
 65 " " V-5 spil.

Stk. 2. Ved totalisatorspil i forbindelse med andre former for væddeløb skal der af indskudssummerne mindst anvendes følgende andele til gevinster til spillerne:

65 pct. ved vinder- og pladsspil
 60 " " andet spil.

Stk. 3. Resten af indskudssummerne efter fradrag af afgiften til statskassen tilfalder bevillingshaveren, jfr. dog § 5.

Stk. 4. Ved udbetalingen af gevinster til spillerne afrundes de udregnede gevinstbeløb nedad til hele kroner, således at de overskydende ørebeløb tilfalder bevillingshaveren."

5. § 4 affattes således:

" § 4. I en totalisatorbevilling kan finansministeren fastsætte nærmere betingelser for at sikre afgiftens rettidige betaling og for at sikre, at totalisatorvirksomheden afvikles på betryggende måde. Undladelse af at overholde disse betingelser straffes med bøde."

6. I § 8, stk. 1, 2, pkt. , ændres "1 år" tu:
"2 år."7. I § 10, stk.1, ændres "dagbøder" tu:
"daglige bøder."8. § 11 a ophæves.§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1974.